

3RD ARCHITECTURE AND
CULTURAL HERITAGE ON
TOURISM

06-08 JUNE 2022.

ABSTRACT
BOOK

İZMİR KAVRAM
MESLEK YÜKSEKOKULU

3. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi
06-08 Haziran 2022

ÖZET BİLDİRİ KİTABI

3rd Architecture and Cultural Heritage on Tourism

06-08 June 2022.

ABSTRACT BOOK

ISBN

978-605-9554-70-1

Elektronik Kitap (Çevrim içi / Web tabanlı)

<https://itcac.karabuk.edu.tr/>

Editör : Prof. Dr. NURAY TÜRKER

Prof. Dr. TÜLAY CENGİZ TAŞLI

Doç. Dr. OĞUZ DİKER

Dr. Öğr. Üyesi AYŞE KURTLU

Arş. Gör. AYŞE NUR USLU

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Karabük Üniversitesine aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik, kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz.

Kongre Onur Kurulu / Congress Honorary Board	
Prof. Dr. Refik Polat	Karabük Üniversitesi Rektörü / Rector of Karabük University
Prof. Dr. Sedat Murat	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Rektörü / Rector of Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Derman Küçükaltan	Kavram M.Y.O Müdürü / Principal (Dep) / Director of Kavram Vocational School

Konferans Başkanı / Conference Chair	
Prof. Dr. Nuray Türker	Karabük Üniversitesi /Karabuk University.
Prof. Dr. Tülay Cengiz Taşlı	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University.

Düzenleme Kurulu / Organization Committee	
Doç. Dr. Oğuz Diker	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi /Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Cenk Murat Koçoğlu	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Fatih Türkmen	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Murat Aksu	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Nurettin Ayaz	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Taşkın Deniz	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Ergül Kurtlu	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Bilge Çavuşgil Köse	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Canan Zehra Çavuş	Karabük Üniversitesi / Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Erdem Temeloğlu	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Fahri Dağı	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Dr. Öğr. Üyesi Yurdanur Yumuk	Karabük Üniversitesi / Karabuk University
Öğr. Gör. Dr. Çilem Yavşan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Ulvi Cenap Topçu	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Öğr. Gör. Çağla Ercanlı	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Öğr. Gör. Nazlı Ece Geyik	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Öğr. Gör. Nilay Özcan Uslu	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Öğr. Gör. Umut Devrim Tunca	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Öğr. Gör. Özgecan Zafer Kurt	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School

Öğr. Gör. Öznur Tanrıver	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Öğr. Gör. Pelin Aykutlar	İzmir Kavram M.Y.O / Kavram Vocational School
Ar. Gör. Ayşe Nur Uslu	Karabük Üniversitesi / Karabuk University

Bilim Kurulu / Scientific Committee	
Prof. Dr. Arzu Başaran Uysal	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Deniz Güner	Dokuz Eylül Üniversitesi / Dokuz Eylül University
Prof. Dr. Füsun Erduran Nemutlu	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof Dr. Voonchin Phua	Gettysburg College, Usa
Prof. Dr. Suat Çabuk	Namık Kemal Üniversitesi / Namık Kemal University
Prof. Dr. Dilşen İnce Erdoğan	Aydın Adnan Menderes University
Doç. Dr. Abdurrahman Mohamed	Antalya Bilim Üniversitesi / Antalya Bilim University
Doç. Dr. Ali Tolga Özden	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Aslı Güneş Gölbe	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Aydoğan Aydoğdu	Kastamonu Üniversitesi / Kastamonu University
Doç. Dr. Ayşe Esra Cengiz	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Bekir Eşitti	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Betül Bakır	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University
Doç. Dr. Cenk Murat Koçoğlu	Karabük Üniversitesi / Karabuk University
Doç. Dr. Çiğdem Kaptan Ayhan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Duygu Çay	Trakya Üniversitesi / Trakya University

Doç. Dr. Eka Devidze	European University – Georgia
Doç. Dr. Esra Bölükbaşı Ertürk	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Fatih Türkmen	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Gizem Erdoğan	İzmir Demokrasi Üniversitesi / İzmir Demokrasi University
Doç. Dr. Hatice Kıran Çakır	Trakya Üniversitesi/ Trakya University
Doç. Dr. Hikmet Eldek Güner	İzmir Demokrasi Üniversitesi / İzmir Demokrasi University
Doç. Dr. Filiz Umaroğulları	Trakya Üniversitesi/ Trakya University
Doç. Dr. Hüseyin Avni Kırmacı	Karabük Üniversitesi / Karabük University
Dr. Öğr. Üyesi Merve Tuna Kayılı	Karabük Üniversitesi / Karabük University
Doç. Dr. Mehmet Nuri Yıldırım	Karabük Üniversitesi / Karabük University
Doç. Dr. Nadiya Dekhtyar	Simon Kuznets Kharkiv National University Of Economics – Ukraine
Doç. Dr. Nurdan Erdoğan	İzmir Demokrasi Üniversitesi / İzmir Demokrasi University
Doç. Dr. Nurettin Ayaz	Karabük Üniversitesi /Karabuk University – Turkey
Doç. Dr. Oğuz Diker	Çanakkale Onsekiz Mart University – Turkey
Doç. Dr. Okan Yılmaz	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Doç. Dr. Önder Deniz	Uşak Üniversitesi / Uşak University
Doç. Dr. Sevgi Öztürk	Kastamonu Üniversitesi / Kastamonu University
Doç. Dr. Taşkın Deniz	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Yasin Dönmez	Karabük Üniversitesi /Karabuk University
Doç. Dr. Zeynep Yeşim İlerisoy	Gazi Üniversitesi / Gazi University
Doç. Dr. Zihni Turkan	Yakın Doğu Üniversitesi / Near East University
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Nur Albayrak	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Aylin Çelik Turan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University

3. Turizmde Mimarlık ve
Kültürel Miras Kongresi

İZMİR KAVRAM
MESLEK YÖNEKÇİLİĞİ

Dr. Öğr. Üyesi Erdem Salcan	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Ewa Ferens	Warsaw University Of Life Sciences – Poland
Dr. Öğr. Üyesi Fulya Özmen	Gazi Üniversitesi / Gazi University
Dr. Öğr. Üyesi Hatice Uçar	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University.
Dr. Öğr. Üyesi İpek Sakarya	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğretim Üyesi Melda Açmaz Özden	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Nina Almasıfar	Çukurova Üniversitesi / Çukurova University
Dr. Öğr. Üyesi Selin Arabulan	Trakya Üniversitesi/ Trakya University
Dr. Öğr. Üyesi Serkan Palabıyık	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University
Dr. Öğr. Üyesi Süheyla Birlik	Artvin Çoruh Üniversitesi / Artvin Çoruh University
Dr. Öğretim Üyesi Tutku Ak	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Çanakkale Onsekiz Mart University
Dr. Öğr. Üyesi Yeliz Tülübaş Gökuç	Balıkesir Üniversitesi / Balıkesir University
Dr. İsa Uğur	Karabük Üniversitesi /Karabuk University

INDEX

Investigation of Travels from East African Countries to Turkey	1
Investigation of Historic Mosques in Anatolia; Sogut Celebi Sultan Mehmet Mosque Example	3
Street Food as Cultural Heritage from the Ottomans to the Present.....	5
The Quest for Identity in Souvenir Design: Craft Development Programs in Turkey in the 1950s.....	7
Research on Archaeological Heritage-Based Cultural Routes for the Central Anatolian Region; Ancient Isauria	9
Cappadocia Area Presidency as a Destination Management Model.....	11
Bibliometric Analysis of International Tourist Guiding Research with Visual Mapping Technique	13
Commentary of a Group of Terracotta Oil Lamps from the Roman Period.....	15
Investigation of Thematic Exhibition and Event Structures of Expo Organizations in the Context of Tourism Potentials: Examples of 21st Century Expos	17
Investigation of Developments in Afyonkarahisar Phrygian Valley in terms of Sustainable Tourism with SWOT Analysis	19
The Social Impacts of Pedestrianization on Tourist Public Space Usage, Case Study: Nicosia Walled City, North Cyprus	21
From a Building to a City Revealing Cultural Values with Augmented Reality Technologies.....	23
Two Monuments of Ayvalık in the Architectural Heritage and Cultural Tourism Context: The Despot House and the Agios Ioannis Prodromos Monastery.....	26
The Adventure of a Cultural Heritage: Erzurum Feyzullah Efendi Mansion.....	28
Urban Transformation Application in Urban Site: Çanakkale Province, Fevzipaşa Neighborhood Example	30
Within The Scope of Cultural Heritage The Examination of Traditional Craftsmanship on The Brink of Extinction: The Case of Safranbolu	32
A Study on the Historical and Architectural Features of the Manisa-Kula Traditional Bazaar.....	34
Ambivalence in Local Development and Protection of Cultural Heritage Values; Sille	36
Ethno-Tourism Context of Azerbaijan Architectural Heritage An Evaluation of Its Development.....	38
Biophilic Evidences in Eskişehir Odunpazarı Houses.....	42

Rüveyda Şahin^a, Dr. Ahmet Emre Dinçer^b and Dr. Yüksel Turcan^c..... 44

Spatial Analysis of the Historical Safranbolu Bazaar in the Context of Cultural Sustainability..... 46

Investigation of Bektashi Culture Symbols in Safranbolu Yörük Village “Sipahioğlu Mansion” 48

Tourism Route Planning in the Context of Alternative Tourism as a Conservation Method of the Natural, Historical and Cultural Potential of Müşküle Village..... 50

The Place of Women in Our Cultural Heritage in Anatolia: From Past To Present 52

Examining the Ideological Approaches of Worship Buildings in the Example of Istanbul 54

Architectural Acupuncture as the Driving Force of Sustainable Rural Revival: The Case Study of Songyang County..... 56

Measuring the Effects of Cartography-based Platform on Field Studies for Heritage Tourism..... 58

Religious Buildings in Erzurum within the Scope of Faith Tourism..... 60

A Comparative Analysis of the Impact of the Acculturation Process on Residential Architecture: The Case of Gökçeada 62

“Child Friendly” Applications in the Cultural Heritage Sites..... 64

Contribution to Kastamonu Tourism of Mahmutbey Mosque and Kasaba Village Whose UNESCO Process Continues 66

Cultural Tourism and Regional Museums as a Means for Self-Discovery 68

An Investigation on the Usability of Traditional Karacasu Highland Houses in Ecotourism..... 71

Initiating the Archeological Site Status of Alabanda Ancient City and Projects for the Betterment of its Tourism..... 72

Reading Social Sustainability through Adaptive Reuse historical buildings: The Case of Samsun 74

Studies of Metropolitan Municipalities on the Protection and Evaluation of Local Cultural Heritage in Turkey: The Case of Konya 76

Functioning Historical Buildings For Tourism: Avanos The Living Heritage Museum 78

The Transmission of Intangible Cultural Heritage: Contributions of Ethnoarchaeology and Experimental Archaeology..... 80

An Evaluation of the Refunctioning of Civil Architecture in the Ayazini Metropolis 82

Evaluation of Afyonkarahisar Gastronomy Mansion in the Context of Its Adaptation to the New Function..... 84

Discussing the Risk of Fire on Cultural Heritage in Transfer the Traces of the Past to the Present with the Example of Amasya Kızlar Palace	90
The Traditional Houses with Smokehole Covering (Tüteklik) in Erzurum, Tortum Province and Its Precincts	92
The Protection of Architecture-Related Crafts Through Information Technologies	96
Sustainability in the Hospitality Industry: Glamping and Glamping Architecture....	98
Examination the Sustainability of Tangible Cultural Heritage in the Axis of Tourism	100
The Effect of Street Floor Coverings on the Aesthetic Appearance of the City: The Example of Mudurnu	102
Opinions of Employees in Food and Beverage Businesses on Gossip and Rumor ...	103
Contribution of Urban Transformation Practices to Cultural Tourism: The Case of Bordeaux, France	104
Evaluation of the Restoration Projects in the Historical Ruins of Ayazini (Afyonkarahisar, Turkey) by Local Residents.....	106
The Project of Survival of Cultural Natural Values and Development of Tourism in Divriği	108
Effects of Cultural Heritage on Urban Design “The Case of Canakkale Clock Tower”	110
Evaluation of Ecotourism Potential in Çanakkale Province	112
A Study on Landscape and Recreation Value of Değirmen Boğazı (Balıkesir) Nature Park.....	114
Evaluation of Çanakkale Troy Museum in terms of Sustainable Landscape Design	116
Village Design Guide as a Tool to determine the Village Landscape Character: A Case Study of Troy Historic National Park (Çanakkale)	118
Reuse of Traditional Divriği Houses for Cultural Tourism	120
Analysis of the Adaptive Reuse of Historical Industrial Buildings on a Public Scale	125
Spatial Perception Evaluation in Urban Memory Areas; Çanakkale City Center Example	127
Evaluation of Çanakkale Ayvacık District in the Context of Ecosystem Services.....	129
Review Effect on the Urban Green System of Cultural Landscape in the Example of Amasya II Bayezid Complex	131
The Place of Local Architecture in Tourism That Keeps Cultural Heritage Alive - Ayvalık Historical City Center Squares-.....	133

Heritage Experience in Brand Museums on the Consumer–Brand Relationship.....	135
Using Intangible Cultural Heritage Elements as Touristic Products in Safranbolu; Hayat Ocaklığı Example.....	137
Evaluation of the Cell Planned Buildings of Çayönü Tepesi from the Perspective of Vernacular Architecture	139
Re-evaluating the Sumaki Höyük Neolithic settlement from the perspective of cultural heritage	141
The Documentary Film on the Protection of Spatial Cultural Heritage and Tourism: “Space in Safranbolu”	143
Investigation of Natural Areas in the Context of Ecotourism: Şahinkaya Canyon...	145
Diagnosis of Narcissism In An Occupational Context, A Detailed Review on Tour Guides	147

Investigation of Travels from East African Countries to Turkey

Abdulkadir Ali Muhammed^a and Assoc. Prof. Dr. Ayhan Karakaş^b

^a, *Bartın University, Institute of Graduate Education, Turkey*

abdomohamedali999@gmail.com

^b*Bartın University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Turkey*

akarakas@bartin.edu.tr

Abstract

Destinations, companies, and businesses need to analyse themselves and their competitors well and decide which competition and marketing strategy to choose in the tourism sector. The Covid-19 global epidemic, which is one of the essential epidemics experienced worldwide and realised worldwide, has come to the fore with its physical, social, and economic effects, is the most critical situation. With this research, travel motivations from East African countries to Turkey and their views on the health system will also be discussed. Apart from the official decisions and recommendations to be taken by Africa, which was among the critical markets in the pre-pandemic period, especially in terms of the tourism sector, the opinions of African citizens about Turkey in their holiday planning are also important. Planning how the tourism sector relationship between the two countries will find a place in different alternative markets has strategic importance. The health tourism sector is among the most important critical can be at the forefront of these alternative markets and direct tourism movements. This study, it is aimed to evaluate the current situation, examine the problems, and propose solutions by determining the characteristics, thoughts, comments, holiday expectations and satisfaction of East African tourists visiting Turkey. With the results to be obtained in this way, it is aimed to reveal the travel potential of African citizens, who are currently among the foreign tourists coming to Turkey for health tourism purposes.

Keywords: East African Countries, Health Tourism, Travels to Turkey

Doğu Afrika Ülkelerinden Türkiye'ye Yapılan Seyahatlerin İncelenmesi

Özet

Turizm sektöründe, destinasyonların, firmaların ve işletmelerin kendilerini ve rakiplerini iyi analiz ederek, hangi rekabet ve pazarlama stratejisini seçeceklerine karar vermeleri önemlidir. Tüm dünyada yaşanan ve küresel boyutta gerçekleşen önemli salgınlardan olan Covid-19 küresel salgını, fiziksel, sosyal ve ekonomik etkileriyle gündeme oturmuş, en önemli durumdur. Bu araştırma ile Doğu Afrika ülkelerinden Türkiye'ye yönelik seyahat motivasyonları ve sağlık sistemi üzerine

görüşleri de ele alınacaktır. Bu noktada özellikle turizm sektörü açısından pandemı öncesi dönemde önemli pazarların arasında olan Afrika'nın, Türkiye'ye yönelik seyahatlere ilişkin alacağı resmi kararlar ve tavsiyeler dışında Afrika vatandaşların bireysel tatil planlamalarında Türkiye'ye yönelik görüşleri de önem taşımaktadır. İki ülke arasındaki turizm sektörü ilişkisinin farklı alternatif pazarlarda nasıl yer bulacağını planlamak ise stratejik öneme sahiptir. Sağlık turizmi sektörü bu alternatif pazarların başında yer alabilecek ve turizm hareketlerini yönlendirebilecek en önemli sektörler arasında yer almaktadır. Bu çalışma ile Türkiye'yi ziyaret eden Doğu Afrikalı turistlerin özelliklerini, Türkiye hakkında düşüncelerini, yorumlarını, tatil beklentilerini ve memnuniyetlerini tespit edilerek mevcut durumu değerlendirmek, sorunları irdelemek ve çözüm önerilerini getirmek amaçlanmaktadır. Bu şekilde elde edilecek sonuçlarla, halihazırda Türkiye'ye gelen yabancı turistlerin arasında yer alan Afrika vatandaşların Türkiye'ye yönelik sağlık turizmi amaçlı seyahat potansiyelini ortaya çıkarabilmek hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğu Afrika Ülkeleri, Sağlık Turizmi, Türkiye'ye Seyahatler

Investigation of Historic Mosques in Anatolia; Sogut Celebi Sultan Mehmet Mosque Example

Asst.Prof. Dr. Aylin Özodaş

Bilecik Seyh Edebali University, Faculty of Civil Engineering, Türkiye

aylin.ozodabas@bilecik.edu.tr

Abstract

There are many historical mosques left from the Ottomans and Seljuks in Anatolia, a few of them have been exemplified in this study, and the Sogut Mehmet Celebi Mosque has been examined in detail. Historical places; they are immovable cultural assets that can bring the architectural elements, engineering experiences, materials and cultural information of the period they were built to the present day.

Celebi Sultan Mehmet Mosque, located in Bilecik province Sogut district, was examined. It was built by Çelebi Sultan Mehmet the years 1414 and 1420. It is a grand mosque with a rectangular plan, 12 domes and 1 minaret, with 3 entrance doors from the north, east and west sides. In this study, Celebi Mehmet Mosque, owned by the General Directorate of Foundations, aims to better understand and evaluate its architecture and features. In order to make the comparison and evaluation of Celebi Mehmet Mosque more reliable, other mosque examples in Anatolia were examined.

Keywords: Traditional buildings, Anatolian Mosques, historical texture, survey, restoration

Anadolu'daki Tarihi Camilerin İncelenmesi; Söğüt Çelebi Sultan Mehmet Cami Örneği

Özet

Anadolu'da Osmanlı ve Selçuklulardan kalan birçok tarihi cami olup, bu çalışmada bunlardan birkaçı örneklendirmiş olup, Söğüt Mehmet Çelebi Cami detaylı bir şekilde incelenmiştir. Tarihi yapılar; yapıldığı dönemin mimari elemanlarını, mühendislik tecrübelerini, kullanılan malzemeleri ve kültürel bilgilerini günümüze kadar getirebilen taşınmaz kültür varlıklarıdır.

Bilecik ili Söğüt ilçesinde bulunan Çelebi Sultan Mehmet Camisi incelenmiştir. Çelebi Sultan Mehmet tarafından 1414-1420 yılları arasında yaptırılmıştır. Dikdörtgen planlı, 12 adet kubbe ve 1 minaresi kuzey, doğu ve batı taraflarından 3 giriş kapısı olan ulu bir camidir. Bu çalışmada Vakıflar Genel Müdürlüğü mülkiyetindeki Çelebi Mehmet Camii, mimarisinin ve özelliklerinin daha iyi anlaşılmasını ve değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Çelebi Mehmet Camisinin

karşılaştırma ve değerlendirilmesinin daha sağlıklı yapılabilmesi için, Anadolu'daki diğer cami örnekleri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel yapılar, Anadolu Camileri, tarihi doku, rölöve, restorasyon

Street Food as Cultural Heritage from the Ottomans to the Present

Research Assistant Ayşe Nur Uslu^a and Assoc. Prof. Dr. Duran Cankül^b

^aKarabük University, Safranbolu Faculty of Tourism, Türkiye

aysenuruslu@karabuk.edu.tr

^bEskişehir Osmangazi University, Faculty of Tourism, Türkiye

dcankul@ogu.edu.tr

Abstract

Street delicacies, which are highly preferred by consumers due to their easy access and affordable prices, have recently come to the fore as a tourist attraction both in our country and in the world. Local and foreign tourists who experience street foods have an idea about the food culture of the countries and cities they are in. Many Street foods festivals are held in our country and around the world. These festivals contribute to the tourism marketing of cities. When the studies on Street foods are examined, it is seen that the focus is mostly on the issues that deal with food safety. In this study, it is aimed to examine and introduce the street foods from the Ottoman period to the present and to contribute to the sustainability of this heritage by recording it. In the study, the importance of street foods as cultural heritage and street foods that continue as cultural heritage from the Ottoman period to the present are discussed. As a result of the study, various suggestions have been presented to maintain the cultural heritage feature of Street foods.

Keywords: Cultural heritage, street flavors, Street foods, sustainability, Ottoman.

Osmanlıdan Günümüze Kültürel Miras Olarak Sokak Lezzetleri

Özet

Ulaşımının kolay ve fiyatının uygun olması nedeniyle tüketiciler açısından çok tercih edilen sokak lezzetleri, son dönemlerde gerek ülkemizde gerekse Dünya’da turistik çekicilik unsuru olarak ön plana çıkmaktadır. Sokak lezzetlerini deneyimleyen yerli ve yabancı turistler buldukları ülkeler ve şehirlerin yemek kültürü hakkında fikir sahibi olmaktadır. Ülkemizde ve Dünya’da çok sayıda sokak lezzetleri festivali düzenlenmektedir. Bu festivaller şehirlerin turizm pazarlamasına katkı sağlamaktadır. Sokak lezzetleri üzerine yapılan çalışmalar incelendiğinde çoğunlukla gıda güvenliği açısından ele alan konulara odaklanıldığı görülmektedir. Bu çalışmada Osmanlıdan günümüze uzanan sokak lezzetlerinin incelenmesi, tanıtılması ve bu mirasın kayıt altına alınarak sürdürülebilirliğine katkı sağlanması amaçlanmıştır. Çalışmada sokak lezzetlerinin kültürel miras olarak önemi ve

Osmanlı'dan günümüze kültürel miras olarak süregelen sokak lezzetleri ele alınmıştır. Çalışmanın sonucunda sokak lezzetlerinin kültürel miras özelliğinin devam ettirilmesi için çeşitli öneriler sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Kültürel miras, sokak lezzetleri, sokak yiyecekleri, sürdürülebilirlik, Osmanlı

The Quest for Identity in Souvenir Design: Craft Development Programs in Turkey in the 1950s

Dr. Bahar Emgin

İzmir Institute of Technology, Faculty of Architecture, Turkey

baharemgin@iyte.edu.tr

Abstract

During the 1950s and 1960s efforts to aesthetically and technically improve traditional craft production intensified in Turkey. While the Turkish government carried out craft development programs co-funded by international aid organizations, non-governmental organizations like craftspeople and tradespeople associations contributed to these efforts with the plans and reports they prepared. Within the framework of these programs, craft was defined as a small-scale production activity that had an important role in the development of the country. The outputs of the craft development programs were evaluated as souvenirs for the international market and especially for the tourist market. As such, these programs were based on the aesthetic reinterpretation of traditional craft products in accordance with the modern Western taste, and improvement of their production techniques and quality. At a time when the tourism industry was not yet sufficiently developed in the country, these initiatives formed a platform where the relationship between crafts and national identity was discussed, rather than meeting a demand. The aim of this paper is to reveal how national identity was defined and marketed for Western tourists through the improvement of craft products. In this context I will analyze the report entitled “The Issue of Turkish Handicrafts and Souvenirs and the Possibilities of Development” published by the Union of Chambers and Commodity Exchanges of Turkey in 1962 and I will introduce projects mentioned in the report as successful examples of craft souvenirs. Through a formal analysis of the examples introduced in the report and critical reading of the commentary on them published in professional publications like *Karınca* and *Esnaf Gazetesi* as well as the national press, I will focus on the role played by the issues of originality, creativity and imitation in the construction and representation of the Turkish national identity through craft products.

Keywords: Craft, Design, Souvenirs, National Identity

Turistik Hediyeelik Eşya Tasarımında Kimlik Arayışları: Türkiye’de 1950’lerde Zanaat Geliştirme Programları

Özet

1950’li ve 1960’lı yıllarda Türkiye’de geleneksel zanaat ürünlerinin estetik açıdan geliştirilmesine ve üretim tekniklerinin güncellenmesine yönelik çabalar yoğunluk kazanır. Uluslararası yardım fonlarından da faydalanarak devlet eli ile zanaat ürünlerini geliştirme programları yürütülürken, esnaf ve ticaret odaları gibi sivil toplum kuruluşları da bu çabalara hazırladıkları plan ve raporlarla katkıda bulunur. Bu programlar çerçevesinde zanaat ülkenin kalkınmasında önemli bir rolü oynayan küçük ölçekli bir üretim faaliyeti olarak tanımlanır. İyileştirme programlarının çıktıları ise uluslararası pazara ve özellikle turist pazarına yönelik hediyeelik eşyalar olarak değerlendirilir. Programlarda geleneksel zanaat ürünlerinin modern Batılı zevke uygun bir şekilde estetik olarak yeniden yorumlanması, seri üretime uygun hale getirilerek büyük miktarlarda piyasaya sürülmesi ve kalitelerinin iyileştirilmesi esas alınır. Turizm endüstrisinin ülkede henüz yeterince gelişmediği bir dönemde bu girişimler bir talebi karşılamaktan daha çok zanaat, el sanatları, tasarım ve ulusal kimlik arasındaki ilişkinin tartışıldığı bir zemin oluşturmuştur. Bu bildirinin amacı, zanaat ürünlerinin tasarım yoluyla iyileştirilmesi vasıtasıyla ulusal kimliğin Batılı turistler için nasıl tanımlandığını ve pazarlandığını ortaya koymaktır. Bu bağlamda, Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği tarafından 1962’de yayınlanan “Türk El Sanatları ile Hediyeelik-Turistik Eşya Mevzuu ve Bu Kollarda Gelişme İmkanları” başlıklı rapor incelenecek, raporda zanaat ürünlerinin turistik hediyeelik eşyalar olarak modern estetik ve tekniklerle yeniden yorumlanmasına örnek olarak gösterilen çalışma ve kurumlar tanıtılacaktır. Bu kişi ve kurumların üretimleri üzerinden gerek adı geçen raporda, gerekse Karınca, Esnaf Gazetesi gibi meslek yayınları ya da ulusal basında yer alan yazılarda, özgünlük, yaratıcılık, taklitçilik meselelerinin zanaat ürünleri vasıtasıyla Türk ulusal kimliğinin inşa ve temsil edilmesinde oynadıkları rol üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Zanaat, Tasarım, Turistik Hediyeelik Eşya, Ulusal Kimlik

Research on Archaeological Heritage-Based Cultural Routes for the Central Anatolian Region; Ancient Isauria

Betül Tağ^a and Prof. Dr. Can Şakir Binan^b

^a*Yildiz Technical University, Faculty of Architecture, Turkey*

betultag@gmail.com

^b*Yildiz Technical University, Faculty of Architecture, Turkey*

binanCB@tnn.net

Abstract

Anatolian lands, which are called 'Pre-Asia' due to its location, have hosted many civilizations throughout its history dating back to 12000 BC. It has been in a remarkable position since ancient times due to the cultures that have existed on it. In the 19th century, the interest in Anatolia increased with the research activities initiated by European travelers with the European society dynamic that was desired to be built on Roman and Greek cultures. As a result of this interest, the discovery process of the remains of ancient cities and settlements, which are a part of the cultural texture of Anatolia, has emerged. Considering that these studies are continuing; Scientific studies and research carried out in ancient settlements are not sufficient for the sustainable conservation of assets in these settlements. Archaeological sites that are in danger of extinction due to their insufficient conservation status should be recognized and adopted by the public and become a part of the culture. Integration of heritage values with people is possible by observing the cultural exchange that has existed in the region for centuries, experiencing the settlements and roads used for centuries by people. At this point, the settlement network of the relevant culture can be recognized by domestic and foreign tourists thanks to the cultural routes, which is a medium of cultural tourism. In this context, in this study, the cultural route potential of settlements, cult areas and monuments that contain the traces of the Isaurian people, who are known to live on the northern slopes of the Central Taurus Mountains in ancient times, will be examined.

This paper has been compiled from the master's thesis written by the author within the scope of Yildiz Technical University Architecture Department Survey-Restoration Master's Program.

Keywords: Archaeological Heritage, Central Anatolia, Cultural Route, Isauria.

Orta Anadolu Bölgesi'nde Arkeolojik Mirasa Dayalı Kültürel Rota Araştırması; Antik İsaurya

Özet

Konumu itibari ile 'Ön Asya' olarak adlandırılan Anadolu toprakları, M.Ö. 12000 yıllarına kadar uzanan tarihi boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Üzerinde var olmuş kültürler nedeniyle antik çağlardan beri ilgi çekici bir konumdadır. 19. yüzyılda Roma ve Yunan kültürlerinin üzerine kurulması istenen Avrupalı toplum dinamiğiyle Avrupalı gezginler tarafından başlatılan araştırma faaliyetleri ile Anadolu'ya olan ilgi yoğunlaşmıştır. Bu ilginin sonucunda Anadolu'ya özgü kültürel dokunun bir parçası olan antik kentlere ve yerleşmelere ait kalıntıların keşif süreci doğmuştur. Bu araştırmaların hala devam ettiği göz önünde bulundurulursa; antik yerleşmelerde gerçekleştirilen bilimsel çalışmalar ve araştırmalar, bu yerleşmelerdeki varlıkların sürdürülebilir şekilde korunması için yeterli olmamaktadır. Yetersiz koruma statüleri sebebi ile yok olma tehlikesi ile karşı karşıya olan arkeolojik alanların tanınır olması ve halk tarafından benimsenerek kültürün bir parçası haline gelmesi gerekmektedir. Miras değerlerinin halk ile bütünleşebilmesi; bölgede yüzyıllardır var olan kültürel alışverişin gözlemlenmesi, yüzyıllardır kullanılan yerleşim yerlerinin ve yolların yerli ve yabancı turistler tarafından deneyimlenmesi ile mümkündür. Bu noktada ilgili kültüre ait yerleşim ağı, kültür turizminin bir aracı olan kültürel rotalar sayesinde tanınabilir. Bu çerçevede; bu çalışmada, antik çağda Orta Torosların kuzey yamaçlarında yaşadıkları bilinen İsaurya halkının izlerini barındıran yerleşim yerlerinin, kült alanlarının ve anıt eserlerin kültürel rota potansiyeli incelenecektir.

Bu bildiri, Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Anabilim Dalı Rölöve-Restorasyon Tezli Yüksek Lisans Programı dahilinde yazar tarafından yazılan yüksek lisans tezinden derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Arkeolojik Miras, Orta Anadolu, Kültürel Rota, İsaurya.

Cappadocia Area Presidency as a Destination Management Model

Asst. Prof. Dr. Burak Murat Demirçivi

Aksaray University, Faculty of Tourism, Turkey

burakmdemircivi@aksaray.edu.tr

Abstract

Since destinations, having various natural, historical, and cultural attractions, are not a single city, district, town, etc., how they could be managed best has been the subject of some studies and evaluations in the world, especially in the leading tourism countries. In this context, countries, depending on their administrative structures, have developed and implemented various destination management models most of which are based on the cooperation of public and private sectors. Cappadocia Area Presidency was founded in 2019 in order to conserve the source values and circumstances of Cappadocia, a unique destination with its natural, historical, and cultural properties in Turkey, to transfer them to the next generations, to promote them; shortly to manage and monitor the area. With the Presidency, by gathering all the responsibilities regarding conserving and sustaining Cappadocia under a single roof, it is targeted to prevent conflicts of authority among establishments, to ensure a planned tourism development, and to manage the area in a holistic way. The purpose of this study is to evaluate the current status of Cappadocia Area Presidency. For this purpose, legislation regarding the Presidency and documents such as Administrative Activity Report of 2020, Administration Performance Program of 2022, and Strategic Plan of 2021-2025, all of which were published by the Presidency, were examined. In the current situation, the personnel insufficiency of the Presidency and that bounds of Cappadocia are broader than the area of jurisdiction of the Presidency have been regarded as the primary factors that decrease the efficacy of the Presidency. However, one of the most important determinants for the performance and the success of the Presidency will be the realization extent of the purposes and targets stated in its Strategic Plan of 2021-2025.

Keywords: Cappadocia, Cappadocia Area Presidency, Destination Management, Strategic Plan

Bir Destinasyon Yönetim Modeli Olarak Kapadokya Alan Başkanlığı

Özet

Çeşitli doğal, tarihî ve kültürel çekiciliklere sahip yerler olan destinasyonlar, idari olarak sınırları belli tek bir şehir, ilçe, kasaba vs. olmadıklarından en iyi şekilde nasıl yönetilebilecekleri tüm dünyada ve özellikle de turizmde öncü ülkelerde çeşitli çalışmalara ve değerlendirmelere konu olmuştur. Bu bağlamda ülkeler, idari yapılanmalarına bağlı olarak, çoğunluğu kamu-özel sektör iş birliğine dayanan

çeşitli destinasyon yönetim modelleri geliştirmiş ve uygulamaya koymuştur. Türkiye’de doğal, tarihî ve kültürel özellikleri ile kendine özgü bir destinasyon olan Kapadokya’nın sahip olduğu kaynak değerlerinin ve zenginliklerinin korunması, gelecek kuşaklara aktarılması, tanıtılması, kısacası Bölge’nin yönetilmesi ve denetlenmesini sağlamak üzere 2019 yılında Kapadokya Alan Başkanlığı kurulmuştur. Başkanlık ile Kapadokya’nın korunması ve yaşatılmasına ilişkin tüm sorumlulukları tek bir çatı altında toplayarak kurumlar arası yetki karmaşasının önüne geçmek, planlı bir turizm gelişimini sağlamak ve Bölge’yi bütüncül bir yapıda yönetmek hedeflenmiştir. Bu çalışmanın amacı, Kapadokya Alan Başkanlığının mevcut durumuna ilişkin değerlendirmelerde bulunmaktır. Bu amaçla, Başkanlıkla ilgili mevzuat ve Başkanlığın yayımladığı 2020 Yılı İdari Faaliyet Raporu, 2022 Yılı İdare Performans Programı ve 2021-2025 Stratejik Planı gibi belgeler incelenmiştir. Mevcut durumda Başkanlığın personel yetersizliği ve Kapadokya destinasyonunun Alan Başkanlığının sorumlu olduğundan daha geniş sınırları içermesi, Başkanlığın etkinliğini azaltan başlıca unsurlar olarak görülmüştür. Bununla birlikte Başkanlığın performans ve başarısını belirleyecek en önemli etkenlerden biri, 2021-2025 Stratejik Planında ortaya koyduğu amaç ve hedeflere ne derece ulaştığı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kapadokya, Kapadokya Alan Başkanlığı, Destinasyon Yönetimi, Stratejik Plan

Bibliometric Analysis of International Tourist Guiding Research with Visual Mapping Technique

Dr. Cansu Solmaz

Alanya Alaaddin Keykubat University, ALTSO Tourism Vocational School, Turkey

cansu.solmaz@alanya.edu.tr

Abstract

The aim of this research is to determine current trends by bibliometrically examining the studies on tourist guidance in the Web of Science (WOS) database. In this context, 245 articles published in 66 different journals between 1984-2022, including the words "tour guide", "tourist guide", "tour leader" and "tourism guiding" in their title, summary and keywords were identified. The studies were examined with various analysis techniques in the visual mapping program VOSviewer and "biblioshiny for bibliometrix", which is an R program tool. After the examination, it is determined that the most studies in the field of tourist guiding were conducted in 2018, and Tourism Management is the journal that accepted the most articles in this field. While the researcher who published the most studies in the field is Betty Weiler, the most cited work belongs to Erik Cohen (1985). China is the country with the most publications in the relevant field and also the most cited country. In the study; implications about the development process of the field and the future of tourist guidance studies are presented and it is thought that the findings will contribute to the researchers who will work on the related subject.

Keywords: Tourist Guiding, Bibliometric Analysis, Web of Science, Biblioshiny, VOSviewer

Uluslararası Turist Rehberliği Araştırmalarına Görsel Haritalama Tekniği İle Bibliyometrik Analizi

Özet

Bu araştırmanın amacı Web of Science (WOS) veri tabanında yer alan turist rehberliği ile ilgili çalışmaların bibliyometrik olarak incelenerek alandaki güncel eğilimlerin tespit edilmesidir. Bu kapsamda 1984-2022 yılları arasında, başlık, özet ve anahtar kelimelerinde "tour guide", "tourist guide", "tour leader" ve "tourism guiding" kelimelerini içeren 66 farklı dergide yayınlanmış 245 adet makale tespit edilmiştir. Söz konusu çalışmalar bir R programı aracı olan "biblioshiny for bibliometrix" ve VOSviewer görsel haritalama programında çeşitli analiz teknikleri ile incelenmiştir. Yapılan inceleme sonrasında turist rehberliği alanında en çok çalışmanın 2018 yılında yapıldığı, bu alanda en çok makale kabul eden derginin Tourism Management olduğu tespit edilmiştir. Alanda en çok çalışma yayınlayan araştırmacının Betty Weiler olduğu görülürken, en çok atıf alan çalışmanın ise Erik Cohen'e (1985) ait olduğu saptanmıştır. Çin, ilgili alanda en çok yayının yapıldığı

ve aynı zamanda en çok atıf alan ülke konumundadır. Çalışmada; alanının gelişim süreci ve turist rehberliği çalışmalarının geleceği hakkında çıkarımlar sunulmakta ve elde edilen bulguların ilgili konuda çalışma yapacak araştırmacılara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Turist Rehberliği, Bibliometrik Analiz, Web Of Science, Biblioshiny, VOSviewer

Commentary of a Group of Terracotta Oil Lamps from the Roman Period

Asst. Prof. Dr. Cüneyt ÖZ^a and Asst. Prof. Dr. Nizam ABAY^b

^a*Dicle University, Faculty of Literature, Department of Archeology, Turkey*
cuneyt.oz@outlook.com

^b*Selçuk University, Faculty of Literature, Department of Archeology, Turkey*
nizamabay21@gmail.com

Abstract

This study focused on a group of Roman Period terracotta oil lamps from the Konya Koyunoğlu City Museum. Four pieces of terracotta oil lamps were evaluated in three different types. The first and earliest examples of these terracotta oil lamps have a heart-shaped nose, which is called Loeschcke Type 8 and Tarsus Group 18. In the middle of its large concave discus surrounded by a double row of grooves, there is a small filling hole with four rows of grooves around it. This oil lamp, which has an undecorated narrow shoulder, double conical body, and ring base, is made without a handle. According to the analogical results, the first oil lamp studied is dated to the 2nd century AD and the beginning of the 3rd century AD, based on its counterparts of Tarsus and Knidos. The other three lamps in the museum belong to Broneer Type 29. However, these three lamps are divided into subgroups of the type due to their different characteristics. The most important feature that distinguishes the two lamps of Broneer Type 29 Group 3 from the other is the channel on the bridge of the nose that continues from the discus to the wick hole. A high ring surrounds the discus of lamps; this ring creates a channel on the nose and wraps around the wick hole. On the narrow shoulders of the oil lamps with a double conical body, there is a semi-circle with a relief dot in the middle and a ray motif. Oval concave discus decorated with rays/rays and relief dots. A ring base is seen on both lamps. For this two examples, according to their counterparts in Ephesus, the date of the first half of the 6th century and the first half of the 7th century AD is suggested. The last terracotta oil lamp from the museum which included in Broneer Type 29 Group 4. There are two filling holes in the concave discus, which is surrounded by a high relief ring and has a cross motif in the middle. It has a wide vertical handle grip with five deep grooves attached to its narrow shoulder decorated with sequential tongue motifs. Tongue motifs are also seen on the nose, which has a circular wick hole at the tip, like on the shoulder. Its double conical body ends with a low ring base. For the lamp of this type from the museum, with the help of its counterparts in Sardis and Ephesus, 6th-7th AD. century can be suggested. The close counterparts of the terracotta oil lamps found in Museum are

of Anatolian origin. Clay and slip characteristics of the examined lamps show that they are of Anatolian origin.

Keywords: Terracotta Oil Lamps, Roman Period, Loeschcke Type 18, Broneer Type 29 Group 3-4.

Roma Dönemi'ne Ait Bir Grup Pişmiş Toprak Kandilin Tefsiri

Özet

Konya Koyunoğlu Şehir Müzesi'nde bulunan bir grup Roma Dönemi'ne ait pişmiş toprak kandil bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Toplam dört adet kandil üç farklı tipte değerlendirilmiştir. İlk ve en erken örnek Loeschcke Tip 8 ve Tarsus Grup 18 olarak adlandırılan ve tipin ana özelliğini taşıyan kalp şekilli buruna sahiptir. Etrafını çift sıra yivin çevrelediği geniş içbükey diskusunun ortasında etrafında dört sıra yivin yer aldığı küçük bir doldurma deliği bulunur. Bezemesiz dar omuz, çift konik gövde ve halka kaideye sahip olan kandil kulpsuz yapılmıştır. Yapılan analogi neticesinde, Tarsus ve Knidos'taki benzerlerinden hareketle, incelenen ilk kandil MS 2. yüzyıl ile 3. yüzyılın başlarına tarihlenmektedir. Müzede bulunan diğer üç kandil ise Broneer Tip 29'a aittir. Ancak bu üç kandil kendi içerisinde farklı özelliklerinden dolayı tipin alt gruplarına ayrılmaktadır. Broneer Tip 29 Grup 3'e ait iki kandili diğerinden ayıran en önemli özellik, diskustan fitil deliğine doğru devam eden burun köprüsü üzerindeki kanaldır. Kandillerin diskusunun etrafını yüksekçe bir halka çevreler; bu halka burun üzerinde bir kanal oluşturarak fitil deliğinin etrafını da sarmaktadır. Çift konik gövdeye sahip kandillerin dar omuzları üzerinde ortasında kabartma nokta bulunan yarım daire ile ışın/şua motifi yer almaktadır. Oval içbükey diskusları ışın/şua ile kabartma nokta bezelidir. Her iki kandilde de halka kaide görülmektedir. Ephesos'taki benzerinden kıyasla incelenen örnekler için MS 6. yüzyılın ilk yarısı ile 7. yüzyılın ilk yarısı tarihi önerilmektedir. Müzedeki son kandil ise Broneer Tip 29'un Grup 4'ü içerisine dâhil edilmektedir. Etrafını yüksekçe bir kabartma halkanın çevrelediği, ortasında haç motifi bulunan içbükey diskusunda iki adet doldurma deliği yer almaktadır. Ardışık dil motiflerinin süslediği dar omzuna tutturulmuş üzerinde beş adet derin yiv bulunan geniş dikey tutamak kulba sahiptir. Ucunda dairesel fitil deliği olan burun üzerinde, tıpkı omuzdaki gibi, dil motifleri görülmektedir. Çift konik gövdesi alçak halka kaideyle sonlanmaktadır. Müzede bulunan bu tipe ait kandil için, Sardis ve Ephesos'taki benzerleri yardımıyla, MS 6.-7. yüzyıl tarihi önerilebilir. Müzede bulunan kandillerin yakın benzerleri Anadolu kökenlidir. İncelenen kandillerin kil ve astar özellikleri, bunlarında Anadolu kökenli olduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Pişmiş Toprak Kandiller, Roma Dönemi, Loeschcke Tip 8, Broneer Tip 29 Grup 3-4.

Investigation of Thematic Exhibition and Event Structures of Expo Organizations in the Context of Tourism Potentials: Examples of 21st Century Expos

Research Assistant Ayşe Merve Rızaoğlu^a and Assoc. Prof. Dr. Özlem Şenyiğit^b

^aÇukurova University, Faculty of Architecture, Türkiye
mrizaoglu@cu.edu.tr

^bÇukurova University, Faculty of Architecture, Türkiye
senyigit@cu.edu.tr

Abstract

Expo organizations are global events dedicated to finding solutions to key challenges facing humanity through engaging and immersive events within a chosen theme. These organizations, which are held at regular intervals, are unrivaled platforms in terms of their potential to bring together countries, international organizations and millions of visitors. In addition to helping to shape and develop a nation's image and reputation, expos have an important place in raising awareness of the host country and international participants. The innovative architecture of the Expo areas, the interactive exhibitions in the thematic pavilions, the cultural programs and events make the Expos an enjoyable and interesting experience for visitors and allow different cultures to meet.

In this study, Expo organizations are analyzed in the context of their impact on the tourism potential of the cities where they are held, and in this context, the thematic exhibition and event structures of the expos are examined. As a result of the data obtained from the study, it is concluded that the thematic structures built within the expo organizations can increase the tourism potential of the region. Therefore, it is anticipated that such data will be guiding in terms of comprehending the potential of expo organizations in tourism investments.

Keywords: Expo, Thematic Buildings, Event Buildings, Architecture and Tourism

Expo Organizasyonlarına Ait Tematik Sergi ve Etkinlik Yapılarının Turizm Potansiyelleri Bağlamında İncelenmesi: 21. Yüzyıl Expo Örnekleri

Özet

Expo organizasyonları, seçilen bir tema içinde ilgi çekici ve sürükleyici etkinliklerle insanlığın karşılaştığı temel zorluklara çözümler bulmaya adanmış küresel etkinliklerdir. Belirli aralıklarla düzenlenen bu organizasyonlar ülkeleri, uluslararası kuruluşları ve milyonlarca ziyaretçiyi bir araya getirme potansiyeli açısından rakipsiz platformlardır. Bir ulusun imajını ve itibarını şekillendirmeye ve geliştirmeye yardımcı olmasının yanı sıra Expo'lar ev sahibi ülkenin ve uluslararası katılımcıların farkındalığını artırmada önemli bir yere sahiptir. Expo alanının

yenilikçi mimarisi, tematik pavyonlarındaki interaktif sergiler, kültürel program ve etkinlikler, Expo'ları ziyaretçiler için keyifli ve ilgi çekici bir deneyim haline getirmekte, farklı kültürlerin buluşmasına imkân sunmaktadır.

Bu çalışmada Expo organizasyonları yapıldığı kentlerin turizm potansiyeline etkisi bağlamında analiz edilmekte, bu bağlamda expoların tematik sergi ve etkinlik yapıları incelenmektedir. Çalışmadan elde edilen veriler neticesinde expo organizasyonları bünyesinde yapılan tematik yapıların bulunduğu bölgenin turizm potansiyelini arttırabildiği sonucuna ulaşılmaktadır. Dolayısıyla turizm yatırımlarında expo organizasyonlarının potansiyelini kavramak açısından bu tür verilerin yol gösterici olacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Expo, Tematik Yapılar, Etkinlik Yapıları, Mimarlık ve Turizm

Investigation of Developments in Afyonkarahisar Phrygian Valley in terms of Sustainable Tourism with SWOT Analysis

Assist. Prof. Dr. Fatma Başar^a and Begümnur Yeyin^b

^aAtatürk University, Faculty of Tourism, Turkey

Fatma.basar@atauni.edu.tr

^bAtatürk University, Department of Tourism and Hotel Management, Turkey

begumnuryeyin@gmail.com

Abstract

Sustainable tourism, which emerged in the 1980s, has undergone changes in terms of the sustainability of resources by both public institutions and the private sector due to the decrease in resources and the danger of extinction over time. Over time, there have been changes in the tourist profile and sustainable businesses have started to be preferred by the tourists. As a result, new regulations have been established in order to transfer the historical ruins and ruins, which are the most important resources of the tourism sector, to future generations and to ensure their sustainability. In our country, the fact that Anatolia has hosted many civilizations from the past to the present has enabled Turkey to have a great historical and cultural richness, but today, many ruins and historical artifacts are not fully protected and are in danger of extinction. The Phrygian valley, which has made great efforts to bring it into tourism in recent years, has unfortunately been damaged by unconscious people because it is not under protection and some artifacts have been destroyed. In this study, the Phrygian Valley, which is located between the provinces of Afyonkarahisar, Eskişehir and Kütahya, was promoted with sustainability and analyzed in terms of sustainability of the studies carried out in the valley in recent years with SWOT analysis.

Keywords: Phrygian Valley, Sustainability, Sustainable Tourism, Alternative Tourism

Özet

1980'lerden itibaren ortaya çıkan sürdürülebilir turizm kavramı zaman içerisinde doğal kaynakların azalması ve yok olma tehlikesi nedeniyle hem kamu kuruluşları hem de özel sektör tarafından mevcut kaynakların sürdürülebilirliği bakımından değişimler yapılmıştır. Zaman içerisinde ziyaret eden turist profilinde de değişimler olmuş ve aynı zamanda turistler tarafından da sürdürülebilir işletmeler tercih edilmeye başlanmıştır. Bunun sonucunda da turizm sektörünün en önemli

kaynaklarından biri olan tarihi kalıntılar ve ören yerlerinin gelecek nesillere aktarılabilmesi ve sürdürülebilirliğinin sağlanması amacıyla yeni düzenlemeler oluşturulmuştur. Ülkemizde ise Anadolu'nun geçmişten günümüze kadar birçok medeniyete ev sahipliği yapmasından dolayı Türkiye'nin hem tarihi hem de kültürel olarak büyük bir zenginliğe sahip olmasını sağlamıştır fakat günümüzde hala birçok ören yeri ve tarihi eserler tam anlamıyla korunmamaktadır ve yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Son yıllarda turizme kazandırılabilmesi amacıyla büyük çalışmalar yapılan Frig vadisi ise malesef koruma altında olmaması nedeniyle bilinçsiz kişiler tarafından büyük hasarlara maruz bırakılmıştır ve bazı eserler yok olmuştur. Bu çalışmada sürdürülebilirlik kavramı göz önünde bulundurularak son yıllarda Frig Vadisi'nde yapılan çalışmalar SWOT analizi ile incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Frig vadisi, Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir turizm, Alternatif turizm.

The Social Impacts of Pedestrianization on Tourist Public Space Usage, Case Study: Nicosia Walled City, North Cyprus

Dr. Gizem Güvenbaş^a and Prof. Dr. Mukaddes Polay^b

^a *Rauf Denktaş University, Faculty of Architecture and Engineering, Department of Architecture, North Cyprus*

gizem.guvenbas@rdu.edu.tr

^b *Eastern Mediterranean University, Faculty of Architecture, Department of Architecture, North Cyprus*

mukaddes.polay@emu.edu.tr

Abstract

Pedestrianization can contribute to restore the values of historic cities and also create a great potential for the development of tourist usage in public spaces. The pedestrianization of the historic city centers can bring many social, economic and physical benefits by offering diverse opportunities for various tourist-oriented uses. Nicosia Walled City is the last divided capital in Europe and it hosts two separate states today. A buffer zone creates the border between Northern and Southern Nicosia. In 2008, a gate was opened between the two parts of Nicosia Walled City called Lokmacı Gate. The opening of the gate has an important role in both the development of tourism potential and the revitalization of the historical part of the City. Nicosia Walled City is a significant historic urban corner that the pedestrianization project was implemented after the opening of the Lokmacı Gate. The public spaces, which started to deteriorate and lose their characteristics before the opening of the Lokmacı Gate, have been started to transform into important public spaces with the opening of the Gate. Pedestrianization can help to vitalize the historic city center through tourism facilities that are applied by the collaboration of the local and governmental authorities. This study is aimed to examine the social impacts of pedestrianization on tourist public space usage. On-site observations are carried out to determine the types of tourist activities and usage in the Northern part of the Walled City. According to the findings; the recommendations will be given in the final section of the paper.

Keywords: Pedestrianization, public space, tourist uses, historic urban corner, Nicosia Walled City

Yayalaştırmanın Turist Kamusal Alan Kullanımı Üzerine Sosyal Etkileri Kuzey Kıbrıs, Lefkoşa Surlarıçi Örneği

Özet

Yayalaştırma tarihi kentlerin değerlerinin yeniden kazanılmasına katkıda bulunabileceği gibi kamusal alanlarda da turist kullanımını geliştirmesi için de büyük bir potansiyel oluşturmaktadır. Tarihi kent merkezlerinin yayalaştırılması, çeşitli turist odaklı kullanımlar için çeşitli fırsatlar sunarak birçok sosyal, ekonomik ve fiziksel avantajlar da sağlayabilmektedir. Lefkoşa Surlarıçi, Avrupa'nın son bölünmüş başkentidir ve bugün iki ayrı devlete ev sahipliği yapmaktadır. Tampon bölge, kuzey ve güney Lefkoşa arasındaki sınırı oluşturmaktadır. 2008 Yılında Lefkoşa'nın Surlarla Çevrili iki bölümü arasında yer alan Lokmacı Kapısı geçişlere açılmıştır. Kapının açılması, hem turizm potansiyelinin gelişmesinde hem de tarihi Kent'in canlandırılmasında önemli bir katkı sağlamıştır. Lefkoşa Surlarıçi, Lokmacı geçidi'nin açılmasının ardından, yayalaştırma ile birlikte önemli bir çekim merkezi olmuştur. Lokmacı geçişinin açılmasından önce, bozulmaya ve özelliklerini kaybetmeye başlayan kamusal alanlar, kapının açılmasıyla birlikte önemli bir kamusal alana dönüşmeye başlamıştır. Devlet ve yerel otoriteler ile turizm aktiviteleri ele alınarak, tarihi kent merkezinin yeniden canlandırılması için yayalaştırma yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı, yayalaştırmanın turist kamusal alan kullanımı üzerindeki sosyal etkilerini incelemektir. Surlarıçi'nin kuzey kesimindeki turist sosyal aktivitelerini ve kullanıcılarını belirlemek üzere gözlemsel analizler yapılmıştır. Çalışmanın son bölümünde ise bulgulara yönelik önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yayalaştırma, kamusal alan, turist kullanımı, tarihi kentsel mekan, Lefkoşa Surlarıçi.

From a Building to a City Revealing Cultural Values with Augmented Reality Technologies

Assoc. Prof. Özge Kandemir^a, Research Assistant Gül Ağaoglu Çobanlar^b and
Research Assistant Gökhan Ulusoy^c

^a*Eskişehir Technical University, Department of Interior Design, Turkey*

ozgekandemir@eskisehir.edu.tr

^b*Eskişehir Technical University, Department of Interior Design, Turkey*

gulagaogluçobanlar@eskisehir.edu.tr

^c*Eskişehir Technical University, Department of Interior Design, Turkey*

Gulusoy@eskisehir.edu.tr

Abstract

Architecture, detaches us from the present and allow us to experience the slow, firm flow of time and tradition. Buildings and cities are instruments and museums of time. They enable us to see and understand the passing of history (Hall, 2006). In this context, buildings and cities are the building blocks of cultural heritage and therefore cultural heritage tourism. Cultural heritage tourism is a source of information that conveys the history and culture of a place and the people living there. This source of information needs technologies that will affect visitors' expectations and learning experiences. Virtual reality, augmented reality and mixed reality technologies and applications are used to enhance these experiences. These technologies tend to transfer information about cultural heritage formations to the masses and to personalize the experience to be lived. The factors that enable the user to interact with the content through these technologies are innovative actions and educational opportunities based on participation and experience. Wearable technologies, mobile devices and spatial augmented reality technologies are the tools that make this interaction possible. In particular, augmented reality technologies add layers of digital information to the physical world, real and simultaneously, and involve the user in the physical space with virtual data. At this point, reality becomes complete rather than completely changed. Augmented reality technologies make it possible to “See what your eyes cannot reach”, “See what your eyes cannot see”, “Tell you what you are seeing” and “See with more eyes” from building scale to urban scale. The important thing here is not to be detached from the physical space and context. As stated by Ramos et al. (2018), while traditional or new generation mobile maps and travel guides enable users to gain information and discover new places, they cause them to pay less attention to the environment and focus on the content and the vehicle that transmits this content. This situation basically limits the user's interaction with the physical world

and puts him in a more simulated environment. On the other hand, Augmented reality technologies clearly relate information about cultural routes with the physical environment. It helps visitors get to know unknown places in an interactive, fun and educational way. In this context, the study aims to convey the data on how augmented reality technologies are used in cultural heritage areas from a building to a city, through application examples.

Keywords: Tangible Cultural Heritage, Cultural Heritage Tourism, Augmented Reality Technology, User Experience

Bir Yapı'dan Bir Kent'e

Kültürel Değerlerin Artırılmış Gerçeklik Teknolojileriyle Ortaya Konulması

Özet

Mimari bizi şimdiki zamandan koparır, zamanın ve geleneğin yavaş, katılmış akışının deneyimine davet eder. Binalar ve şehirler zamanın araçları ve müzeleridir. Tarihin geçişini görmemizi ve anlamamızı sağlar (Hall, 2006). Bu bağlamda, yapılar ve kentler kültürel mirasın ve dolayısıyla da kültürel miras turizminin yapı taşları durumundadır. Kültürel miras turizmi, bir yerin ve o yerde yaşayan insanların tarihini ve kültürünü aktaran birer bilgi kaynağıdır. Bu bilgi kaynağı ziyaretçilerin beklentilerine ve öğrenme deneyimlerine etki edecek teknolojilere ihtiyaç duymaktadır. Sanal gerçeklik, artırılmış gerçeklik ve karma gerçeklik teknolojileri ve uygulamaları bu deneyimleri geliştirmek üzere kullanılmaktadır. Bu teknolojiler kültürel miras oluşumlarına yönelik bilgilerin kitlelere aktarılmasına, yaşanılacak deneyimin öncelikli olarak kişiselleştirilmesine yönelmektedir. Bu teknolojiler aracılığıyla kullanıcının içerikle etkileşimini sağlayan faktörler, yenilikçi eylemler, katılma ve deneyime dayalı eğitim olanaklarıdır. Giyilebilir teknolojiler, mobil cihazlar ve uzamsal artırılmış gerçeklik teknolojileri bu etkileşimi olanaklı kılan araçlardır. Özellikle artırılmış gerçeklik teknolojileri, gerçek ve eşzamanlı olarak, fiziksel dünyaya dijital bilgi katmanları eklemekte, kullanıcıyı fiziksel mekâna sanal verilerle dahil etmektedir. Bu noktada, gerçeklik tümüyle değiştirilmek yerine tamamlanır hale gelmektedir. Artırılmış gerçeklik teknolojileri, yapı ölçeğinden kent ölçeğine, "Gözlerin ulaşamadığı şeyleri görebilme", "Gözlerin göremeyeceği şeyleri görebilme", "Görüleni anlatma" ve "Daha fazla gözle görebilme" yi mümkün hale getirmektedir. Burada önemli olan fiziksel mekândan ve bağlamdan kopmamak-koparılmamaktır. Ramos vd. (2018)'nin ifadesiyle de geleneksel ya da yeni nesil mobil haritalar ve gezi rehberleri kullanıcıların bilgi edinmesi, yeni yerler keşfetmesini sağlarken çevreye daha az dikkat etmelerine, içerik ve bu içeriği aktaran araca odaklanmalarına neden olmaktadır. Bu durum ise temelde kullanıcının fiziksel dünyayla etkileşimini sınırlandırmakta, onu daha simüle edilmiş bir ortama sokmaktadır. Buna karşın Artırılmış gerçeklik teknolojileri kültür rotaları hakkındaki bilgiyi anlaşılır bir biçimde fiziksel ortamla ilişkilendirmektedir. Ziyaretçilerin bilinmeyen yerleri interaktif, eğlenceli ve eğitici bir şekilde tanımlarına yardımcı olmaktadır. Bu bağlamda ele alınan çalışma,

Artırılmış gerçeklik teknolojilerinin, bir yapıdan bir kente kültürel miras alanlarında nasıl kullanıldığına yönelik verileri, uygulama örnekleri üzerinden aktarmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Somut Kültürel Miras, Kültürel Miras Turizmi, Artırılmış Gerçeklik Teknolojisi, Kullanıcı Deneyimi.

Two Monuments of Ayvalık in the Architectural Heritage and Cultural Tourism Context: The Despot House and the Agios Ioannis Prodromos Monastery

Dr. Hasan Sercan Sağlam

*Centre national de la recherche scientifique (CNRS), Centre d' Études Supérieures de
Civilisation Médiévale (CESCM), Poitiers, France*

saglam.h.sercan@gmail.com

Abstract

In the context of cultural tourism that is a notion shaped around tangible and intangible heritage values, architectural monuments have an important role. For cultural tourism purposes, it is a common practice today to renovate the ruined buildings and transform them into alternative cultural heritage destinations, as well as considering the monuments survived to the present day thanks to the balance between preservation and use. The architectural interventions needed for the purpose of cultural tourism and even the landscape works may naturally vary according to the preservation levels of the monuments in question, which can be quite different depending on the occasion. Yet, with increasing numbers and levels of physical interventions, it is inevitable that certain authenticity and irreversibility concerns arise regarding the architectural heritage. Relatedly, in this study, the Cunda (Alibey) Island Despot House and the Tavuk Island Agios Ioannis Prodromos Monastery in Ayvalık, being current examples to the issue from different perspectives, are discussed in terms of cultural tourism and preservation of the architectural heritage. First, both monuments were reexamined through modern literature and also new primary sources, while they were linked to each other in terms of urban history. Afterwards, the major alterations as well as destructions that the buildings have undergone from the 19th century to the present have been tried to be briefly revealed concerning architectural history and through the available documentation. Then, contemporary architectural projects that have dealt with the Despot House and Agios Ioannis Prodromos Monastery with regards to cultural heritage tourism have been discussed over both national and international conservation regulations and principles. They have been compared with each other and interpreted. Some criticisms and conservation proposals have been made in the end.

Keywords: Architectural History, Ayvalık, Conservation and Regeneration, Cultural Heritage Tourism, Urban History

Mimari Miras ve Kültür Turizmi Bağlamında Ayvalık'ın İki Anıtı: Despot Evi ve Agios Ioannis Prodromos Manastırı

Özet

Somut ve somut olmayan miras niteliğindeki değerler etrafında şekillenmiş bir anlayış olan kültür turizmi çerçevesinde, mimari eserler önemli bir role sahiptir. Koruma ve kullanma dengesi sayesinde günümüze ulaşabilmiş, halihazırda mevcut anıtların kültür turizmi amacıyla göz önüne alınması kadar, zaman içerisinde harap olmuş yapıların da yenilenerek alternatif birer kültürel miras destinasyonuna dönüştürülmesi de günümüzde yaygın bir uygulamadır. Kültür turizmi amacı doğrultusunda ihtiyaç duyulan mimari müdahaleler ve hatta peyzaj ilgisindeki fiziksel düzenlemeler, söz konusu anıt eserlerin korunmuşluk düzeylerinin, duruma göre bir hayli farklı olabilmesi nedeniyle aynı oranda çeşitlilik gösterebilmektedir ki bunların da sayıca ve müdahale düzeyi bakımından artmasıyla eşzamanlı olarak, ilgili mimari miras değerlerine yönelik birtakım özgünlük ve geri dönülmezlik kaygılarının ortaya çıkması kaçınılmaz olmaktadır. İlintili olarak bu çalışmada, Ayvalık'ta bulunan ve konuya yönelik farklı açılardan güncel örnekler oluşturan Cunda (Alibey) Adası Despot Evi ile Tavuk Adası Agios Ioannis Prodromos Manastırı, kültür turizmi ve mimari mirasın korunması bağlamında ele alınmıştır. İlk olarak her iki anıt eser hem güncel akademik yazın hem de yeni birincil kaynaklar üzerinden tekrardan irdelenmiş, bu esnada kent tarihi bakımından birbiriyle ilişkilendirilmiştir. Daha sonra yapıların 19. yüzyıldan günümüze değin geçirdiği başlıca değişimler ve uğradığı tahribatlar, mevcut belgeler üzerinden mimarlık tarihi yönüyle kısaca ortaya konmaya çalışılmıştır. Despot Evi ve Agios Ioannis Prodromos Manastırı'nı kültürel miras turizmi ilgisinde ele almış güncel mimari projeler, hem ulusal hem de uluslararası ölçekteki koruma mevzuatları ve ilkeleri üzerinden tartışılmış, birbiriyle kıyaslanarak değerlendirilmiş, en son birtakım eleştirilerde ve koruma önerilerinde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ayvalık, Kent Tarihi, Koruma ve Yenileme, Kültürel Miras Turizmi, Mimarlık Tarihi

The Adventure of a Cultural Heritage: Erzurum Feyzullah Efendi Mansion

Asst. Prof. Semiha İsmailoğlu^a and Asst. Prof. Firdevs Kulak Torun^b

^a*Recep Tayyip Erdoğan University, Faculty of Engineering and Architecture, Turkey*

semihaismailoglu@gmail.com / semiha.ismailoglu@erdogan.edu.tr

^b*Atatürk University, Faculty of Architecture and Design, Turkey*

firdevskulaktorun@hotmail.com / firdevsk@atauni.edu.tr

Abstract

Historical environments and structures that have survived from the past to the present are cultural heritages that have hosted many users and communities over time. It is of great importance to preserve and transfer to future generations the architectural products, which are one of the most important elements of our cultural heritage, reflecting information about the past, such as the construction techniques, building materials, culture and socio-economic status of the society. The preservation, survival, transfer to the future and sustainability of cultural heritage can be achieved by the protection of these structures. The most widely used method of preserving historical buildings is to give the building a new function. Giving a new function to a historical building; saving from extinction, repair, maintenance, continuous use, has a positive effect on the silhouette of the city. In addition, the re-functioning of historical buildings contributes to the city's cultural tourism and economy. In the study, Feyzullah Efendi Mansion, which was re-functionalized as Erzurum Traditional Handicrafts Museum within the scope of the "Cultural Road" project, is discussed. Feyzullah Efendi Mansion, which is one of the architectural cultural heritages of Erzurum, has been functioned as a museum for handicrafts that have sunk into oblivion. The aim of the research is to reveal the location and history of the building, which was built as a mansion, and the process of re-functioning and transformation into Erzurum Traditional Handicrafts Museum: by evaluating it from the point of view of space, environmental features, and culture. In this context, the Feyzullah Efendi Mansion was evaluated by making on-site observations, examining its architectural projects and photographs. In addition, a one-to-one interview was held with the promotion officer of the museum. As a result of the study, the positive and negative aspects of the architectural identity of the building were revealed by emphasizing the importance of re-functioning in order to maintain the existence of architectural cultural heritages.

Keywords: Cultural Heritage, Re-Functioning, Museum, Feyzullah Efendi Mansion, Architecture History.

Özet

Geçmişten günümüze ulaşan tarihi çevre ve yapılar, zaman içerisinde birçok kullanıcıya ve topluluğa ev sahipliği yapmış kültürel miraslardır. Kültürel mirasımızın en önemli öğelerinden biri olan, yapıldığı dönemin yapım tekniklerini, yapı malzemelerini, toplumun kültürü, sosyo-ekonomik durumu gibi geçmişe dair bilgiler yansıtan mimari ürünlerin korunması ve gelecek nesillere aktarılması büyük önem taşımaktadır. Kültürel mirasın korunması, yaşatılması, geleceğe aktarılması ve sürdürülebilir olması bu yapıların korunması ile sağlanabilmektedir. Tarihi yapıları koruma yöntemlerinden en fazla kullanılan yapıya yeni bir işlev verilmesidir. Tarihi bir yapıya yeni bir işlev verilmesi yapının; yok olmaktan kurtarılması, onarımı, bakımı, sürekli kullanımı, kent silüetine olumlu yönde etki etmektedir. Ayrıca tarihi yapıların yeniden işlevlendirilmesi kentin kültür turizmine ve ekonomisine katkı sağlamaktadır. Çalışmada, “Kültür Yolu” projesi kapsamında Erzurum Geleneksel El Sanatları Müzesi olarak yeniden işlevlendirilen Feyzullah Efendi Konağı ele alınmıştır. Erzurum’un mimari kültürel miraslarından biri olan Feyzullah Efendi Konağı, unutulmaya yüz tutmuş el sanatlarına yönelik bir müze olarak işlevlendirilmiştir. Araştırmanın amacı, konak olarak inşa edilen yapının konumu ve tarihçesini, yeniden işlevlendirme ile Erzurum Geleneksel El Sanatları Müzesi’ne dönüşüm sürecini: mekân, çevresel özellikler, kültürel açılardan değerlendirerek ortaya koymaktır. Bu kapsamda Feyzullah Efendi Konağı yerinde gözlem yapılarak, mimari projeleri ve fotoğrafları incelenerek değerlendirilmiştir. Ayrıca müzenin tanıtım sorumlusu ile birebir görüşme yapılmıştır. Çalışma sonucunda mimari kültürel mirasların varlığını sürdürmesi için yeniden işlevlendirmenin önemi vurgu yapılarak yapının mimari kimliğine yönelik olumlu ve olumsuz yönleri ortaya konulmuştur.

Anahtar kelimeler: Kültürel Miras, Yeniden İşlevlendirme, Müze, Feyzullah Efendi Konağı, Mimarlık Tarihi.

Urban Transformation Application in Urban Site: Çanakkale Province, Fevzipaşa Neighborhood Example

Burcu Ünsal^a and Asst. Prof. İpek Sakarya^b

^a*Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture, Turkey*

brcunsl@gmail.com

^b*Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture, Turkey*

ipeksakaryacomu@gmail.com

Abstract

Urban sites are defined by the Ministry of Culture and Tourism as, “Urban sites are areas where cultural and natural environmental elements, which have architectural, local, historical, aesthetic and artistic features, are more valuable than the value they carry individually due to their coexistence.” Urban protected areas have a social value with their environmental elements and social backgrounds. Each member of the society is an actor that contributes to the development of cultural heritage, and this jointly created heritage is an important factor in the self-definition of the residents. Social spaces are living places that are formed by the social lives, economic situations and life experiences of the people living in the area and neighborhood. The concept of cultural heritage and social space are interconnected. The formation of social space develops depending on the cultural practices of the people of the region. When historical urban textures are evaluated in this context, they have important values within the scope of the relationship between cultural heritage and social space. Çanakkale Province, Fevzipaşa Neighborhood is a good example of historical urban fabric and has hosted different civilizations for centuries. Therefore, it has a very rich historical texture. The texture of the neighborhood has developed with the contributions of the people living without any external influence and has survived to the present day. Çimenlik Castle, Korfman Library, Armenian Church, Fatih Mosque, the first mosque of the city, and Synagogue, which are within the borders of the neighborhood, are the elements that reflect the multicultural identity of the neighborhood. The historical city center, which also includes the Fevzipaşa District, was declared an urban site in 1995. In the area, urban transformation applications started in 2014 and continue today. It is important for the protection of cultural heritage that the interventions are made by creating integrity with the historical texture of the area. The fact that the urban transformation begins to result in gentrification is expected to have negative consequences in terms of protection, when evaluated in the context of the social space in the area and the people who have life experiences in the neighborhood. Within the scope of this study, while examining the effects of the urban transformation in the neighborhood on the cultural texture, it is aimed to discuss the transformation of the neighborhood within the scope of cultural heritage.

Keywords: cultural heritage, urban transformation, gentrification, social space

Kentsel sit Alanında Kentsel Dönüşüm Uygulaması: Çanakkale İli, Fevzipaşa Mahallesi Örneği

Özet

Kentsel sit, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından “Kentsel siteler, mimari, mahalli, tarihsel, estetik ve sanat özelliği bulunan ve bir arada bulunmaları sebebiyle teker teker taşıdıkları kıymetten daha fazla kıymeti olan kültürel ve tabii çevre elemanlarının (yapılar, bahçeler, bitki örtüleri, yerleşim dokuları, duvarlar) birlikte buldukları alanlardır.” Şeklinde tanımlanmaktadır. Kentsel sit alanları sahip oldukları çevresel elemanları ve sosyal geçmişleri ile toplumsal bir değer taşımaktadır. Toplumun her bireyi kültürel mirasın gelişmesine katkı sunan aktörlerdir ve ortak şekilde oluşturulan bu miras, mekan sakinlerinin kendilerini tanımlamasında önemli etken olmaktadır. Toplumsal mekanlar, alanda, mahallede yaşayanların sosyal hayatları, ekonomik durumları, yaşam deneyimleri ile oluşan, yaşayan yerlerdir. Kültürel miras ve toplumsal mekan kavramı birbirine bağlıdır. Toplumsal mekanın oluşumu, bölge halkının kültürel pratiklerine bağlı olarak gelişmektedir. Tarihi kent dokuları bu bağlamda değerlendirildiğinde kültürel miras ve toplumsal mekan ilişkisi kapsamında önemli değerlere sahiptir. Çanakkale İli, Fevzipaşa Mahallesi, tarihi kent dokusu olarak güzel bir örnek oluşturmaktadır ve yüzyıllar boyunca farklı medeniyetlere ev sahipliği yapmıştır. Bu nedenle oldukça zengin bir tarihi dokusu vardır. Mahallede doku, dışarıdan bir etki olmaksızın yaşayanların katkılarıyla gelişmiş ve günümüze kadar gelmiştir. Mahalle sınırları içerisinde bulunan Çimenlik Kalesi, Korfman Kütüphanesi), Ermeni Kilisesi, kentin ilk camisi olan Fatih Camii ve Sinagog mahallenin çok kültürlü kimliğini yansıtan öğelerdir. Fevzipaşa Mahallesi de kapsayan tarihi kent merkezi 1995 yılında kentsel sit ilan edilmiştir. Alanda, 2014 yılında kentsel dönüşüm uygulamaları başlamış ve günümüzde de devam etmektedir. Yapılan müdahalelerin alanın tarihi dokusu ile bütünlük oluşturarak yapılması, kültürel mirasın korunması bakımından önem taşımaktadır. Kentsel dönüşümün soylulaştırma ile sonuçlanmaya başlaması, alanda toplumsal mekan ve mahallede yaşam deneyimleri olan insanlar bağlamında değerlendirildiğinde koruma bakımından olumsuz sonuçlar doğurması beklenmektedir. Bu çalışma kapsamında, mahalledeki kentsel dönüşümün kültürel dokuya olan etkileri incelenirken, mahallenin geçirdiği dönüşümün kültürel miras konusu kapsamında tartışılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: kültürel miras, kentsel dönüşüm, soylulaştırma, toplumsal mekan

Within The Scope of Cultural Heritage The Examination of Traditional Craftsmanship on The Brink of Extinction: The Case of Safranbolu

Sıla Kolay^a and Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu^b

^a*Karabük University, School of Graduate Studies, Türkiye*
silakolay947@mail.com

^b*Karabük Universtiy, Safranbolu Faculty of Tourism, Türkiye*
cmkocoglu@karabuk.edu.tr

Abstract

Globalization, population growth, and industrialization have changed the order of things in many ways and removed the cultural richness of Anatolia, which has hosted many different languages and religions and where people from tens of different cultures live together, and traditional handicrafts and professions of this land which bear the traces of thousands of years, to dusty shelves. These phenomena, led to the disappearance of some professions and the birth of many others. While cultural heritage is the identity of a nation, it is an essential concept in transferring the general identity and sustainable characteristics of the society to future generations. Nowadays, it is challenging for master artisans in our country, whose numbers are very few, to find apprentices to whom they can teach their crafts and, in this way, pass them to future generations. Defying time, some of them are trying to continue their craft in a small run-down shop, while others are trying to continue their profession with a workbench on their backs. Lots of crafts have come to the point of extinction due to the aging of these craftsmen, the absence of apprentices, the development of new technology and replacement by mechanization. This study aims to determine the traditional professions that are about to disappear in Safranbolu and raise awareness about these professions. In this context, traditional occupational groups that are on the verge of disappearing in Safranbolu, will be discussed, and interviews were conducted with the representatives of these occupational groups in this district. Case study approach, one of the qualitative research methods, has been used. According to the results, professions which are about to disappear in Safranbolu are blacksmithing, leatherworking, cane making, watchmaking, yemeni making; saddlemaking, bellowmaking, harat (wood carving), ceiling work, hamut making, mother-of-pearl making (art of nacre) and suggestions about keeping these professions alive as cultural heritage elements are presented.

Keywords: Heritage, Culturel Heritage, Traditional Craftsmanship, Safranbolu.

Kültürel Miras Kapsamında Kaybolmaya Yüz Tutmuş Geleneksel Mesleklerin İncelenmesi: Safranbolu Örneği

Özet

Küreselleşme, nüfusun artması ve sanayileşme onlarca farklı kültürden insanların bir arada yaşadığı dillere ve dinlere ev sahipliği yapmış Anadolu'nun kültürel zenginliğini ve binlerce yılın izini taşıyan el sanatlarının ve mesleklerin adını tozlu raflara kaldırmaya sebep olmuştur. Bu olgular sosyal hayatı etkilemesiyle beraber bazı mesleklerin yok olmasına ve birçok mesleğin ise doğmasına öncülük etmiştir. Kültürel miras, bir milletin öz benliği olmakla birlikte toplumun ve sürdürülebilir özelliklerini gelecek nesillere aktarabilmek açısından önemli bir kavramdır. Şimdilerde ise sayısı bir elin parmağını geçmeyecek kadar insan, ülkemizde mesleklerini gelecek nesillere bırakabilecek çırak bulmakta oldukça zorlanmaktadır. Yaşlarının ilerlemesi ve mesleklerini aktarabilecekleri çırak yokluğunun olması ve teknolojinin gelişmesiyle yerini makineleşmenin alması sebebiyle yok olma noktasına gelmiştir. Bu araştırmada Safranbolu özelinde kaybolmaya yüz tutmuş geleneksel mesleklerin belirlenmesi ve bu meslekler ile ilgili farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır. Bu kapsamda, korumanın başkenti diye anılan Safranbolu'da, kaybolmaya yüz tutmuş geleneksel meslek grupları ele alınacak olup, bu ilçede, söz konusu meslek gruplarının son temsilcileri olarak nitelenen kişilerle görüşmeler yapılmıştır. Araştırmada yöntem olarak nitel araştırma yöntemlerinden biri olan vaka analizi kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre Safranbolu'da kaybolmaya yüz tutmuş meslekler olarak; demircilik, dericilik, baston yapımı, saatçilik, yemenicilik, meslekler ise; palancılık (semercilik), körükçülük, haratlık (ağaç oymacılığı), tavan işlemeciliği, hamutçuluk, sedefkarlık olarak ortaya çıkmış ve bu mesleklerin kültürel miras unsuru olarak yaşatılması ile ilgili öneriler sunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Miras, Kültürel Miras, Geleneksel Meslekler, Safranbolu.

A Study on the Historical and Architectural Features of the Manisa-Kula Traditional Bazaar

Assoc. Prof. Dr. Özlem Atalan^a, Dr. Gizem Özer Baş^b, Lec. İpek Gölükçü^c, Lec. Eymen Tatlıhalat^d and Assist. Prof. Dr. Ahmet Yavuz Çamlı^e

^aManisa Celal Bayar University, Faculty of Architecture, Turkey

ozlem.atalan@cbu.edu.tr

^bManisa Celal Bayar University, Kula Vocational School, Architectural Restoration Program, Turkey

gizemozer.bas@cbu.edu.tr

^cManisa Celal Bayar University, Kula Vocational School, Interior Design Program, Turkey

ipek.golukcu@cbu.edu.tr

^dManisa Celal Bayar University, Kula Vocational School, Interior Design Program, Turkey

eymen.tatlihalat@cbu.edu.tr

^eManisa Celal Bayar University, Kula Vocational School, Business Administration Program, Turkey

ahmetyavuz.camli@cbu.edu.tr

Abstract

Bazaars are centers that bring together various branches of commercial activity in order to meet all the needs of people in their daily lives. In the Ottoman Empire, bazaars containing khans, covered bazaars and shops were built in order to carry out trade activities comfortably and to be carried out in a certain center. As in the typical Ottoman bazaars, it has been observed that there is a grouping according to professional activities in the historical bazaar of Kula. In the Ottoman period, in the historical bazaar of Kula, there were shops where various professions such as copper, felt, tin, blacksmith, jug, saddlery, shoemaking, roasted chickpea, havla making and so on were practiced. Some of these shops have survived to the present day by preserving their architectural identity, and some have disappeared by losing their function.

The aim of the study has been determined as the research and documentation of historical commercial structures within the determined boundaries in the historical traditional bazaar of Kula. Within the scope of the study, the historical development of the Kula bazaar, the settlement features of the bazaar, the texture character and

the architectural features of the shops are revealed in line with the findings obtained from the literature, archive research and field studies. In this context, it has been researched which commercial activities are carried out today and in which regions these activities are concentrated. In addition, the architectural features of the shops, which have preserved their originality until today, have been examined and documented.

Keywords: Kula, Historical Bazaar, Commercial Building, Architectural Texture.

Manisa-Kula Geleneksel Çarşısının Tarihi ve Mimari Özellikleri Üzerine Bir Araştırma

Özet

Tarihi çarşılar, insanların gündelik hayatlarına yönelik tüm gereksinimlerini karşılayabilmesi için, çeşitli ticari faaliyet kollarını bir arada bulunduran merkezler olmuşlardır. Osmanlı Devleti'nde, ticaret faaliyetlerinin rahat bir şekilde gerçekleştirilebilmesi ve belli bir merkezde yürütülebilmesi amacıyla han, bedesten ve ticarethaneleri barındıran çarşılar inşa edilmiştir. Tipik Osmanlı çarşılarında olduğu gibi, Kula tarihi çarşısında da mesleki faaliyetlere göre bir gruplanma olduğu görülmüştür. Osmanlı döneminde Kula tarihi çarşısında, bakırcılık, keçecilik, semercilik, kalaycılık, nalbantlık, demircilik, testicilik, saraçlık, dabbaklık, kunduracılık, leblebicilik, helvacılık ve bunun gibi çeşitli mesleklerin icra edildiği ticarethaneler bulunuyordu. Bu ticarethanelerden bazıları günümüze kadar mimari kimliğini koruyarak gelmiş, bazıları da işlevini yitirerek yok olmuştur.

Çalışmanın amacı, Kula tarihi geleneksel çarşısında, belirlenen sınırlar içerisinde tarihi ticari yapılarının araştırılması ve belgelenmesi olarak belirlenmiştir. Çalışma kapsamında, literatür, arşiv araştırmaları ve saha çalışmalarından elde edilen bulgular doğrultusunda, Kula çarşısının tarihsel gelişimi, çarşının yerleşim özellikleri, doku karakteri ve dükkânların mimari özellikleri ortaya koyulmaktadır. Bu bağlamda, günümüzde hangi ticari faaliyetlerin sürdürüldüğü ve bu faaliyetlerin hangi bölgelerde yoğunlaştığı araştırılmıştır. Bununla birlikte günümüze kadar özgünlüklerini koruyan dükkânların mimari özellikleri incelenmiş ve belgelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kula, Tarihi Çarşı, Ticari Yapı, Mimari Doku.

Ambivalence in Local Development and Protection of Cultural Heritage Values; Sille

Mustafa Korumaz^a and Ömer Özeren^b

^a *Konya Technical University, Faculty of Architecture, Konya*
mkorumaz@ktun.edu.tr

^b *Karabuk University, Başak Cengiz Faculty of Architecture, Karabuk*
omerozeren@karabuk.edu.tr

Abstract

Due to do cultural heritage values, the interest in cultural heritage is increasing day by day. This interest has shown especially as touristic activities, and the usage of these areas has intensified. Touristic activities cause user mobility and this mobility has been seen as a triggering factor for local development. It is clear that a budget is required for the preservation activities and maintenance of cultural heritage, and it can be said cultural heritage is a kind of investment tool. It is necessary create a balance between two different financial matter. These financial realities were also reflected in the conservation plans which were prepared to support local economic development. While these decisions for investing in historical urban environments by local city dwellers, some investors out site the region could be interesting in cultural heritage financial potential. It has been criticized that the investments are made more than local people cause failure of local economic development. In case investors from outside the region cannot comprehend of spirit of cultural heritage, it could be observed negative effects of investments on historical cities. Over time, the cultural heritage has been only a decoration of touristic and commercial activities, and the corruption of cultural heritage has been observed in many examples. In this context, the investments made with economic concerns in the historical Sille settlement, which is the common heritage of all humanity, and the evaluations of their effects on the cultural heritage are discussed within the scope of the article.

Keywords: Cultural Heritage, Touristic Activities, Economic Developments.

Yerel Kalkınma ve Kültürel Miras Değerleri Koruma İkilemi: Sille

Özet

Sahip olduğu değerler sebebiyle kültürel mirasa olan ilgi gün geçtikçe artmaktadır. Bu ilgi özellikle turistik aktiviteler olarak kendisini göstermiş, bu alanlardaki kullanım yoğunlaşmıştır. Bu aktiviteler kullanıcı hareketliliği artmış yerel kalkınmayı tetikleyici etkenler olarak görülmüştür. Kültürel mirasın korunması ve bakımları bir bütçe gerektirmekte ve aynı zamanda kültürel mirastan da ekonomik gelir elde edilebileceği açıktır. Bu farkındalık koruma planlarına da yansımış, yerel ekonomik kalkınmayı desteklemek için hazırlanan bu planlarda turizm bir araç olarak kullanılmıştır. Bu teşvik edici kararlar tarihi kentsel çevrelere yatırım yapılmasını özendirilirken yerel halktan bağımsız olarak bölge dışından yatırımlar yapılmasının da önü açmıştır. Yapılan yatırımların bölge halkı dışından daha çok yapılması, yerel kentlinin ekonomik kalkınmasının sağlanamaması yönünde eleştirilmiştir. Bölge dışı yatırımcıların sahip olunan dokunun ruhunu kavrayamadığı durumlarda ise kültürel mirasın üzerindeki olumsuz etkiler görülmektedir. Zaman içerisinde ise kültürel miras turistik ve ticari aktivitelerin sadece bir dekoru olmuş, kültürel mirasın özellikle yozlaştırılması birçok örnekte gözlemlenebilmiştir. Bu bağlamda tüm insanlığın ortak mirası olan tarihi Sille kent yerleşimi özelinde ekonomik kaygılarla yapılan yatırımlar ve bunların kültürel miras üzerindeki etkilerine yönelik değerlendirmeler makale kapsamında ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Turistik Aktiviteler, Lokal Ekonomik Canlanma.

Ethno-Tourism Context of Azerbaijan Architectural Heritage An Evaluation of Its Development

Assoc. Prof. Dr. Narmin Aghayeva^a and Assist Prof. Dr. Çiğdem Bogenç^b

^a Karabük University, Faculty of Architecture, Türkiye

narminaghayeva@karabuk.edu.tr

^b Karabük University, Faculty of Architecture, Türkiye

cigdembogenc@karabuk.edu.tr

Abstract

Azerbaijan is an ancient country of high culture, which gives the world fine examples of architecture and applied art, has a wide range of shows for a wide range of interests of tourists, and extremely favorable conditions for the development of ethno-tourism. -To protect the moral values at the international level and to support their protection. For this purpose, after Azerbaijan gained its independence, it established close cooperation with UNESCO and made invaluable contributions to the activities of the organization. Considering that in many regions of the republic there are many tangible and intangible cultural monuments created by the Azerbaijani people over the centuries, it was considered appropriate to fundamentally review the existing tourism organization in the republic in order to create a tourism system that meets the modern development requirements of the world ethno-tourism business. In recent years, the number of tourist routes has increased significantly and their geography has expanded. International ethno-tourism is also developing intensively. The carefully preserved traditions of the history of the people, the rarest architectural monuments in their artistic and historical value, are increasingly attracting the attention of all cultural humanity. In this study, the issues of an integrated approach to the historical and architectural heritage of Azerbaijan in the reconstruction and preservation of monuments, as well as their role in the development of international and domestic tourism are discussed.

Keywords: Architectural heritage, Ethno-tourism, World Cultural Heritage sites (sites), Azerbaijan, UNESCO.

Azerbaycan Mimari Mirasının Etno-Turizm Bağlamında Gelişimi Üzerine Bir Değerlendirme

Özet

Azerbaycan, dünyaya mimarlık ve uygulamalı sanatın güzel örneklerini veren, turistlerin çok çeşitli ilgi alanlarına yönelik geniş bir gösteri yelpazesi ile etno-turizm gelişimi için son derece elverişli koşullara sahip olan eski yüksek kültür ülkesidir. Azerbaycan devlet politikasının temel alanlarından biri, tarihi ve kültürel mirasın ulusal-manevi değerlerini uluslararası düzeyde korumak ve onun korunmasına destek vermektir. Bu amaçla Azerbaycan bağımsızlığını kazandıktan sonra UNESCO ile yakın işbirliği kurmuş ve örgütün faaliyetlerine çok değerli katkılarda bulunmuştur. Cumhuriyetin birçok bölgesinde yüzyıllar boyunca Azerbaycan halkı tarafından yaratılan çok sayıda somut ve somut olmayan kültür anıtının bulunduğu göz önüne alındığında, dünya etno-turizm işinin modern gelişim gereksinimlerini karşılayan bir turizm sistemi oluşturmak amacıyla cumhuriyetteki mevcut turizm organizasyonunu temelden gözden geçirmek uygun görülmüştür. Son yıllarda turist rotaların sayısı önemli ölçüde artmış ve coğrafyaları genişlemiştir. Uluslararası etno-turizm de yoğun bir şekilde gelişmektedir. Halkın tarihinin özenle korunmuş gelenekleri, sanatsal ve tarihi değerlerinde en nadir bulunan mimari anıtlar, tüm kültürel insanlığın giderek artan ilgisini çekmektedir. Bu çalışmada anıtların yeniden inşası ve korunmasında Azerbaycan'ın tarihi ve mimari mirasına entegre yaklaşımın yanı sıra uluslararası ve iç turizmin gelişimindeki rollerinin konuları ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mimari miras, Etno-turizm, Dünya Kültür Mirası alanları (siteleri), Azerbaycan, UNESCO.

Horasan Mortar Production to be Used in the Restoration of Historic Buildings

Nida Kösa^a and Dr. Aylin Özodabaş^b

^aBilecik Şeyh Edebali University, Faculty of Engineering, Turkey

nida.kosa@gmail.com

^b Bilecik Şeyh Edebali University, Faculty of Engineering, Turkey

aylin.ozodabas@bilecik.edu.tr

Abstract

When the historical buildings that have survived to the present day are examined, a lime mortar called Khorasan is often encountered. These mortars contain baked and ground clay, lime, water and various additives. Additives were used to improve the properties of the mortar. It varies according to the period and region of the building. One of these additives is plant juices. When historical buildings and historical records are examined, it is seen that the leaves and bark of the trees are boiled in water and this water is used as mixing water. It is also stated that the ashes of these trees are added to the mortar as an additive material.

In this study, the effects of oak leaf juice, oak bark water and tong wood ash on the properties of Khorasan mortar, which are known to be used in historical buildings, were investigated. Mortars produced for this purpose; It is obtained by adding brick dust, lime and water as well as additives. While the waters were used as mixing water, wood ash was substituted for lime as 2.5%, 5%, 7.5% and 10% by weight of lime.

Keywords: Khorasan mortar, oak tree, leaf juice, bark juice, wood ash

Tarihi Yapıların Restorasyonunda Kullanılmak Üzere Horasan Harcı Üretimi

Özet

Günümüze kadar ulaşmış olan tarihi yapılar incelendiğinde sıklıkla Horasan isimli kireç harcına rastlanılmaktadır. Bu harçlar pişmiş ve öğütülmüş kil, kireç, su ve çeşitli katkı malzemeleri içermektedir. Katkı malzemeleri harcın özelliklerini iyileştirmek için kullanılmıştır. Yapının yapıldığı döneme ve bölgeye göre çeşitlilik göstermektedir. Bu katkı malzemelerinden biri de bitki sularıdır. Tarihi yapılar ve tarihi kayıtlar incelendiğinde ağaçların yapraklarının ve kabuklarının suda kaynatılarak bu suyun karışım suyu olarak kullanıldığı görülmektedir. Ayrıca bu ağaçların küllerinin de katkı malzemesi olarak harca ilave edildiği belirtilmektedir.

Bu çalışmada tarihi yapılarda kullanıldığı bilenen meşe ağacı yaprağı suyunun, meşe ağacı kabuğu suyunun ve meşe ağacı odun külünün kullanılmasının horasan harcının özelliklerine etkisi incelenmiştir. Bu amaç doğrultusunda üretilen harçlar; tuğla tozu, kireç ve suyun yanı sıra meşe ağacı suyu, yaprağı ve külü ilave edilerek elde edilmiştir. Sular karışım suyu olarak kullanılırken, odun külü kireç yerine kireç ağırlığının % 2,5 %,5 %,7,5 ve %10'u olacak şekilde ikame edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Horasan Harcı, Meşe Ağacı, Yaprak Suyu, Kabuk Suyu, Odun Külü

Biophilic Evidences in Eskişehir Odunpazarı Houses

Nursel Bayındır

*Eskişehir Technical University, Graduate School of Sciences Department of Architecture,
Türkiye*

nurselbayindir@anadolu.edu.tr

Abstract

The biophilia hypothesis shows that human beings are naturally drawn to the natural environment and detachment from it has negative consequences that affect the physical, psychological and social aspects of the human being. In this context, the necessity of biophilic design, which is a remedial environmental approach that focuses on improving the presence of nature in the built environment, benefits both people and the environment. In addition to the buildings of the modern world designed with biophilic approaches, it is possible to see biophilic elements in historical buildings that make up our cultural heritage. This study aims to grasp the strong bond established with nature in historical buildings in order to maintain nature-human interaction, and to make this a resource for today's designers. In this context, in this study, what the biophilic features in historical buildings can be and how they can be read are discussed with the example of Eskişehir Odunpazarı Houses, which have survived to the present day with many architectural qualities. In the study, first of all, literature review on biophilic design and Odunpazarı Houses was made. Afterwards, Odunpazarı Houses were analyzed according to 14 biophilic design models suggested by Browning and others, and the determined parameters were supported by drawings and photographs. As a result, with the data obtained in this study, it will be discussed how the biophilic approach, which considers nature and its values, can be a source for current designs in the century when we destroy nature.

Keywords: Biophilia, Biophilic Design in Architecture, Historical Buildings, Odunpazarı Houses, Sustainability

Eskişehir Odunpazarı Evlerinde Biyofilik İzler

Özet

Biyofili hipotezi, insanın doğal olarak doğal çevreye çekildiğini ve ondan kopmanın insanın fiziksel, psikolojik ve sosyal yönlerini etkileyen olumsuz sonuçlar doğurduğunu göstermektedir. Bu bağlamda yapılı çevrede doğanın varlığını geliştirmeye odaklanan hem insanlara hem de çevreye fayda sağlayan iyileştirici bir çevre yaklaşımı olan biyofilik tasarımın gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Modern dünyanın biyofilik yaklaşımlarla tasarlanmış yapılarının yanı sıra, kültür

mirasımızı oluşturan tarihi yapılarda da biyofilik unsurları görmek mümkündür. Bu çalışma doğa-insan etkileşiminin sürdürülebilmesi adına, tarihi yapılardaki doğa ile kurulan güçlü bağın kavranmasını ve bunun da günümüz tasarımcılarına kaynaklık etmesini amaçlamaktadır. Bu bağlamda çalışmada tarihi yapılardaki biyofilik özelliklerin neler olabileceği ve nasıl okunabileceği, günümüze birçok mimari niteliğiyle korunarak ulaşabilen Eskişehir Odunpazarı Evleri örneği ile ele alınmıştır. Çalışmada öncelikle biyofilik tasarıma ve Odunpazarı Evlerine dair literatür incelemesi yapılmıştır. Sonrasında Odunpazarı Evlerinin Browning ve diğerleri tarafından önerilen 14 biyofilik tasarım modeline göre analizi yapılarak tespit edilen parametreler fotoğraflarla desteklenmiştir. Sonuç olarak bu çalışmada elde edilen verilerle, doğayı ve onun sahip olduğu değerleri gözetilen biyofilik yaklaşımın, doğayı böylesine yok ettiğimiz yüzyılda güncel tasarımlara nasıl kaynaklık edebileceği tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyofili, Mimaride Biyofilik Tasarım, Tarihi Yapılar, Odunpazarı Evleri, Sürdürülebilirlik

Rüveyda Şahin^a, Dr. Ahmet Emre Dinçer^b and Dr. Yüksel Turcan^c

^a*Sakarya University of Applied Sciences, Department of Construction and Technical Works, Turkey*

ruveydayetis@gmail.com,

^b*Karabük University, Faculty of Architecture, Turkey*

aedincer@karabuk.edu.tr

^c*Karabük University, Faculty of Architecture, Turkey*

yukselturcan@karabuk.edu.tr

Abstract

Bazaar is an ancient concept that emerged with the establishment of the first settlements in the nature of cities. This place, which appears with different building types in various cultures, serves commercial purposes as well as a lively social environment in which cultural interactions are concentrated. Bazaars, which allowed to monitor the processes of societies, became the lifeblood of Anatolian cities during the Ottoman period. In the Republican period, while they have usually transformed into areas that lost their function in some cities, the others managed to survive by transforming in some places. Old Bazaar in Safranbolu is among these surviving and changing ones. In this study; The formation process of the Bazaar area in the World Heritage City Safranbolu, its changes, and its current state were examined. The purposes for which the functional areas, marketplaces, and buildings that make up the bazaar were used were determined and compared with the help of various period maps. Thus, it is stated how the bazaar has undergone a spatial change. In order to discuss the effects and results of this change on the urban space, the other historical cities that have experienced similar processes were examined, and a spatial reading of Safranbolu Bazaar was made in the context of conservation. It has been pointed out that various crafts that have a significant impact on the Bazaar construct are also cultural data worth conserving. It is aimed to contribute to the cultural sustainability of Safranbolu by including function suggestions regarding traditional production branches that have almost disappeared today.

Keywords: Safranbolu, Bazaar, Urban Space, Spatial Analysis, Cultural Sustainability

Tarihi Safranbolu Çarşısı'nın Kültürel Sürdürülebilirlik Bağlamında Mekân Analizi

Özet

Çarşı, insanların şehir niteliğindeki ilk yerleşimleri kurması ile ortaya çıkmış oldukça eski bir kavramdır. Çeşitli kültürlerde farklı yapı tipleri ile karşımıza çıkan bu mekân, ticari amaçlara hizmet etmenin yanı sıra kültürel etkileşimlerin yoğunlaştığı canlı bir sosyal ortam görünümündedir. Toplumların geçirdiği süreçleri izlemeye olanak veren Çarşılar Osmanlı döneminde Anadolu kentlerinin mekânsal anlamda can damarı olmuştur. Cumhuriyet döneminde ise kimi şehirlerde niteliğini kaybeden alanlara dönüşürken, bazı yerlerde dönüşerek varlığını sürdürmeyi başarmıştır. Safranbolu'daki Eski Çarşı da ayakta kalan ve değişen bu mekânlar arasındadır. Bu çalışmada; Dünya Miras Kenti Safranbolu'daki Çarşı bölgesinin oluşum süreci, geçirdiği değişimler ve günümüzdeki hali incelenmiştir. Çarşayı meydana getiren işlevsel alanların, pazar yerlerinin ve yapıların hangi amaçlarla kullanıldığı çeşitli dönem haritaları yardımıyla tespit edilerek karşılaştırılmıştır. Böylece çarşının mekânsal anlamda nasıl bir değişime uğradığı belirtilmiştir. Bu değişimin kentsel mekâna olan etkisini ve sonuçlarını tartışmak amacıyla benzer süreçler geçiren tarihi kentler incelenerek Koruma bağlamında Safranbolu Çarşısı'nın mekânsal okuması yapılmıştır. Çarşı kurgusunu oldukça etkileyen çeşitli zanaatların da korunmaya değer bir kültürel veri olduğuna dikkat çekilmiştir. Günümüzde neredeyse kaybolan geleneksel üretim kollarına ilişkin işlev önerilerine yer verilerek Safranbolu'nun kültürel sürdürülebilirliğine katkı sağlamak hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Safranbolu, Çarşı, Kentsel Mekân, Mekânsal Analiz, Kültürel Sürdürülebilirlik

Spatial Analysis of the Historical Safranbolu Bazaar in the Context of Cultural Sustainability

Rüveyda Şahin^a, Dr. Ahmet Emre Dinçer^b and Dr. Yüksel Turcan^b

^a*Sakarya University of Applied Sciences, Department of Construction and Technical Works, Turkey*

ruveydayetis@gmail.com, ruveydasahin@subu.edu.tr

^b*Karabük University, Faculty of Architecture, Turkey*

aedincer@karabuk.edu.tr

yukselturcan@karabuk.edu.tr

Abstract

Bazaar is an ancient concept that emerged with the establishment of the first settlements in the nature of cities. This place, which appears with different building types in various cultures, serves commercial purposes as well as a lively social environment in which cultural interactions are concentrated. Bazaars, which allowed to monitor the processes of societies, became the lifeblood of Anatolian cities during the Ottoman period. In the Republican period, while they have usually transformed into areas that lost their function in some cities, the others managed to survive by transforming in some places. Old Bazaar in Safranbolu is among these surviving and changing ones. In this study; The formation process of the Bazaar area in the World Heritage City Safranbolu, its changes, and its current state were examined. The purposes for which the functional areas, marketplaces, and buildings that make up the bazaar were used were determined and compared with the help of various period maps. Thus, it is stated how the bazaar has undergone a spatial change. In order to discuss the effects and results of this change on the urban space, the other historical cities that have experienced similar processes were examined, and a spatial reading of Safranbolu Bazaar was made in the context of conservation. It has been pointed out that various crafts that have a significant impact on the Bazaar construct are also cultural data worth conserving. It is aimed to contribute to the cultural sustainability of Safranbolu by including function suggestions regarding traditional production branches that have almost disappeared today.

Keywords: Safranbolu, Bazaar, Urban Space, Spatial Analysis, Cultural Sustainability

Kültürel Sürdürülebilirlik Bağlamında Tarihi Safranbolu Çarşısının Mekânsal Analizi

Özet

Çarşı, insanların şehir niteliğindeki ilk yerleşimleri kurması ile ortaya çıkmış oldukça eski bir kavramdır. Çeşitli kültürlerde farklı yapı tipleri ile karşımıza çıkan bu mekân, ticari amaçlara hizmet etmenin yanı sıra kültürel etkileşimlerin yoğunlaştığı canlı bir sosyal ortam görünümündedir. Toplumların geçirdiği süreçleri izlemeye olanak veren Çarşılar Osmanlı döneminde Anadolu kentlerinin mekânsal anlamda can damarı olmuştur. Cumhuriyet döneminde ise kimi şehirlerde niteliğini kaybeden alanlara dönüşürken, bazı yerlerde dönüşerek varlığını sürdürmeyi başarmıştır. Safranbolu'daki Eski Çarşı da ayakta kalan ve değişen bu mekânlar arasındadır. Bu çalışmada; Dünya Miras Kenti Safranbolu'daki Çarşı bölgesinin oluşum süreci, geçirdiği değişimler ve günümüzdeki hali incelenmiştir. Çarşayı meydana getiren işlevsel alanların, pazar yerlerinin ve yapıların hangi amaçlarla kullanıldığı çeşitli dönem haritaları yardımıyla tespit edilerek karşılaştırılmıştır. Böylece çarşının mekânsal anlamda nasıl bir değişime uğradığı belirtilmiştir. Bu değişimin kentsel mekâna olan etkisini ve sonuçlarını tartışmak amacıyla benzer süreçler geçiren tarihi kentler incelenerek Koruma bağlamında Safranbolu Çarşısı'nın mekânsal okuması yapılmıştır. Çarşı kurgusunu oldukça etkileyen çeşitli zanaatların da korunmaya değer bir kültürel veri olduğuna dikkat çekilmiştir. Günümüzde neredeyse kaybolan geleneksel üretim kollarına ilişkin işlev önerilerine yer verilerek Safranbolu'nun kültürel sürdürülebilirliğine katkı sağlamak hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Safranbolu, Çarşı, Kentsel Mekân, Mekânsal Analiz, Kültürel Sürdürülebilirlik

Investigation of Bektashi Culture Symbols in Safranbolu Yörük Village “Sipahioğlu Mansion”

Serkan ÇAKIR^a and Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat KOÇOĞLU^b

^aKarabük University, Interdisciplinary Cultural Heritage and Heritage Management,
Turkey

felsefesatal@gmail.com

^bKarabük University, Tourism Faculty, Turkey

cmkocoglu@karabuk.edu.tr

Abstract

The aim of this research is to examine the Bektashi cultural symbols in the Sipahioğlu Mansion and to contribute to raising awareness in terms of transferring this culture to future generations. Within the scope of the research, Bektashi cultural symbols in Yörük Village, Bektashilik and Sipahioğlu Mansion were examined to create local cultural awareness. The study is designed as an exploratory research type because it is a research that aims to reveal what is. Since the study aims to portray the culture and lifestyle of a particular social group, the "Cultural Analysis - Etneography" research design was used and a face-to-face semi-structured interview was conducted with the owners of the Sipahioğlu mansion. The absence of an in-depth study in the literature on Bektashi cultural symbols in the Sipahioğlu mansion ensures that the study is original and reveals its importance. Yörük village is a village located on the Safranbolu-Kastamonu road. In the cemeteries in the village, there are gravestones belonging to Bektashis, a laundry built by a Bektashi family, and Sipahioğlu Mansion, which houses Bektashi cultural symbols. As a result of research, the symbols of Bektashi culture in Sipahioğlu Mansion were handled and the cultural richness in this mansion was revealed and primary data were presented to transfer the cultural richness to future generations.

Keywords: Yörük Village, Sipahioğlu Mansion, Bektashism, Cultural Symbols

Safranbolu Yörük Köyü “Sipahioğlu Konağındaki” Bektaşî Kültürüne Ait Sembollerin İncelenmesi

Özet

Bu araştırmanın amacı, Sipahioğlu Konağındaki Bektaşî kültür sembollerinin incelenerek, bu kültürün gelecek kuşaklara aktarılması noktasında farkındalığın artırılmasının sağlanmasına katkı sağlamaktır. Araştırma kapsamında Yörük Köyü, Bektaşilik ve Sipahioğlu Konağındaki Bektaşî kültür sembolleri yerel kültür

bilincinin oluşturulması için incelenmiştir. Çalışma olanı ortaya çıkarmayı amaçlayan bir araştırma olduğu için keşfedici araştırma türü olarak tasarlanmıştır. Çalışma belirli bir sosyal grubun kültürünü yaşam biçimini resmetmeyi amaçladığı için “Kültür Analizi – Etneografya” araştırma deseni kullanılmış ve Sipahioğlu konağını işletenlerle yüz yüze yarı yapılandırılmış mülakat yapılmıştır. Sipahioğlu konağındaki Bektaşî kültür sembolleriyle ilgili literatürde derinlemesine bir çalışma bulunmaması çalışmanın özgün olmasını sağlamakta ve önemini ortaya koymaktadır. Yörük köyü Safranbolu-Kastamonu yolu üzerinde yer alan bir köydür. Köyde mezarlıklarda Bektaşîlere ait mezar taşları, Bektaşî bir ailenin yaptırdığı çamaşırhane ve Bektaşî kültür sembollerinin bulunduğu Sipahioğlu Konağı bulunmaktadır. Araştırma sonucunda, Sipahioğlu Konağındaki Bektaşî kültürüne ait semboller ele alınıp bu konadaki kültürel zenginlik ortaya çıkarılmaya çalışılmış ve kültürel zenginliğin gelecek kuşaklara aktarılması için birincil veriler ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yörük Köyü, Sipahioğlu Konağı, Bektaşîlik, Kültür Sembolleri

Tourism Route Planning in the Context of Alternative Tourism as a Conservation Method of the Natural, Historical and Cultural Potential of Müşküle Village

Assist. Prof. Dr Sinem Tapkı

Bursa Technical University, Faculty of Architecture, Türkiye

sinem.tapki@btu.edu.tr

Abstract

With rapid urbanization in the era of globalization, the population of rural areas is gradually decreasing in Turkey and in the world. Decreasing the population of rural areas day by day causes the destruction of rural areas, weakening the ties with people's past, and decreasing the diversity of cultural heritage. The process of protecting rural areas is possible with a protection approach with all its components.

Within the scope of this study, in order to contribute to the survival of Müşküle village; It is aimed to ensure the use of this potential with the suggestions developed to protect its natural, historical and cultural potential and to introduce it in the context of alternative tourism. In this context, in order to transfer the historical, natural and cultural accumulations and intangible cultural heritage values of Müşküle village to the future, the evaluation of the rural area on the "alternative tourism route" on the Iznik district has been designed. A holistic perspective has been developed at the scale of Iznik region in order to ensure the protection and sustainability of rural areas by associating tangible and intangible cultural values, rural areas with geographical and historical values in Iznik district. The study consists of four steps. The first step consists of theoretical studies. In this step, a literature review was conducted to understand the Iznik region and rural areas, and the definition of the concept of "route" was investigated. In the second step of the study, "Evaluation Criteria" were created in order to examine the rural areas. These evaluation criteria enable to analyze rural areas under certain headings. The third step of the study constitutes the most detailed step. The village of Müşküle was examined, the characteristics of the rural area were determined, its problems were determined, and suggestions were made on the development of its potentials. In the last step of the study, as a result of the examinations and evaluations, the tourism potentials of the village of Müşküle were built on the main and intermediate tourism routes. With the planned routes, a holistic protection and management approach will be observed in Iznik and rural areas and the sustainability of their values will be ensured.

Keywords: Rural Areas, Iznik, Müşküle Village, Tourism Route,

Müşküle Köyünün Doğal, Tarihi ve Kültürel Potansiyelinin Bir Koruma Yöntemi Olarak Alternatif Turizm Bağlamında Turizm Rotası Planlaması

Özet

Küreselleşme çağında hızlı kentleşmeyle beraber kırsal alanların nüfusu, Türkiye’de ve Dünya’da giderek azalmaktadır. Kırsal alanların gün geçtikçe nüfusunun azalması kırsal alanların yok olmasına, insanların geçmişleri ile olan bağların zayıflamasına, kültürel miras çeşitliliğinin azalmasına neden olmaktadır. Kırsal alanları koruma süreci tüm bileşenleri ile birlikte koruma yaklaşımı ile mümkündür. Bu çalışma kapsamında Müşküle köyünün yaşatılmasına katkıda bulunmak için; doğal, tarihi ve kültürel potansiyelinin korunması ve alternatif turizm bağlamında tanıtılması geliştirilen önerilerle bu potansiyelin kullanımının sağlanması amaçlanmaktadır. Bu kapsamda Müşküle köyünün tarihi, doğal, kültürel birikimleri ile somut olmayan kültürel miras değerlerinin geleceğe aktarılması için, kırsal alanın İznik ilçesi üzerinde “alternatif turizm rotası üzerinde” değerlendirilmesi kurgulanmıştır. İznik ilçesindeki somut ve somut olmayan kültürel değerleri, coğrafi ve tarihi değerlere sahip kırsal alanlar ilişkilendirilip, kırsal alanların korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması için İznik bölgesi ölçeğinde bütüncül bir bir açısı geliştirilmiştir. Çalışma dört adımdan oluşmaktadır. Birinci adım teorik çalışmalardan oluşmaktadır. Bu adımda İznik bölgesinin ve kırsal alanların anlaşılması için yapılan literatür taraması yapılmış ve “rota” kavramının tanımı araştırılmıştır. Çalışmanın ikinci adımında, kırsal alanların incelemesinin yapılabilmesi için “Değerlendirme Ölçütleri” oluşturulmuştur. Bu değerlendirme ölçütleri, belirli başlıklar altında kırsal alanların analizini yapmayı sağlamaktadır. Çalışmanın üçüncü adımı en detaylı aşamayı oluşturmaktadır. Müşküle köyünün incelemesi yapılmış, kırsal alanın karakteristik özellikleri belirlenip, sorunları tespit edilmiş, potansiyellerinin geliştirilmesi üzerine önerilerde bulunulmuştur. Çalışmanın son adımında, yapılan inceleme ve değerlendirmeler sonucunda Müşküle köyünün turizm potansiyelleri ana ve ara turizm rotaları üzerinde kurgulanmıştır. Kurgulanan rotalar ile İznik ve kırsal alanlarda bütüncül bir koruma ve yönetim yaklaşımı gözetilmiş ve sahip oldukları değerlerin sürdürülebilirliği sağlanmış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kırsal Alanlar, İznik, Müşküle Köyü, Turizm Rotası.

The Place of Women in Our Cultural Heritage in Anatolia: From Past To Present

Assist. Prof. Dr. Yurdanur Yumuk

Karabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Türkiye

yurdanuryumuk@karabuk.edu.tr

Abstract

A woman who has been remembered for her holiness and heroism throughout the ages; She has continued to live as part of the cultural heritage in the geography of Anatolia. Statues of the Mother Goddess Cybele unearthed from Neolithic settlements, The Temple of Artemis of Ephesus, which appeared in ancient Greece as a cult of the Mother Goddess and is considered one of the seven wonders of the World, The House of Our Lady of Ephesus, declared by the Vatican as a place of Pilgrimage, the units such as the mosque, madrasa, darüşşifa, built by the sultan's mothers, wives and daughters through the foundations they established during the Seljuk and Ottoman periods, statues, monuments and organized museums built in memory of women such as Nene Hatun, Corporal Nezahat, Guide Hatice, Serife Bacı, Kara Fatma, Halide Edip, who supported the National Struggle and today women's museums opened in Istanbul, Izmir, Antalya and Mersin occupy an important place in our cultural heritage to get to know the woman in various roles and aspects and to better understand the place of the woman in our cultural heritage. The study in which the literature review (document analysis) method will be used, secondary sources (based on writing; texts, books, encyclopedias, reports, dictionaries, journals, etc.) are aimed to benefit. Women in prehistoric times, women in Greek and Roman culture, women in Seljuk, Ottoman and Republican periods and women's museums in Turkey are the subject topics to be examined within the scope of the study.

Keywords: Woman, Cultural Heritage, Anatolia

Geçmişten Günümüze Anadolu'da Kadının Kültürel Mirasımızdaki Yeri

Özet

Çağlar boyunca kutsallığı ve kahramanlığı ile anılan kadın; Anadolu coğrafyasında kültürel mirasın bir parçası olarak yaşamaya devam etmiştir. Neolitik Çağ yerleşim yerlerinden çıkarılan Ana Tanrıça Kibele heykelleri, Antik Yunan'da Ana Tanrıça kültü olarak karşımıza çıkan ve dünyanın yedi harikasından biri olarak kabul edilen Efes Artemis Tapınağı, Vatikan Tarafından Hac yeri olarak ilan edilen Efes Meryem Ana Evi, Selçuklu ve Osmanlı döneminde padişah anneleri, eşleri ve kızlarının kurdukları vakıflar aracılığıyla inşa ettirdikleri cami, medrese, darüşşifa gibi birimler, Milli Mücadele'ye destek veren Nene Hatun, Onbaşı Nezahat, Kılavuz

Hatice, Şerife Bacı, Kara Fatma, Halide Edip gibi kadınlar anısına yaptırılan heykeller, anıtlar ve düzenlenen müzeler ve günümüze gelindiğinde ise kadını çeşitli rol ve yönleriyle tanıyabilmek ve kültürel mirasımızda kadının yerini daha iyi anlayabilmek için İstanbul, İzmir, Antalya ve Mersin’de açılan kadın müzeleri kültürel mirasımızda önemli yer tutmaktadır. Literatür taraması (doküman analizi) yönteminin kullanılacağı çalışmada ikincil kaynaklardan (yazı temelli; metinler, kitaplar, ansiklopediler, raporlar, sözlükler, dergiler vb.) yararlanılması hedeflenmiştir. Tarih öncesi çağlarda kadın, Yunan ve Roma kültüründe kadın, Selçuklu, Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerinde kadın ve Türkiye’deki kadın müzeleri çalışma kapsamında incelenecek konu başlıklarıdır.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Kültürel Miras, Anadolu

Examining the Ideological Approaches of Worship Buildings in the Example of Istanbul

Zehra Gül Dokuzparmak^a Gökhan Yadigaroglu^b and Dr. Hare Kılıçaslan^c

^aKaradeniz Technical University, Graduate Institute of Natural and Applied Sciences,
Department of Architecture, Turkey
zehraguldokuzparmak@gmail.com

^bKaradeniz Technical University, Graduate Institute of Natural and Applied Sciences,
Department of Architecture, Turkey
yadigaroglugokhan@gmail.com

^cKaradeniz Technical University, Faculty of Architecture, Department of Architecture,
Turkey
hkilicaslan@ktu.edu.tr

Abstract

Istanbul hosting lots of ethnic groups, religious perspectives and regimes from the past to the present day has a sacred identity. The reflection of this sacred identity on worship buildings indicates how the meaning of “spatial concept” changed under the influence of the past ideologic regimes. In this context, the aim of this study is to evaluate changing spatial concepts and ideologic semantic changes of the worship buildings in Istanbul over the periods of different religious perspectives and regimes. In this work, the document analysis method was used as a qualitative research method. The document analysis method involves the analysis of targeted facts and written materials including the information about the targeted facts. The exemplification list of the worship buildings in the study was determined by a systematic sampling method. The list consists of nine worship buildings that are thought to reflect the architectural and ideologic characteristics of the terms when the buildings were constructed. The analyses were practiced based on three different periods and the characteristic of the buildings. These three different periods are the stage before the conquest of Constantinople/the term of the Byzantine Empire, the post-conquest term of Istanbul/Ottoman Empire term and Tanzimat Reform Era/Ottoman Empire. Analyses also include three examples for each stage mentioned. In the research, how the ideologic perspective over the periods was represented in Islamic, Jewish and Christian worship buildings was studied.

Keywords: Holy Places, Worship Buildings, Religious Differences, Ideology Representations, Document Analysis.

İbadet Yapılarının İdeolojik Yaklaşımlarının İstanbul Örneği Üzerinden İncelenmesi

Özet

Geçmişten bugüne birçok farklı etnik grup, dini anlayış ve yönetimi barındıran İstanbul kentinin taşıdığı “kutsal” kimliğin ibadet yapılarına yansımaları, mekân kavramının dönemlerin ideolojik anlayışlarıyla değişen anlamsal boyutun varlığına işaret etmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, İstanbul kentindeki farklı dini anlayışları benimsemiş topluluklara ait ibadet yapılarının, geçirilen dönemlerle birlikte değişen mekân oluşumunun ve anlamsal boyutunun ideolojik yaklaşımlar bağlamında değerlendirilmesidir. Çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman analizi kullanılmıştır. Doküman analizi, araştırılması hedeflenen olgu ve olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsamaktadır. Çalışmaya dâhil edilecek ibadet yapılarının belirlenmesinde sistematik örnekleme yönteminden yararlanılmıştır. Çalışmanın örneklemini, inşa edildikleri dönemin hem mimari hem de ideolojik özelliklerini yansıtan dokuz adet ibadet yapısı oluşturmaktadır. Analizler, İstanbul’un dini yapılaşma açısından farklı kimliklerinin olduğu Fetih Öncesi Dönem/Bizans Dönemi, Fetih Sonrası Dönem/Osmanlı Dönemi ve Tanzimat Sonrası Dönem/Osmanlı Dönemi olmak üzere üç ayrı döneme ait üçer ibadet yapısı üzerinden gerçekleştirilmiştir. Çalışmada sözü edilen dönemler içinde var olmuş İslamiyet, Yahudilik ve Hristiyanlık yapılarında ideolojik anlayışların mekâna yansımaları cami, sinagog ve kilise örnekleri üzerinden değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kutsal Mekânlar, İbadet Yapıları, Dini Farklılıklar, İdeoloji Temsilleri, Doküman Analizi.

Architectural Acupunctures as the Driving Force of Sustainable Rural Revival: The Case Study of Songyang County

Assist. Prof. Dr. Burçin Mızrak Bilen

Özyeğin University, Faculty of Architecture, Turkey

burcin.mizrak@ozyegin.edu.tr

Abstract

There is a significant urban expansion process into peri-urban and rural and this affects the land use-, resource use- patterns and workforce and income distribution. Currently, as a question of 21st century, it is talked and thought more about the scope of this urban expansion and growth. Global trade, digital revolution and pandemic foster decentralization and delocalization. Dependencies on some certain land are less relevant now. There are new inhabiting, dwelling and trading trends emerging in the rural land. There is an ongoing spatial and sectoral flow. People; materials; immaterials such as knowledge, innovation, lifestyles and technology are in constant exchange. Rural activities take place in urban centers under the name of “urban agriculture” or activities classified as urban take place in rural like manufacturing of local products and crafts, museum visiting, playgoing, touristic sightseeing. The rural land is not only the land of agriculture, forestry and animal breeding anymore. The rural population is adapting and displaying urban behaviours. They are socially urbanized. There are new ways of economical circulations builded up in rural. This economy is not limited with agritourism and romanticised representation of the past. There are much more sophisticated strategies now. Rural industries embodying the complexity and identity of the cultural heritage started to restore their villages’ economy by boosting the tourism and the trade. In all these respects, the Songyang County in China and the selected projects of DnA Design and Architecture Office implemented there and the transition that they’re created will be investigated in this conference paper.

Keywords: Architecture, Rural Tourism, Sustainable Rural Revival, Songyang County, China

Sürdürülebilir Kırsal Kalkınma'nın İtici Gücü Olarak Mimari Akupunkturlar: Songyang Bölgesi Örneği

Özet

Kent çevresine ve kırsala doğru olan belirgin bir kent genişlemesi var ve bu yer kullanımı ve kaynak kullanımı örüntülerini, işgücünü ve gelir dağılımını etkiliyor. Bu günlerde, 21. Yy.'ın sorunu olarak, bu kentsel genişleme ve büyümenin kapsamı hakkında daha fazla konuşuluyor ve düşünülüyor. Küresel ticaret, dijital devrim ve salgın; merkezsizleşme ve yersizleşmeyi besliyor. Belli bir yere bağımlı olma artık çok daha az gerekli. Kırsal alanda yeni yerleşme, oturma ve ticaret akımları oluşuyor. Süregiden bir mekânsal ve sektörel akış var. İnsanlar; maddi olanlar ve bilgi, inovasyon, yaşam tarzı ve teknoloji gibi maddi olmayanlar sürekli takas halinde. Kırsal aktiviteler kent merkezlerinde 'kentsel tarım' adı altında gerçekleşiyor ya da kentsel olarak sınıflanmış; lokal ürün ve zanaatlerin üretimi, müze gezme, oyun izleme, turistik yer görme gibi aktiviteler kırsalda meydana geliyor. Kırsal sadece tarımın, ormancılığın ve hayvancılığın yapıldığı yer değil artık. Kırsal nüfus, kentsel davranışlar benimsiyor ve sergiliyor. Sosyal yönden kentlileşiyor. Kırsalda oluşmuş yeni ekonomik döngü yöntemleri mevcut. Bu ekonomi; tarım turizmi ve geçmişin romantize edilmiş temsili ile sınırlı değil. Artık çok daha sofistike stratejiler mevcut. Kültürel mirasın karmaşıklığını ve kimliğini içinde barındıran kırsal sanayi, turizmi ve ticareti canlandırarak, köylerinin ekonomisini onarıyor. Tüm bu açılardan, Çin'deki Songyang Bölgesi ve DnA Tasarım ve Mimarlık Ofisi'nin bu bölgedeki uygulanmış projelerinden seçkiler ve onların yarattığı dönüşüm bu bildiriye incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık, Kırsal Turizm, Sürdürülebilir Kırsal Yeniden Canlanma, Songyang Bölgesi, Çin

Measuring the Effects of Cartography-based Platform on Field Studies for Heritage Tourism

M. Ali Heyik^a, Emre Karataş^b, Aysun Özköse^b, Meral Erdoğan^c

^a*Technical University of Madrid, School of Architecture, Spain*

muhammetaliheyik@gmail.com

^b*Karabük University, Başak Cengiz Faculty of Architecture, Turkey*

emrekaratas@karabuk.edu.tr, aysunozkose@karabuk.edu.tr

^c*Yıldız Technical University, Faculty of Architecture, Turkey*

meral@yildiz.edu.tr

Abstract

Different methods and tools are employed for collaborative field studies at meso and macro scales in architecture. However, exploring multiple actors and complexities of environment (natural, built, and social) with conventional tools is a challenging process. Especially in rural context, it is crucial to develop innovative tools to increase efficiency due to constraints of infrastructure and transportation. This paper aims to integrate and to measure effects of the cartography-based platform (CBP) into rural field studies. In this direction, an experimental study was designed to explore the potential of rural heritage tourism in undergraduate course of Restoration I. First phase is of teaching, and testing the platform, and empowerment participants with a preliminary experimental study. After that, contents of the field study were created as complementary applications. Cultural heritage potentials were explored, and interviews were conducted through these mobile applications in the two villages which are prominent in cultural heritage tourism. Survey have used to measure user experiences. The indicators and items are related with the platform potentials, application contents, co-work, and interface. The findings statistically confirm the positive effects of platform on the field. Results of survey and observation of the field study underscore some consensus such as strengthening the communication among participants, increasing the interaction with the social environment, accelerating and systematizing the process, and archive potential. On the contrary, there are problems such as data loss due to synchronization, sensitivity level of location, intensity of the contents, and complexity of the interface. As a result, CBP illustrates significant positive effects in the context of rural heritage. Also, findings have been compared with the CBP applications tested in different scales and contexts during the pandemic and hybrid education period. The paper provides contributions to the improvement and systematization of field studies while increasing the resilience to a possible crises.

Keywords: Collective Cartography, Field Studies, Rural Heritage, Tourism, Safranbolu

Kartografya Tabanlı Platformun Kültürel Miras Turizmine Yönelik Saha Çalışmalarında Etkilerinin Ölçülmesi

Özet

Mezo ve makro ölçeklerde işbirlikçi yürütülen alan çalışmaları için mimarlıkta farklı yöntem ve araçlar kullanılmaktadır. Fakat konvansiyonel araçlar ile doğal, yapı ve sosyal çevre içerisinde çoklu aktörlerin ve karmaşık ilişkilerin incelenmesi zorlu bir süreçtir. Özellikle de kırsal bağlamda altyapı ve ulaşım gibi kısıtlar sebebiyle verimi artıracak inovatif araçların geliştirilmesi gerekmektedir. Araştırmada kartografya tabanlı platformun (KTP) kırsal saha çalışmalarına entegrasyonu ve sürece etkilerinin ölçülmesi hedeflenmektedir. Bu doğrultuda, KBÜ Mimarlık Bölümü'nde yürütülen Rölöve-Restorasyon I dersi kapsamında kırsal miras turizmine yönelik potansiyellerin tespit edildiği deneysel bir çalışma gerçekleştirilmiştir. İlk olarak platform kullanımı çalışmaya katılan 44 öğrenciye anlatımı ve pilot çalışma ile test edilmesi ve belirlenen iki kişilik öğrenci gruplarının yetkilendirilmesi ile hazırlık süreci tamamlanmıştır. Ardından saha çalışmasına yönelik tamamlayıcı uygulama içeriği hazırlanmıştır. Safranbolu kırsalında kültürel miras turizmi potansiyeliyle öne çıkan iki köyde (Yörük ve Yazıköy) mobil uygulamalar üzerinden tamamlanan süreçte kültürel mirasa ilişkin veriler toplanmış, köy sakinleri, işletmeci ve ziyaretçiler ile mülakat yapılmıştır. Uygulama sonrasında kullanıcı deneyimlerinin ölçülmesi için anketten yararlanılmaktadır. Burada ölçülen ifadeler içerisinde platform kullanım potansiyelleri, uygulama içeriği, grup çalışması ve arayüz kullanımı yer almaktadır. Elde edilen bulgular platform kullanımının sürece ilişkin olumlu etkilerini istatistiksel olarak doğrulamaktadır. Ayrıca geri bildirimlerde, uygulamanın ekip içi iletişimi güçlendirmesi, sosyal çevreyle etkileşimi artırması, pratik bir araç olarak hız kazandırması, süreci sistemli hale getirmesi, sürekli kullanımıyla arşiv potansiyeli gibi uzlaşılan ifadeler öne çıkmaktadır. Diğer taraftan senkronizasyon kaynaklı veri kaybı, konum tespitinin hassasiyet düzeyi, uygulama sorularının uzunluğu, arayüz kullanımının zorluğu gibi problemler tespit edilmiştir. Sonuç olarak KTP kullanımı kırsal miras bağlamında yürütülen deneysel çalışmalarda anlamlı düzeyde olumlu etkiler göstermektedir. Ayrıca pandemi ve hibrit eğitim döneminde farklı ölçek ve bağlamlarda test edilmiş KTP uygulamaları çalışmada elde edilen bulgular ile karşılaştırılmaktadır. Dolayısıyla araştırma saha çalışmalarının iyileştirilerek sistemli hale getirilmesine ve pandemi benzeri olası kriz şartlarına karşı direnci artırmaya yönelik önemli katkılar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kolektif Kartografya, Alan Çalışmaları, Kırsal Miras, Turizm, Safranbolu

Religious Buildings in Erzurum within the Scope of Faith Tourism

Assist. Prof. Dr. Firdevs Kulak Torun^a and Assist. Prof. Dr. Semiha İsmailoğlu^b

^aAtatürk University, Faculty of Architecture, Türkiye

firdevsk@atauni.edu.tr

^bRecep Tayyip Erdoğan University, Faculty of Engineering, Türkiye

semiha.ismailoglu@erdogan.edu.tr

Abstract

One of the types of alternative tourism, religious tourism, has emerged to realize religious beliefs. Examples of religious tourism include visits to Mecca by Muslims, Jerusalem by Jews, Jerusalem by Christians, and Rome. However, religious tourism, which is not limited to only these centers, also has different motivations. The main motivation of tourists participating in tourism within the scope of religious tourism is to access the holy one and experience a sacred place. In this context, the classification of religious centers in religious tourism has been made. Religious-themed structures constitute the main elements of religious tourism. In particular, buildings with a historical past and functions based on religious foundations occupy an important place in the scope of religious tourism. It has a history of hosting societies of different faiths in our country. The religious buildings inherited from these societies and which continue to exist to the present day constitute the important assets of religious tourism. With the Religious Tourism project carried out by the Ministry of Culture, structures belonging to the heavenly religions that can be visited within the scope of tourism in all provinces located in our country have been determined. In this context, Erzurum province is a settlement that makes important contributions to religious tourism with its rich history. Many religious buildings belonging to Muslim communities have survived in Erzurum province, which came under Turkish rule with the Malazgirt War that took place in 1071. The works that have come down to this day are mausoleums and kumbets, madrasas and mosques as building groups that contribute to religious tourism. Although these building groups have many artifacts, they have been determined by the Ministry and the Çifte Minareli Madrasa, Yakutiya Madrasa, Ulu (Atabey) Mosque and Three Kumbets located on the route of the tour groups have been considered within the scope of the study. In the study, which is aimed to contribute to religious tourism with the cooperation of different disciplines such as architectural history and tourism, data on the history and architectural features of buildings were first transmitted. Then, promotional cards with historical and architectural features that are intended to be used within the scope of faith tourism were created for these buildings.

İnanç Turizmi Kapsamında Erzurum'da Yer Alan Dini Yapılar

Özet

Alternatif turizm çeşitlerinden biri olan inanç turizmi, dini inançları gerçekleştirmek üzere ortaya çıkmıştır. Müslümanların Mekke, Yahudilerin Kudüs, Hıristiyanların Kudüs ve Roma ziyaretleri inanç turizminin örnekleri arasındadır. Ancak sadece bu merkezler ile sınırlı kalmayan inanç turizminin farklı motivasyonları da mevcuttur. İnanç turizmi kapsamında turizme katılan turistlerin, kutsal olana erişmek, kutsal bir mekânı deneyimlemek motivasyonlarının başında gelmektedir. Bu bağlamda inanç turizminde din amaçlı merkezlerin sınıflandırılması yapılmıştır. Dini temalı yapılar inanç turizminin başlıca unsurlarını oluşturmaktadır. Özellikle tarihi bir geçmişe sahip, dini temeller üzerine dayalı işlevlere sahip yapılar inanç turizmi kapsamında önemli bir yer tutmaktadır. Ülkemizde farklı inanca sahip toplumlara ev sahipliği yapmış bir tarihe sahiptir. Bu toplumlardan miras kalan ve günümüze kadar varlığını sürdüren dini yapılar inanç turizminin önemli varlıklarını oluşturmaktadır. Kültür Bakanlığı tarafından gerçekleştirilen İnanç Turizmi projesi ile ülkemizde bulunan tüm illerde turizm kapsamında ziyaret edilebilecek semavi dinlere ait yapılar belirlenmiştir. Erzurum ili de bu kapsamda zengin geçmişi ile inanç turizmine önemli katkılar sağlayan bir yerleşmedir. 1071 yılında gerçekleşen Malazgirt Savaşı ile birlikte Türk hâkimiyetine giren Erzurum ilinde Müslüman toplumlara ait birçok dini yapı günümüze gelmiştir. Günümüze gelen eserler inanç turizmine katkı sağlayan yapı grupları olarak; , türbe ve kümbetler, medreseler ve camilerdir. Bu yapı grupları birçok esere sahip olsa da Kültür Bakanlığı tarafından belirlenmiş ve tur gruplarının rotasında yer alan Çifte Minareli Medrese, Yakutiye Medresesi, Ulu (Atebey) Cami ve Üç Kümbetler çalışma kapsamında ele alınmıştır. Mimarlık tarihi ve turizm gibi farklı disiplinlerin işbirliği ile inanç turizmine katkı sağlanması amaçlanan çalışmada ilk olarak yapıların tarihi ve mimari özellikleri ile ilgili veriler aktarılmıştır. Ardından bu yapılar için inanç turizmi kapsamında kullanılması hedeflenen tarihi ve mimari özelliklerinin yer aldığı tanıtım kartları oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık Tarihi, İnanç Turizmi, Dini Yapılar, Erzurum.

A Comparative Analysis of the Impact of the Acculturation Process on Residential Architecture: The Case of Gökçeada

Aysu Şahintepe^a, Sevgi Arıöz^b, Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker^c, Assoc. Prof. Dr. Murat Aksu^d

^a Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Turizm İşletmeciliği Anabilim Dalı, Türkiye

aysuusahintepe@gmail.com

^b Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Kültürel Miras Yönetimi Anabilim Dalı, Türkiye

sevgiarioz@gmail.com

^c Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale Uygulamalı Bilimler Fakültesi Müzecilik ve Kültürel Miras Yönetimi Bölümü, Türkiye

oguzdiker@comu.edu.tr

^d Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Turizm Fakültesi Turizm İşletmeciliği Bölümü, Türkiye

murattulay2@hotmail.com

Abstract

Acculturation refers to a psychological and cultural process that occurs when two different cultures come together. Basically, the migration of people from the places where they live to different places brings along the adaptation process. In this process, the processes of change in certain dynamics in the city stand out clearly. The coexistence of two different cultures undoubtedly expresses a visible effect in the residences where individuals will continue their lives. As a reflection of culture, societies and structures in urban space cannot be considered separately from each other. Many things in urban space are human elements, and culture is an important precursor in all human-directed processes. Cultural exchanges experienced as a result of tourism can play a role in reshaping the physical dynamics of the city. The aim of this study is to determine the changes in the architectural style in the acculturation process, which is affected by the tourism activities in Gökçeada. Within the scope of the study, a literature review was made from secondary data in order to explain the acculturation process in the first part. In the second part, the architectural plans of a registered building in Gökçeada are given and two different usage purposes are compared. The data obtained revealed the changes in the usage purposes of the building.

Keywords: Acculturation, Gökçeada, residential architecture, tourism destinations

Kültürleşme Sürecinin Konut Mimarisi Üzerindeki Etkisine Dair Karşılaştırmalı Bir Analiz: Gökçeada Örneği

Özet

Kültürleşme, iki farklı kültürün bir araya gelmesiyle gerçekleşen psikolojik ve kültürel bir süreci ifade etmektedir. Temelde insanların yaşadıkları yerlerden farklı yerlere olan göçleri adaptasyon sürecini beraberinde getirmektedir. Bu süreçte, kent içerisindeki belirli dinamiklerde yaşanan değişim süreçleri ise belirgin olarak göze çarpmaktadır. İki farklı kültürün bir arada yaşaması şüphesiz ki bireylerin hayatlarını sürdürecekleri olan konutlar da gözle görülebilir bir etkiyi ifade etmektedir. Kültürün bir yansıması olarak toplumlar ve kentsel mekândaki yapılar birbirinden ayrı düşünülemez. Kentsel mekandaki pek çok şey insan ögesidir ve kültür insanın yönettiği tüm süreçlerde önemli bir öncüdür. Turizmin bir getirisi olarak ise yaşanan kültürel alışverişler, kentteki fiziksel dinamiklerin yeniden şekillenmesinde rol oynayabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, Gökçeada'da turizm hareketliklerinin etkilediği kültürleşme sürecinde mimari üslubunda meydana gelen değişimleri belirlemektir. Çalışma kapsamında, birinci bölümde kültürleşme sürecini açıklamak için ikincil verilerden kaynak taraması yapılmıştır. İkinci bölümde ise Gökçeada'da tescilli bir yapının mimari planlarına yer verilmiş olup, iki farklı kullanım amacı karşılaştırılmıştır. Elde edilen veriler, yapının kullanım amaçlarında meydana gelen değişiklikleri ortaya koymuştur.

Anahtar kelimeler: Kültürleşme, Gökçeada, konut mimarisi, turizm destinasyonları.

“Child Friendly” Applications in the Cultural Heritage Sites

Sıla Kolay^a and Assist. Prof. Dr. Yurdanur Yumuk^b

^a Karabük University, School of Graduate School , Türkiye

silakolay947@gmail.com

^b Karabük University, Safranbolu Tourism Faculty, Türkiye

yurdanuryumuk@karabuk.edu.tr

Abstract

The concept of “child friendly” that we have come across in the 21st century is a set of applications organized on spatial and environmental approaches that children all over the world can benefit from. It is an important issue to consider that children should participate in tourism activities safely and peacefully and engage in educational activities in the cultural heritage sites without discrimination of language, religion, race. Especially in museums, trainings are held for children of all age groups. These trainings play an effective role in terms of individual-space-environment interaction in the mental and cultural development of children. The themed parks, which serve as a museum that deals with scientific, cultural, natural, entertainment, adventure, educational and historical issues, allow future generations to witness the events of many civilizations with audio and visual presentations. When we examine child-friendly smart cities, we see cities where children feel safe, happy, responsible and where their quality of life is improved with digital applications. The purpose of child-friendly applications in the cultural heritage sites is to contribute to the social and cultural development of children and to create an environment where they can freely express their ideas. In this context, the aim of the study is to reveal the use of the concept of “child friendly” in cultural heritage sites in line with tourism activities and its effects on children. Within the scope of the study, child-friendly applications in museums, theme parks and smart cities will be included.

Keywords: Cultural Heritage, Cultural Heritage Sites, Child-Friendly Applications

Kültürel Miras Alanlarında Çocuk Dostu Uygulamalar

Özet

21. yüzyılda karşımıza çıkan çocuk dostu kavramı tüm dünyada var olan çocukların yararlanabileceği; mekânsal ve çevresel yaklaşımlar üzerine düzenlenmiş uygulamalar bütünüdür. Dil, din, ırk ayrımcılığı yapmadan kültürel miras alanlarında çocukların güvenle ve huzurla turizm etkinliklerine katılmaları ve eğitsel faaliyetlerde bulunmaları dikkate alınması gereken önemli bir konudur. Özellikle müzelerde her yaş grubu çocuklar için eğitimler düzenlenmektedir. Söz

konusu eğitimler çocukların zihinsel ve kültürel gelişimlerinde birey-mekân-çevre etkileşimi bakımından etkili rol oynamaktadır. Bilimsel, kültürel, doğal, eğlence, macera, eğitim ve tarihsel konuları ele alan bir müze görevi üstlenen temalı parklar gelecek nesillere birçok medeniyetin olaylarına görsel ve işitsel sunumlarla tanıklık etmesine olanak sağlar. Çocuk dostu akıllı kentler incelendiğinde ise çocukların kendilerini güvende, mutlu, sorumluluk sahibi hissettikleri ve yaşam kalitelerinin dijital uygulamalarla artırıldığı kentler karşımıza çıkmaktadır. Kültürel miras alanlarında çocuk dostu uygulamaların amacı çocukların sosyal ve kültürel gelişimlerine katkıda bulunmak ve onların fikirlerini özgürce dile getirebilecekleri bir ortam yaratabilmektir. Bu kapsamda, çalışmanın amacı çocuk dostu kavramının turizm faaliyetleri doğrultusunda kültürel miras alanlarında kullanımını ve çocuklar üzerine olan etkilerini ortaya koymaktır. Çalışma kapsamında müzelerdeki, temalı parklardaki ve akıllı şehirlerdeki çocuk dostu uygulamalara yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Kültürel Miras Alanları, Çocuk Dostu Uygulamalar

Contribution to Kastamonu Tourism of Mahmutbey Mosque and Kasaba Village Whose UNESCO Process Continues

Asst. Prof. Rabia AKTAŞ

Kastamonu University, Department of Archeology, Türkiye

raktas@kastamonu.edu.tr

Abstract

UNESCO has adopted the concepts of "world heritage" and "outstanding universal value" in the scope of Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage accepted in 1972. With this agreement, It has accepted It is the heritage of everyone living in the world of the sites of cultural and natural heritage expressing outstanding universal value and has taken charge to protect this common heritage and pass it on to future generations. Countries that have signed the World Heritage Convention and are committed to preserving their natural and cultural heritage can nominate their cultural heritage for inscription on the UNESCO World Heritage List. Kasaba Village, Mahmutbey Mosque that by entering UNESCO World Cultural Heritage Tentative List in 2014 and included in the world heritage as a common value of humanity has reached the present day as one of the most important works of art of Candarogullari Principality. The Mosque which is unique in terms of decoration and architecture between structures belonging to wood support and cover system 13 - 14 centuries in Anatolia, has a great importance as it is as a original single structure that has survived to the present day with its hand-drawn decorations. Besides the Mahmutbey Mosque, the Kasaba Village that the first settlement of the Çobanoğulları Principality, with two public baths which are important with their architectural structure and interior decorations and wooden architectural examples such as house, mansion and serender showing the civic and rural architecture of the area, is on its way to becoming an important destination point. In this study, brief information will be given about Kasaba Village and Mahmutbey Mosque that included in the UNESCO World Heritage Tentative List; will be dwell on the importance of the mosque in terms of cultural heritage of Kasaba Village and Mahmutbey Mosque; the contribution of the region to Kastamonu tourism and economy will be examined.

Keywords: Cultural heritage, World Heritage, Kasaba Village, Mahmutbey Mosque, UNESCO Tentative List,

UNESCO Sürecindeki Mahmutbey Camii'nin ve Kasaba Köyü'nün Kastamonu Turizmine Katkısı

Özet

UNESCO, 1972 yılında kabul edilen Dünya Kültürel ve Doğal Varlıklarını Koruma Sözleşmesi kapsamında "dünya mirası" ve "üstün evrensel değer" kavramlarını

benimsemiştir. Bu sözleşme ile üstün evrensel değer ifade eden kültürel ve doğal miras alanlarının dünyada yaşayan herkesin mirası olduğunu kabul etmiş ve bu ortak mirası korumayı ve gelecek nesillere aktarmayı görev edinmiştir. Dünya Miras Sözleşmesi'ni imzalayan, doğal ve kültürel miraslarını koruma sözü veren ülkeler, kendi topraklarındaki kültürel miras varlıklarını UNESCO Dünya Miras Listesi'ne kaydedilmek üzere aday gösterebilir. 2014 yılında UNESCO Dünya Kültür Mirası Geçici Listesine alınarak insanlığın ortak değeri olarak dünya mirası arasına dahil edilen Kasaba Köyü Mahmutbey Camii, Candaroğulları Beyliği'nin en önemli sanat yapıtlarından biri olarak günümüze kadar ulaşmıştır. Anadolu'daki 13-14. yüzyıl ahşap destek ve örtü sistemine ait yapılar arasında bezeme ve mimari açıdan ünik olan Camii, kalem işi bezemeleriyle günümüze özgün halde gelen tek yapı olmasıyla büyük bir öneme sahiptir. Mahmutbey Camii'nin yanı sıra mimari yapısı ve iç mekan süslemeleri ile oldukça önemli olan iki hamam yapısı, bölgenin sivil ve kırsal mimarisini gösteren konut, konak, serender gibi ahşap mimari örneklerle sahip olan ve Çobanoğulları Beyliği'nin ilk yerleşim yeri olan Kasaba köyü ise önemli bir destinasyon noktası olma yolundadır. Bu çalışmada Kasaba Köyü ve UNESCO Dünya Kültür Mirası Geçici Listesinde yer alan Mahmutbey Camii hakkında kısa bilgi verilecek, Kasaba Köyü'nün ve Mahmutbey Camii'nin kültürel mirası açısından önemi üzerine durularak, bölgenin Kastamonu turizmine ve ekonomisine katkısı incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Dünya Mirası, Kasaba Köyü, Mahmutbey Cami, UNESCO Geçici Listesi, Kastamonu

Cultural Tourism and Regional Museums as a Means for Self-Discovery

Assoc. Prof. Dr. Özge Kandemir^a, Research Assistant Sema Taştan Karataş^b

^a Eskişehir Technical University, Faculty of Architecture and Design, Türkiye
ozgekandemir@eskisehir.edu.tr

^b Eskişehir Technical University, Faculty of Architecture and Design, Türkiye
sematastankaratas@anadolu.edu.tr

Abstract

“Tourism” originating from the Latin word “tornare” is derived from the Hebrew word “torah”, implying a traveler's intention and action to discover something about a place (Ramabraham, 2016). The traveler here includes residents living in a specific place and individuals experiencing that place temporarily. People, existing as travelers in the contemporary world, need to discover and assess their own society and its place in world, both historically and geographically. This requirement also supports the contemporary tourism approach. People and societies must be able to comprehend and experience their cultural values by actively interacting with the world. In this framework, tourism exhibits a structure enabling opportunities for discovering and learning information about people, their society to and the places being the products of social structure. The sustainability of these opportunities also necessitates preserving the unique environmental, cultural and historical assets and the active participation of these assets in social life. In this point, for tourism with referral from ICOM (2007) museums come into prominence as “non-profit, permanent institution in the service of society and its development, open to the public, which acquires, conserves, researches, communicates and exhibits the tangible and intangible heritage of humanity and its environment for the purposes of education, study and enjoyment” institutions. Regional museums, one of the museum types while realizing these basic purposes of museums in general, it realizes its actions towards a specific region and the intangible and tangible values of that region. In the words of Franko (2012), regional museums have potentials bringing people together and enable dialogues between societies. These museums are symbols of local, regional and national identity. It can transform into one of the best ways to convey the essence of a place while embodying national and regional ideals. Study considered, by this aspect, aims to examine Baksı Museum awarded for the “CoE Prize” Baksı museum is significant with its efforts to revitalize the region through artistic production, with its efforts to protect and sustain tangible and intangible cultural heritage. This innovative museum model, exhibits a structure serving for contemporary tourism approach. Baksı Museum, will be examined and assessed with its approaches to cultural tourism, contributing to the

sustainability of the cultural memory in the region and aims to revitalize the life in the region.

Key Words: Tourism, Cultural Tourism, Cultural Heritage, Regional Museums, Baksı Museum

Kendini Keşfetme Aracı Olarak Kültürel Turizm ve Bölgesel Müzeler

Özet

Kökeni Latince "tornare" kelimesinden gelen "turizm" bir gezginin bir yer hakkında bir şeyler keşfetme arzusunu ve eylemini ima eden, İbranice "tora" kelimesinden türemiştir (Ramabraham, 2016). Buradaki gezgin, bir yerde yaşayan sakinleri ve de o yeri geçici süreyle deneyimleyen bireyleri kapsar niteliktedir. Modern dünyada birer gezgin olarak var olan insanın, hem tarihsel hem de coğrafi olarak kendi toplumunu ve bu toplumun dünyadaki yerini keşfetmesi ve değerlendirebilmesi gerekmektedir. Bu gereklilik çağdaş turizm yaklaşımını da destekler niteliktedir. İnsanlar ve toplumlar dünyayla aktif etkileşime girerek, kültürel değerlerini kavramalı ve onları deneyimleyebilmelidir. Bu çerçevede turizm; insana, insanın ait olduğu topluma ve toplumsal yapının ürünü olan mekanlara ilişkin bilgiyi temas yoluyla keşfetmeye ve öğrenmeye yönelik olanaklar sunan bir yapı sergilemektedir. Bu olanakların sürdürülebilirliği aynı zamanda özgün çevresel, kültürel ve tarihi varlıkların korunmasını, bu varlıkların toplumsal yaşama aktif katılımının sağlanmasını gerekli kılmaktadır. Bu noktada turizm için ICOM (2007)'dan aktarımla "kâr gayesi gütmeyen, kalıcı, topluma ve toplumun gelişimine hizmet eden, halka açık, "soyut" ve "somut" insanlık mirasını ve çevresini eğitim, çalışma ve eğlenme amacı için edinen, koruyan, araştıran, ileten ve sergileyen kurumlar olan müzeler" öne çıkmaktadır. Müze türlerinden biri olan Bölgesel müzeler genel olarak müzelerin bu temel amaçlarını gerçekleştirirken özelde ise eylemlerini belirli bir bölgeye ve o bölgenin soyut ve somut değerlerine yönelik gerçekleştirmektedir. Franko (2012)'nin ifadesiyle bölgesel müzeler insanları bir araya getiren ve toplumlar arasında diyaloglar kurulmasına olanak tanıyan potansiyeller taşımaktadır. Bu müzeler yerel, bölgesel ve ulusal kimliğin sembolleridir. Ulusal ve bölgesel idealleri somutlaştırırken, bir yerin özünü aktarmanın en iyi yollarından biri haline gelebilmektedir. Ele alınan çalışma bu yönüyle "Avrupa Konseyi Müze Ödülü" nü kazanan Baksı Müzesi'ni incelemeyi hedeflemektedir. Baksı müzesi sanatsal üretim yoluyla bölgeyi yeniden canlandırma çabasında, somut ve somut olmayan kültürel mirasın korunması ve sürdürülebilmesine yönelik çalışmalarıyla önemlidir. Bu yenilikçi müze modeli, çağdaş turizm yaklaşımına da hizmet eden bir yapı sergilemektedir. Baksı Müzesi, bölgede kültürel belleğin sürdürülebilirliğine katkıda bulunan ve bölgedeki yaşamı canlandırmayı

amaçlayan, kültürel turizme yönelik yaklaşımlarıyla incelenerek değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Kültürel Turizm, Kültürel Miras, Bölgesel Müzeler, Baksı Müzesi

An Investigation on the Usability of Traditional Karacasu Highland Houses in Ecotourism

Dr. Esra Aksoy^a and Dr. İ. Mert Özdemir^b

^aAydın Adnan Menderes University, Karacasu Memnune Inci Vocational School, Turkey

esra.aksoy@adu.edu.tr

^bAydın Adnan Menderes University, Karacasu Memnune Inci Vocational School, Turkey

mert.ozdemir@adu.edu.tr

Abstract

Nowadays, significant changes in tourism activities have come to fruition owing to the fact that consumers are tired of classical tourism concept and have begun to have different expectations. Due to these changes, alternative tourism types have emerged. In eco-tourism, which is an important type of alternative tourism, highland stand out as an important value. Karacasu district of Aydın province has many highland areas and traditional highland houses with its own characteristics. In this study, where Karacasu traditional highland houses are featured, an architectural investigation was made on the usability of the houses for eco-tourism purposes. By making spatial analyzes of traditional houses, their current features were revealed and various suggestions were presented for re-functioning the houses in terms of eco-tourism on the basis of SWOT analysis.

Keywords: Eco-Tourism, Traditional highland houses, SWOT Analysis, Architecture, Karacasu.

Geleneksel Karacasu Yayla Evlerinin Eko-turizmde Kullanılabilirliği Üzerine Bir İnceleme

Özet

Günümüzde tüketicilerin klasik turizm anlayışından sıkılması ve farklı beklentilere girmesi sebebiyle turizm aktivitelerinde önemli değişiklikler meydana gelmiştir. Bu değişiklikler sonucunda alternatif turizm çeşitleri ortaya çıkmıştır. Alternatif turizmin önemli bir türü olan eko-turizmde de, yaylalar önemli bir değer olarak ön plana çıkmaktadır. Aydın iline bağlı Karacasu ilçesi birçok yayla alanına ve kendine özgü özellikleri olan geleneksel yayla evlerine sahiptir. Geleneksel yayla evlerinin öne çıkarıldığı bu çalışmada, evlerin eko-turizm amaçlı kullanılabilirliği üzerine bir inceleme yapılmıştır. Geleneksel evlerin mekânsal analizleri yapılarak, mevcut özellikleri ortaya çıkarılmış ve SWOT analizi temelinde evlerin eko-turizm açısından yeniden işlevlendirilmesine yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Eko-turizm, Geleneksel yayla evleri, SWOT analizi, Karacasu.

Initiating the Archeological Site Status of Alabanda Ancient City and Projects for the Betterment of its Tourism

Prof. Dr. Ali Yalçın TAVUKÇU^a and Research Assistant Mesut CEYLAN^b

^a Ataturk University, Faculty of Letters, Türkiye

atavukcu@atauni.edu.tr

^b Ataturk University, Faculty of Letters

mesutcyl@gmail.com

Abstract

Alabanda, one of the three most significant ancient cities of Inner Caria, is situated in modern-day Doğanıyurt village of Araphisar neighborhood of Aydın's Çine district, on the northern skirts of Gökbel Mountain and west of Çine Stream (Marsyas). The city, known as "Waliwanda in the Hittite texts, has several cultural heritage assets that survived from the ancient period to the present day. Agora, Apollo Temple of Isotimos, Temple of Artemis, Bouleuterion, Theater, Eastern Bath, Central Baths, Chamber Tomb of Classical Age, Fortification Walls, Aqueducts, and Necropolis sites are among the notable landmarks in the city. Since 2015, excavation and restoration work has been concentrated on the sites of Agora, Bouleuterion, and Eastern Baths. In addition to the excavations, projects such as mapping and gridding of the frontiers of Alabanda, landscaping, creating an excavation house, and research and reception centers have been carried out. This study elaborates on the project "Landscaping of Alabanda Ancient City, Constructing an Excavation House, and Research and Reception Center," which aims to improve the tourism potential of the ancient city and obtain the archeological site status by creating space for research and excavation studies. Moreover, studies concerning the landscaping work, protection measures, excursion routes, location of the excavation house, and research and reception centers were discussed. New suggestions have been put forward to present the architectural structures in the city to the visitors in the right order in terms of history and content paying attention to the protection and use of its partially-remaining structures. With this project, the current state of the ancient city will be preserved and passed on to future generations.

Keywords: Archeology, Alabanda, Landscaping, Protection, Archeological Site, Tourism

Alabanda Antik Kentinin Örenyeri Statüsünün Aktifleştirilmesi ve Turizminin Geliştirilmesi Çalışmaları

Özet

İç Karia'nın en önemli üç kentinden biri olan Alabanda Antik Kenti, günümüzde Aydın'ın Çine ilçesine bağlı Doğanyurt Köyü, Araphisar Mahallesinde Gökbel Dağı'nın kuzey eteklerinde ve Çine Çayının (Marsyas) batısında konumlanmaktadır. Hitit metinlerinde adı "Waliwanda" olarak geçtiği bilinen kentte Antik Dönemden günümüze kalan çok sayıda taşınmaz kültür varlığı bulunmaktadır. Agora, Apollon İotimos Tapınağı, Artemis Tapınağı, Bouleuterion, Tiyatro, Doğu Hamamı, Merkezi Hamam, Klasik Çağ Oda Mezarı, Sur Duvarları, Su Kemerleri ve Nekropol Alanları kentteki önemli yapılar arasındadır. 2015 yılından bugüne Kazı ve Restorasyon çalışmaları Agora, Bouleuterion ve Doğu Hamamı alanlarında yoğunlaşmaktadır. Kazı çalışmalarının yanı sıra Alabanda kent sınırlarını içeren haritalama ve karelaj çalışması, çevre düzenlemesi, kazı evi oluşturulması, araştırma ve karşılama merkezi gibi çalışmalar da yürütülmektedir. Bu çalışmada, araştırma ve kazı çalışmaları için alan oluşturarak kente ören yeri statüsü kazandırılması ve kentin turizm potansiyelini geliştirmeye yönelik yapılan "Alabanda Antik Kenti Peyzaj ve Çevre Düzenleme, Kazı Evi, Araştırma Merkezi ve Karşılama Merkezi Projesi" konu alınmıştır. Projede peyzaj ve çevre düzenleme çalışmaları, koruma tedbirleri, gezi güzergahları, kazı evi yeri ve konumu, araştırma ve karşılama merkezlerinin yeri üzerine çalışmalar ele alınmıştır. Kentte günümüze kadar ulaşmış kısmen ayaktaki mimari yapıların koruma kullanım dengesi içerisinde, tarihi ve içerik bakımından doğru sırayla ziyaretçilere aktarılması konusunda yeni öneriler getirilmiştir. Bu proje ile hem antik ketin mevcut durumu korunmuş hem de gelecek kuşaklara aktarılması sağlanmış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Arkeoloji, Alabanda, Peyzaj, Koruma, Ören yeri, Turizm

Reading Social Sustainability through Adaptive Reuse historical buildings: The Case of Samsun

Res. Asst. Hande Eyübođlu^a and Assist. Prof. Dr. Serap Faiz Büyükçam^b

^a*Samsun University, Faculty of Architecture and Design, Turkey*

hande.eyuboglu@samsun.edu.tr

^b*Ondokuz Mayıs University, Faculty of Architecture, Turkey*

serap.faizbuyukcam@omu.edu.tr

Abstract

The concept of sustainability; It consists of three basic components: environmental, social and economic. While the environmental component focuses on the conservation of natural resources and ecosystems, the economic component emphasizes the efficient use of resources and low-cost production and use. The social component, on the other hand, is discussed in a broad context, including cultural parameters, improving the quality of life, preserving historical and cultural values and strengthening social relations. One of the main actors of historical and cultural values is historical buildings. Historical buildings are an example of life and building culture. These structures, which are detached from their original context with urban developments, often remain idle due to aging of function and insufficient comfort conditions. Incorporating historical buildings into social life without being destroyed; It plays an important role in preserving the physical traces of the architectural understanding of the period and keeping the memory alive regarding various thoughts and events belonging to the culture of life. The use of historical buildings in a new function for conservation stands out as one of the important tools of social sustainability. Museums as a function option in reuse is a frequently preferred application today. In this study, the social sustainability of historical buildings, which are put into use with a new function, has been opened to discussion. In the study, two historical buildings located in the city center of Samsun and used as a museum for the longest time were determined as samples. The method of the study; It is built on a two-stage evaluation system: testing the classification obtained from the literature on social sustainability through sample structures and analyzing the discourses of users who experience the structures. While it is seen that the buildings that make up the sample mainly contribute positively to social sustainability in terms of function, it has been concluded that their location and spatial characteristics are insufficient at some points.

Keywords: Sustainability, Social Sustainability, Historic Building, Adaptive Reuse, Museum

Sosyal Sürdürülebilirliğin Yeniden İşlevlendirilen Tarihi Yapılar Üzerinden Okunması: Samsun Örneği

Özet

Sürdürülebilirlik kavramı; çevresel, sosyal ve ekonomik olmak üzere üç temel bileşenden oluşmaktadır. Çevresel bileşen doğal kaynakların ve ekosistemin korunması üzerine odaklanırken, ekonomik bileşen kaynakların verimli kullanımı ve düşük maliyetli üretim ve kullanıma vurgu yapmaktadır. Sosyal bileşen ise kültürel parametreleri de kapsayarak, yaşam kalitesinin iyileştirilmesi, tarihi ve kültürel değerlerin korunması, sosyal ilişkilerin güçlendirilmesi gibi geniş bir içerikte tartışılmaktadır. Tarihi ve kültürel değerlerin başat aktörlerinden biri de tarihi yapılarıdır. Tarihi yapılar yaşam ve yapı kültürünün bir örneğidir. Kentsel gelişmelerle özgün bağlamından kopan bu yapılar çoğu kez işlev eskimesi ve konfor koşullarının yetersizliği nedeniyle atıl kalmaktadırlar. Tarihi yapıların yıkılıp yok olmadan sosyal yaşama katılması; dönemin mimari anlayışına ilişkin fiziksel izlerin korunması ve yaşam kültürüne ait çeşitli düşünce ve olaylara ilişkin belleğin canlı tutulması üzerinde önemli bir rol oynar. Tarihi yapıların koruma amaçlı yeni bir işlevde kullanımları sosyal sürdürülebilirliğin önemli araçlarından biri olarak öne çıkar. Yeniden kullanımında bir işlev seçeneği olarak müzeler, günümüzde sıkça tercih edilen bir uygulamadır. Bu çalışmada yeni bir işlevle kullanıma sunulan tarihi yapıların sosyal sürdürülebilirliği tartışmaya açılmıştır. Çalışmada Samsun kent merkezinde yer alan ve müze işlevinde kullanıma sunulan iki tarihi yapı örneklem olarak belirlenmiştir. Çalışmanın yöntemi; sosyal sürdürülebilirliğe ilişkin literatürden elde edilen sınıflandırmanın örneklem yapılar üzerinden sınanması ve yapıları deneyimleyen kullanıcıların söylemlerinin analiz edilmesi olmak üzere iki aşamalı bir değerlendirme sistemi üzerine kurgulanmıştır. Örneklemi oluşturan yapıların işlev itibarıyla ağırlıklı olarak sosyal sürdürülebilirliğe olumlu yönde katkı sağladıkları görülürken, konum ve mekansal özelliklerinin bazı noktalarda yetersiz olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Sosyal Sürdürülebilirlik, Tarihi Yapı, Yeniden Kullanım, Müze

Studies of Metropolitan Municipalities on the Protection and Evaluation of Local Cultural Heritage in Turkey: The Case of Konya

Dr. Fatma Esra Gulec

Karabuk University, Faculty of Letters, Turkey

fatmaesragulec@karabuk.edu.tr

Abstract

In Turkey, metropolitan municipalities carry out important practices for the protection and evaluation of local cultural heritage. However, these activities have not been adequately studied academically yet. Moreover, it is possible to say that some exceptional examples of bad practices obscure many good practices, and that municipalities interpret the relevant legislation in the broadest sense and overshadow the important role they play in the protection of cultural heritage.

In this study, first, the legislation on the role of municipalities in the protection of cultural heritage was reviewed. Then, through the example of Konya Metropolitan Municipality, the administrative mechanism and decision-making processes of metropolitan municipalities working on the protection and evaluation of cultural heritage were examined. Then, the scope and importance of the role of metropolitan municipalities in conservation and re-evaluation has been revealed by dealing with the protection of tangible and intangible cultural wealth. In this context, supports given to archaeological excavations as tangible cultural heritage, restoration works of historical buildings and bazaars, works to establish a museum and tourism promotion center, landscaping works, registration and publication activities are discussed. Again, as intangible cultural heritage, practices in areas such as Mevlana, Sema and Şebi Arus, Sufi Music, Shıvıllık, Nasreddin Hodja, Gastronomy and their evaluation in terms of city branding and tourism were examined. As a result, it has been revealed that despite the limitations in the legislation and some exceptional populist approaches, metropolitan municipalities spend significant resources and efforts for the protection and evaluation of local cultural heritage and wealth, and this situation deserves more attention both in academia and the public.

Keywords: Cultural Heritage and Tourism, Cultural Heritage and Municipality, Conservation and Evaluation, Konya Metropolitan Municipality

Türkiye’de Yerel Kültürel Mirasın Korunması ve Değerlendirilmesi Konusunda Büyükşehir Belediyelerinin Yaptığı Çalışmalar: Konya Örneği

Özet

Türkiye’de yerel kültürel mirasın korunması ve değerlendirilmesi konusunda büyükşehir belediyeleri önemli çalışmalar yapmaktadır. Ancak bu çalışmalar akademik anlamda yeterince ele alınmamakta, kamuoyunda da gerektiği şekilde bilinmemektedir. Hatta istisnai kötü uygulama örnekleri yapılan pek çok iyi uygulamayı perdelemekte, kültürel mirasın korunması konusunda belediyelerin konu ile ilgili mevzuatı en geniş anlamıyla yorumlayıp oynadıkları önemli rolü gölgede bırakmaktadır. Bu çalışmada önce kültürel mirasın korunması konusunda belediyelerin rolü ile ilgili mevzuat gözden geçirilmiştir. Sonra, Konya Büyükşehir Belediyesi örneği üzerinden büyükşehir belediyelerinin kültürel mirası koruma ve değerlendirme konusunda çalışma yapan idari mekanizma ile karara alma süreçleri incelenmiştir. Daha sonra da söz konusu Belediyenin somut ve soyut kültürel zenginliği koruma çalışmaları ele alınarak gerçekte büyükşehir belediyelerinin koruma ve yeniden değerlendirme konusunda oynadıkları rolün kapsamı ve önemi ortaya konulmuştur. Bu kapsamda, somut kültürel miras olarak arkeolojik kazı çalışmalarına verilen destekler, tarihi bina ve çarşı restorasyon çalışmaları, müze ve tanıtım merkezi kurma çalışmaları, çevre düzenleme çalışmaları, tescil ve yayın faaliyetleri ele alınmıştır. Yine soyut kültürel miras olarak, Mevlana, Sema ve Şebi Arus, Tasavvuf Musikisi, Şivlilik, Nasreddin Hoca, Gastronomi gibi alanlarda yapılan çalışmalar ile bunların şehir markalaşması ve turizmi açısından değerlendirilmesi faaliyetleri incelenmiştir. Sonuç olarak, mevzuattaki sınırlamalara ve istisnai popülist bazı yaklaşımlara rağmen büyükşehir belediyelerinin yerel kültürel mirasın ve zenginliğin korunması ve değerlendirilmesi için önemli kaynak ve emek harcadıkları, bu durumun gerek akademi ve gerekse kamuoyunda daha fazla ilgiyi hak ettiği ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras ve Turizm, Kültürel Miras ve Belediye, Koruma ve Değerlendirme, Konya Büyükşehir Belediyesi

Functioning Historical Buildings For Tourism: Avanos The Living Heritage Museum

Lect. Gülbin İnce

Nevşehir Hacı Bektaş Veli University , USET Tourism Vocational School, Türkiye

g.aytekin@nevsehir.edu.tr

Abstract

In its most general form, sustainability is a concept that expresses meeting our own needs without compromising the ability of future generations to meet their needs. The common goals of sustainable architecture and tourism include the protection of environmental resources and carrying out activities in line with this purpose. Reuse of historical buildings is important both in terms of architecture and tourism. It is noteworthy that idle buildings are worn out more than others. Therefore, the use of historical buildings for tourism purposes provides benefits for the protection of the buildings. In this context, Hacı Nuri Bey Mansion in Avanos stands out as a good example. The mansion belonging to Doctor Hacı Nuri Bey and his family was built in 1902 as seen on its inscription, later it has been transformed into the Cappadocia Living Heritage Museum under the structure of Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gaining a touristic function. Living Heritage Museums reveal the local characteristics of the place where they are established and several practical presentations about the living traditions of Anatolia are held. Those museums, the number of which is only seven in Turkey, have undertaken the mission of explaining the forgotten cultural values of our history to their visitors. Thus, they help to protect our cultural values by transferring our cultural heritage to future generations. This study is a descriptive study that includes the brief history of Hacı Nuri Bey Mansion, the physical characteristics of the building, the process of its conversion to a museum and the activities and services carried out in the museum.

Keywords: Sustainable Tourism, Cultural Heritage, Hacı Nuri Bey Mansion, Living Heritage Museum,

Tarihi Binalara Turizm Amaçlı İşlev Kazandırma:Avanos Yaşayan Miras Müzesi Örneği

Özet

Sürdürülebilirlik en genel şekliyle, gelecek nesillerin ihtiyaçlarını karşılama imkanlarını tehlikeye atmadan, kendi ihtiyaçlarımızı karşılamayı ifade eden bir kavramdır. Sürdürülebilir mimari ve turizmin ortak amaçları ise çevresel kaynakların korunmasını ve bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmayı içermektedir. Tarihi binaların yeniden kullanıma kazandırılması hem mimarlık hem de turizm açısından önem taşımaktadır. Atıl haldeki binaların diğerlerinden daha fazla yıprandığı dikkat çekmektedir. Görülmektedir ki tarihi binaların turizm amaçlı kullanılması binaların korunması noktasında fayda sağlamaktadır. Bu bağlamda Avanos'ta bulunan Hacı Nuri Bey Konağı güzel bir örnek olarak karşımıza çıkmaktadır. Kitabesinden 1902 yılında yapıldığı anlaşılan Doktor Hacı Nuri Bey ve ailesine ait olan konak, turizm amaçlı işlev kazanarak günümüzde Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi bünyesinde Kapadokya Yaşayan Miras Müzesi ne dönüştürülmüştür. Yaşayan Miras Müzeleri kurulduğu yerin yerel özelliklerini ortaya koymakta ve Anadolu'nun yaşayan gelenekleriyle ilgili sunumları uygulamalı olarak gerçekleştirmektedir. Türkiye'de sayısı sadece yedi olan bu müzeler tarihimizin unutulmuş ya da unutulmaya yüz tutmuş kültürel değerlerini ziyaretçilerine açıklama misyonu üstlenmişlerdir. Böylece yaptıkları tanıtım faaliyetleri ile kültürel mirasımızın gelecek nesillere aktarılmasını sağlayarak kültürel değerlerimizin korunmasına yardımcı olmaktadır. Bu çalışma Hacı Nuri Bey Konağı'nın kısa tarihi, binanın fiziki özellikleri, müze haline getirilmesi ve müzenin gerçekleştirdiği faaliyetlere yer veren betimsel bir çalışma niteliğindedir.

Anahtar Kelimeler:Sürdürülebilir Turizm, Kültürel Miras, Hacı Nuri Bey Konağı, Yaşayan Miras Müzesi,

The Transmission of Intangible Cultural Heritage: Contributions of Ethnoarchaeology and Experimental Archaeology

Dr. Çilem Yavşan

Çanakkale Onsekiz Mart University, Çanakkale Faculty of Applied Science, Türkiye
cilemyavsan@comu.edu.tr

Abstract

Traditional craftsmanship has been an important component of the intangible heritage as defined by the related 2003 convention of UNESCO. The main perspective of UNESCO is to ensure the continuation of the traditional craft production and passing of the related skills and knowledge onto others instead of preservation of crafts themselves. Anatolia has been particularly among those geographic regions where the expressions of traditional craft activities and associated knowledge survive for millennia due to the static nature of socio-economic constraints in remote and/or rural areas. Two branches of the discipline of archaeology, namely ethnoarchaeology and experimental archaeology, could be useful tools in this process. Ethnoarchaeology is a sub-discipline of archaeology focused on the study of past human behavior and cultural patterns through the examination of ethnographic data of living communities that are particularly conservative in nature. Because the methodology of ethnoarchaeology is based participant observations, interviews with elderly people, and analogy, its method is unavoidable for those who aim to study traditional craftsmanship. Experimental archaeology, on the other hand, fills the gaps in our knowledge of the past behavioral patterns and cultural patterns by conducting replications studies. Experimental archaeology enhanced our knowledge in the field of craft production activities. It is argued in this work that ethnoarchaeological studies and experimental studies contributes much to our understanding of the aspects of craft production to gather information on knowledge associated with traditional craft production activities in light of several examples from Anatolia.

Keywords: Intangible Cultural Heritage, Ethnoarchaeology, Experimental Archaeology.

Somut Olmayan Kültürel Mirasın Aktarılması: Etnoarkeoloji ve Deneysel Arkeolojinin Katkıları

Özet

Geleneksel el sanatları UNESCO'nun 2003 yılı sözleşmesinde öne çıkan somut olmayan kültürel miras olgusunun en önemli unsurlarındandır. UNESCO'nun söz konusu sözleşmesinde geleneksel el sanatı ürünlerinin korunmasından öte el sanatına ilişkin yetenekler bütünü ve bilginin başkalarına aktarılması esastır. Binlerce yıl özellikle kırsal bölgelerde sosyo-ekonomik baskıların pek değişkenlik göstermediği Anadolu özellikle geleneksel el sanatı üretimi faaliyetleri ve onlara ait bilginin iyi ölçüde yaşadığı bölgelerden biridir. Arkeoloji biliminin iki branşından olan "etnoarkeoloji" ve "deneysel arkeoloji" bu süreçte önemli araç görevi görebilir. Arkeolojinin bir alt disiplini olan etnoarkeoloji geçmişte yaşamış insanların davranış özellikleri ve kültürel özelliklerini anlamak için özellikle geleneksel yaşam biçimlerini korumuş yaşayan toplumlardan faydalanmayı esas alır. Temel metodolojisi katılımcı gözlem, yaşlılarla yapılmış mülakatlar ve benzerlik kurma esaslarına dayalı etnoarkeoloji bu bağlamda geleneksel el sanatı üretimi çalışanlar için vazgeçilmezdir. Deneysel arkeoloji ise yeniden üretme yoluyla geçmiş toplumların davranış özelliklerini ve kültürel özelliklerini anlamamıza yardımcı olur. Deneysel arkeoloji özellikle el sanatları üretimi alanında oldukça faydalı bir alan haline gelmiştir. Bu bağlamda bu çalışma da geleneksel el sanatları üretimi ve bununla bağlantılı bilgilere ulaşma aşamasında Anadolu'da etnoarkeolojik ve deneysel arkeolojik çalışmaların birçok açıdan oldukça katkı verici olduğu örnekler ışığında gösterilmeye çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Somut Olmayan Kültürel Miras, Etnoarkeoloji, Deneysel Arkeoloji.

An Evaluation of the Refunctioning of Civil Architecture in the Ayazini Metropolis

Lect. Seda Mazlum^a, Lect. Fatih Mazlum^b, Research Assitant Gamze Çoban^c,
Assoc. Prof. Dr. Ş. Ebru Okuyucu^d

^a*Afyon Kocatepe University, Afyon Vocational School, Türkiye*
sedabaksi@hotmail.com

^b*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
fthmzlm@hotmail.com

^c*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
a.gamzecoban@gmail.com

^d*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
ebruokuyucu@hotmail.com

Abstract

In ensuring the sustainability of cultural heritage buildings as memory elements, it is important to preserve the originality of the building and to gain qualifications that can meet current needs. Developing urban areas, changing building types and cultural texture and the ability of heritage-like historical buildings to participate in this adaptation process with re-functioning ensure this sustainability. In this process, there are spatial values, advantages and disadvantages brought about by the transformation towards the new function gained by the structure and the function gained. Within the scope of this study, an example of civil architecture that has been recovered within the scope of re-functioning in "Ayazini" in the Phrygian Afyonkarahisar Region, which has been included in the UNESCO World Temporary Heritage List, will be examined. Within the scope of the restoration works of Ayazini Village, which has an important cultural value for the urban texture, the traditional texture of civil architecture examples has been revived with restoration processes. Re-functional interventions in terms of functional and cultural sustainability increase the tourism potential of the village and constitute an important economic resource for the local people. In this context, an example of civil architecture in which re-functioning work is carried out in accordance with the facility use of the company, which is the working area on the production of geographically marked products of Afyonkarahisar, is discussed. The aim of the study is to determine the features of the building, to examine it and to evaluate the adaptation process in line with the function, emphasizing the importance of re-functioning, the architectural elements that are about to disappear in terms of the sustainability of the cultural heritage. In this context, the necessity of functioning, the reasons and achievements of the re-functionalized structure and the spatial solutions that this process brings to the structure are discussed. The advantages and

disadvantages of this functionalization on sustainability for the historical texture and structure structure are also examined through these interventions.

Keywords: Sustainability of Cultural Heritage, Refunctioning, Ayazini

Ayazini Metropolisinde Sivil Mimarlığın Yeniden İşlevlendirme Çalışmaları Üzerine Bir Değerlendirme

Özet

Kültürel miras niteliği taşıyan yapıların bellek ögeleri olarak sürdürülebilirliğinin sağlanmasında yapının orijinalliğinin korunup güncel ihtiyaçlara cevap verebilecek niteliklerin kazandırılması önemlidir. Bu noktada fiziksel niteliğini koruyarak işlevselliğini yitiren yapıların kültürel varlığını sürdürebilmesi için yeniden işlevlendirme, önemli bir kavramdır. Gelişen kentsel alanlar, değişen yapı türleri ve kültürel doku ile miras niteliğindeki tarihi yapıların bu uyum sürecine yeniden işlevlendirme ile katılabilmesi bu sürdürülebilirliği sağlamaktadır. Bu süreçte yapının kazandığı yeni işlev ile kazanılan işleve yönelik dönüşümün getirdiği mekânsal değerler, avantajlar ve dezavantajlar söz konusudur. Bu çalışma kapsamında UNESCO Dünya Geçici Miras Listesine girmiş olan Frigya Afyonkarahisar Bölgesi'nin içinde yer alan "Ayazini" nde yeniden işlevlendirme kapsamında geri kazanımı gerçekleştirilen bir sivil mimarlık örneğinin incelemesi yapılacaktır. Kent dokusu için önemli bir kültürel değere sahip olan Ayazini Köyü'nün ihya çalışmaları kapsamında sivil mimarlık örneklerinin geleneksel dokusu restorasyon süreçleri ile yeniden canlandırılmıştır. İşlevsel ve kültürel sürdürülebilirlik anlamında yapılan yeniden işlevlendirme müdahaleleri köyün turizm potansiyelini yükselterek yaşayan yerli halk için önemli bir ekonomi kaynağı oluşturmaktadır. Bu bağlamda Afyonkarahisar'ın coğrafi işaretli ürünü üretimi üzerine çalışma sahası olan firmanın tesis amaçlı kullanımına uygun olarak yeniden işlevlendirme çalışması yapılan bir sivil mimarlık örneği ele alınmaktadır. Çalışma ile amaçlanan yeniden işlevlendirmenin, yok olmaya yüz tutmuş mimarlık öğelerinin kültürel mirasın sürdürülebilirliği anlamındaki önemini vurgulayarak, yapıya ait özelliklerin tespit edilmesi, incelenmesi ve işlev doğrultusundaki adaptasyon sürecinin değerlendirilmesidir. Bu bağlamda yeniden işlevlendirmesi gerçekleştirilen yapının işlevlendirme gereksinimi, nedenleri ve kazanımları ile bu sürecin yapıya getirdiği mekânsal çözümler ele alınmaktadır. Tarihi doku ve yapı bünyesi için bu işlevlendirmenin sürdürülebilirlik üzerine avantaj ve dezavantajları da bu müdahaleler üzerinden incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Mirasın Sürdürülebilirliği, Yeniden İşlevlendirme, Ayazini

Evaluation of Afyonkarahisar Gastronomy Mansion in the Context of Its Adaptation to the New Function

**Research Assitant Gamze Çoban^a, Assoc. Prof. Dr. Ş. Ebru Okuyucu^b, Lect. Fatih
Mazlum^c, Lect. Seda Mazlum^d**

^a*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
a.gamzecoban@gmail.com

^b*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
ebruokuyucu@hotmail.com

^c*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
fthmzlm@hotmail.com

^d*Afyon Kocatepe University, Afyon Vocational School, Türkiye*
sedabaksi@hotmail.com

Abstract

In an environment where the differences between societies are gradually disappearing and it is difficult to transfer culture to new generations, it becomes an important issue for societies to keep their cultures alive and to ensure cultural sustainability. Societies can only survive as long as they are able to keep their cultures alive and preserve their history. The most concrete evidence that enables societies to maintain their culture and pass it on to future generations is immovable cultural assets. Immovable cultural assets bearing the traces of the period in which they were built become unable to meet the expected needs with technological developments and changing lifestyle over time and are abandoned. In these buildings, instead of the freeze protection approach, re-evaluating the structure in accordance with today's conditions is both important in terms of sustainability and provides social benefits. The ability of buildings to serve with their new function is related to issues such as the harmony of the new function with the spatial layout of the building, the needs of the city and the user. Choosing the right function ensures that the building lives and is sustainable for many years, and for this, a number of analyzes should be made and as a result of these analyzes, the new function should be decided. issue that is considered important in the context of the sustainability of societies is culinary culture. Turkish Cuisine, which is formed by blending different cultures in the historical process, is accepted as a great potential in tourism movements focused on gastronomic tourism. This is supported by the fact that one of the seven themes of the UNESCO Creative Cities Network project is gastronomy. From this point of view, within the scope of this study, the Benlioğlu Mansion in Afyonkarahisar, which is included in the UNESCO Creative Cities Network in the

field of gastronomy in 2019, has been re-functioned as a restaurant in order to keep the culinary culture of the society alive, to transfer it to future generations and to contribute to the development of gastronomy tourism. Benlioğlu mansion was idle for many years after its use as a residence, and in 2021, after the restoration works of Afyonkarahisar Municipality, it was re-functioned as a restaurant and started to serve as a Gastronomy Mansion. With its new function, it is aimed to contribute to the sustainability of the city in the field of tourism. Within the scope of the study, the spatial performance value of the host and the requirements of the new function and the level of adaptability of the existing spaces were discussed and the advantages and disadvantages of the new function were revealed.

Keywords: Reuse in architecture, adaptation to new function, gastronomic tourism, Afyonkarahisar

Yeni İşleve Adaptasyonu Bağlamında Afyonkarahisar Gastronomi Konağı'nın Değerlendirilmesi

Özet

Toplumlar arasındaki farkların giderek ortadan kalktığı, kültürün yeni nesillere aktarılmasının zorlaştığı bir ortamda, toplumların kültürlerini yaşatması, kültürel sürdürülebilirliğin sağlanması önemli bir konu haline gelmektedir. Toplumlar ancak kültürlerini yaşatabildikleri, tarihlerini koruyabildikleri sürece varlıklarını sürdürebilmektedir. Toplumların kültürlerini devam ettirmeleri ve gelecek kuşaklara aktarmalarını sağlayan en somut deliller taşınmaz kültür varlıklarıdır. Yapıldığı dönemin izlerini taşıyan taşınmaz kültür varlıkları, zamanla teknolojik gelişmeler ve değişen yaşam tarzıyla beklenen ihtiyaçları karşılayamaz hale gelir ve terk edilirler. Bu yapılarda dondurarak koruma yaklaşımı yerine yapıyı günümüz koşullarına uygun bir şekilde yeniden değerlendirmek, hem sürdürülebilirlik açısından önemli olmakta hem de toplumsal yararlar sağlamaktadır. Binaların yeni işlevi ile hizmet edebilmesi yeni işlevin, binanın mekânsal düzeniyle uyumu, kentin ve kullanıcının ihtiyaçları gibi konular ile ilişkilidir. Doğru işlev seçilmesi binanın uzun yıllar yaşamasını, sürdürülebilir olmasını sağlamakta, bunun için de bir takım analizler yapılması ve bu analizler sonucunda yeni işleve karar verilmesi gerekmektedir. Toplumların sürdürülebilirliği bağlamında önemli görülen bir diğer konu da mutfak kültürüdür. Tarihsel süreç içerisinde farklı kültürlerin harmanlanması ile oluşan Türk Mutfağı gastronomi turizmi odaklı yapılan turizm hareketlerinde büyük bir potansiyel olarak kabul edilmektedir. UNESCO Yaratıcı Şehirler Ağı projesinin yedi temasından birinin gastronomi olması da bu durumu desteklemektedir. Bu noktadan hareketle, bu çalışma kapsamında 2019 yılında UNESCO Yaratıcı Şehirler Ağı'na gastronomi alanında dahil olan Afyonkarahisar ilinde bulunan, topluma ait mutfak kültürünü yaşatmak, gelecek kuşaklara aktarmak ve gastronomi turizminin gelişimine katkıda bulunmak amacıyla restoran olarak yeniden işlevlendirilmiş Benlioğlu Konağı ele alınmıştır. Benlioğlu

konağı konut olarak kullanımının ardından uzun yıllar atıl durumda kalmış 2021 yılında Afyonkarahisar Belediyesi'nin restorasyon çalışmalarının ardından restoran olarak yeniden işlevlendirilerek Gastronomi Konağı olarak hizmet vermeye başlamıştır. Yeni işleviyle yapının, şehrin turizm alanında surdrlebilirliğine katkıda bulunması amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında, konağın mekânsal performans değerı ve yeni işlevin gereksinimleriyle mevcut mekanların adapte edilebilme düzeyi tartışılarak, yeni işlevin avantaj ve dezavantajları ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mimaride yeniden kullanım, yeni işleve adaptasyon, gastronomi turizmi, Afyonkarahisar

Evaluation of Afyonkarahisar Gastronomy Mansion in the Context of Its Adaptation to the New Function

**Research Assitant Gamze Çoban^a, Assoc. Prof. Dr. Ş. Ebru Okuyucu^b, Lect. Fatih
Mazlum^c, Lect. Seda Mazlum^d**

^a*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
a.gamzecoban@gmail.com

^b*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
ebruokuyucu@hotmail.com

^c*Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Türkiye*
fthmzlm@hotmail.com

^d*Afyon Kocatepe University, Afyon Vocational School, Türkiye*
sedabaksi@hotmail.com

Abstract

In an environment where the differences between societies are gradually disappearing and it is difficult to transfer culture to new generations, it becomes an important issue for societies to keep their cultures alive and to ensure cultural sustainability. Societies can only survive as long as they are able to keep their cultures alive and preserve their history. The most concrete evidence that enables societies to maintain their culture and pass it on to future generations is immovable cultural assets. Immovable cultural assets bearing the traces of the period in which they were built become unable to meet the expected needs with technological developments and changing lifestyle over time and are abandoned. In these buildings, instead of the freeze protection approach, re-evaluating the structure in accordance with today's conditions is both important in terms of sustainability and provides social benefits. The ability of buildings to serve with their new function is related to issues such as the harmony of the new function with the spatial layout of the building, the needs of the city and the user. Choosing the right function ensures that the building lives and is sustainable for many years, and for this, a number of analyzes should be made and as a result of these analyzes, the new function should be decided. issue that is considered important in the context of the sustainability of societies is culinary culture. Turkish Cuisine, which is formed by blending different cultures in the historical process, is accepted as a great potential in tourism movements focused on gastronomic tourism. This is supported by the fact that one of the seven themes of the UNESCO Creative Cities Network project is gastronomy.

From this point of view, within the scope of this study, the Benlioğlu Mansion in Afyonkarahisar, which is included in the UNESCO Creative Cities Network in the field of gastronomy in 2019, has been re-functioned as a restaurant in order to keep the culinary culture of the society alive, to transfer it to future generations and to contribute to the development of gastronomy tourism. Benlioğlu mansion was idle for many years after its use as a residence, and in 2021, after the restoration works of Afyonkarahisar Municipality, it was re-functioned as a restaurant and started to serve as a Gastronomy Mansion. With its new function, it is aimed to contribute to the sustainability of the city in the field of tourism. Within the scope of the study, the spatial performance value of the host and the requirements of the new function and the level of adaptability of the existing spaces were discussed and the advantages and disadvantages of the new function were revealed.

Keywords: Reuse in architecture, adaptation to new function, gastronomic tourism, Afyonkarahisar

Yeni İşleve Adaptasyonu Bağlamında Afyonkarahisar Gastronomi Konağı'nın Değerlendirilmesi

Özet

Toplumlar arasındaki farkların giderek ortadan kalktığı, kültürün yeni nesillere aktarılmasının zorlaştığı bir ortamda, toplumların kültürlerini yaşatması, kültürel sürdürülebilirliğin sağlanması önemli bir konu haline gelmektedir. Toplumlar ancak kültürlerini yaşatabildikleri, tarihlerini koruyabildikleri sürece varlıklarını sürdürebilmektedir. Toplumların kültürlerini devam ettirmeleri ve gelecek kuşaklara aktarmalarını sağlayan en somut deliller taşınmaz kültür varlıklarıdır. Yapıldığı dönemin izlerini taşıyan taşınmaz kültür varlıkları, zamanla teknolojik gelişmeler ve değişen yaşam tarzıyla beklenen ihtiyaçları karşılayamaz hale gelir ve terk edilirler. Bu yapılarda dondurarak koruma yaklaşımı yerine yapıyı günümüz koşullarına uygun bir şekilde yeniden değerlendirmek, hem sürdürülebilirlik açısından önemli olmakta hem de toplumsal yararlar sağlamaktadır. Binaların yeni işlevi ile hizmet edebilmesi yeni işlevin, binanın mekânsal düzeniyle uyumu, kentin ve kullanıcının ihtiyaçları gibi konular ile ilişkilidir. Doğru işlev seçilmesi binanın uzun yıllar yaşamasını, sürdürülebilir olmasını sağlamakta, bunun için de bir takım analizler yapılması ve bu analizler sonucunda yeni işleve karar verilmesi gerekmektedir. Toplumların sürdürülebilirliği bağlamında önemli görülen bir diğer konu da mutfak kültürüdür. Tarihsel süreç içerisinde farklı kültürlerin harmanlanması ile oluşan Türk Mutfağı gastronomi turizmi odaklı yapılan turizm hareketlerinde büyük bir potansiyel olarak kabul edilmektedir. UNESCO Yaratıcı Şehirler Ağı projesinin yedi temasından birinin gastronomi olması da bu durumu desteklemektedir. Bu noktadan hareketle, bu çalışma kapsamında 2019 yılında UNESCO Yaratıcı Şehirler Ağı'na gastronomi alanında dahil olan Afyonkarahisar

ilinde bulunan, topluma ait mutfak kültürünü yaşatmak, gelecek kuşaklara aktarmak ve gastronomi turizminin gelişimine katkıda bulunmak amacıyla restoran olarak yeniden işlevlendirilmiş Benlioğlu Konağı ele alınmıştır. Benlioğlu konağı konut olarak kullanımının ardından uzun yıllar atıl durumda kalmış 2021 yılında Afyonkarahisar Belediyesi'nin restorasyon çalışmalarının ardından restoran olarak yeniden işlevlendirilerek Gastronomi Konağı olarak hizmet vermeye başlamıştır. Yeni işleviyle yapının, şehrin turizm alanında sürdürülebilirliğine katkıda bulunması amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında, konağın mekânsal performans değeri ve yeni işlevin gereksinimleriyle mevcut mekanların adapte edilebilme düzeyi tartışılarak, yeni işlevin avantaj ve dezavantajları ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mimaride yeniden kullanım, yeni işleve adaptasyon, gastronomi turizmi, Afyonkarahisar

Discussing the Risk of Fire on Cultural Heritage in Transfer the Traces of the Past to the Present with the Example of Amasya Kızlar Palace

Dr. Merve Özkaynak^a and Dr. Zeynep Özdemir^b

^aAmasya University, Faculty of Architecture, Türkiye

merve.ozkaynak@amasya.edu.tr

^bAmasya University, Faculty of Architecture, Türkiye

zeynep.ozdemir@amasya.edu.tr

Abstract

Cultural heritage, which is the most important part of cities' identities and takes an important place in people's memories; plays an important role in the consist of the tourism sector. Ensuring the continuity of cultural tourism, which is a sub-branch of tourism, is directly related to monumental and civil architectural structures. Cultural heritage, it enables us to have information about the cultures, lifestyles, technological developments, and architectural building materials of civilizations from the past to the present. However, today, factors such as natural disasters, vandalism, and abandonment result in the destruction of cultural heritage and cause the identity of cities to disappear. For the sustainability of cultural tourism, it is important to protect the cultural heritage and transfer it to future generations. In this context, fires, which are one of the natural disasters, causing loss of life and property in cities, and causing damage to many cities or historical buildings, constitute the problem of the study. Based on this problem, the cities affected by the fires and cultural heritage components were examined through examples such as Notre Dame Cathedral in the world and Haydar Pasha Train Station in Turkey, and their post-disaster revitalization were investigated. Within the scope of the study, It was examined through the fire in the 'Kızlar Palace', which is one of the Ottoman monumental buildings of Amasya, known as the City of Princes and located on the Black Sea cultural tourism route. In the study, the effects of the damage of the fires on the urban pattern and urban morphology at the planning scale were discussed in terms of the old / new city and on the architectural scale, the old / new use of the buildings and the restorations were examined as comparatively. As a result of the data obtained and the field research, suggestions were made to local and national administrations, architects, urban planners, and residents about ways of protection from disasters in transferring cultural heritage to future generations.

Keywords: Natural Disaster, Urban conservation, Cultural Heritage, Fire, Tourism, Amasya

Geçmişin İzini Günümüze Taşımada Kültürel Miras Üzerindeki Yangın Riskini Amasya Kızlar Sarayı Üzerinden Tartışmak

Özet

Kentlerin kimliklerinin en önemli parçası olan ve kişilerin belleklerinde önemli yer edinen kültürel miras; turizm sektörünün oluşmasında önemli rol üstlenmektedir. Turizmin alt dalı olan kültür turizminin devamlılığının sağlanması anıtsal ve sivil mimarlık yapıları ile doğrudan ilişkilidir. Kültürel miras; geçmişten günümüze kadar süre gelmiş uygarlıkların kültürlerini, yaşam biçimlerini, teknolojik gelişmelerini ve mimari yapı malzemeleri hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Fakat günümüzde doğal afetler, vandalizm ve yapıyı terk gibi etmenler kültürel mirasın tahribine yol açarak, kentlerin kimliklerinin yok olmasına neden olmaktadır. Kültür turizminin sürdürülebilirliği için kültürel mirasın korunması ve gelecek nesillere aktarılması önem taşımaktadır. Bu bağlamda doğal afetlerden biri olan, kentlerde can ve mal kaybına neden olan, birçok kentte ya da tarihi yapı üzerinde hasara neden olan yangınlar çalışmanın problemini oluşturmaktadır. Bu problemde yola çıkılarak yangınlardan etkilenen kentler ve kültürel miras öğelerinin Dünya’da Notre Dame Katedrali ve Türkiye’de Haydar Paşa Garı gibi örnekler üzerinden incelenerek afet sonrası yeniden canlandırma durumları araştırılmıştır. Çalışma kapsamında Şehzadeler Şehri olarak anılan ve Karadeniz kültür turizmi rotasında bulunan Amasya’nın Osmanlı Dönemi eserlerinden Kızlar Sarayı’nda meydana gelen yangın örneğinde incelemeler yapılmıştır. Çalışmada meydana gelen yangınların hasarları planlama ölçeğinde kent dokusuna ve kent morfolojisine etkileri eski/yeni kent özelinde tartışılırken, mimari ölçekte yapıların eski/yeni kullanımı ve restorasyon çalışmaları karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Elde edilen veri ve alan araştırması sonucunda yerel ve ulusal yönetime, mimarlara, şehir plancılarına ve yerel sakinlere kültürel mirasın gelecek kuşaklara aktarılmasında afetlerden korunma yolları konusunda öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Doğal Afet, Kentsel Koruma, Kültürel Miras, Yangın, Turizm, Amasya

The Traditional Houses with Smokehole Covering (Tüteklik) in Erzurum, Tortum Province and Its Precincts

Research Assistan Hasan Söylemez^a and Prof. Dr. C. Nakış Karamağaralı^b

^a*Karabük University, Faculty of Architecture*

hasansoylez@karabuk.edu.tr

^b*Gazi University, Faculty of Architecture*

nakis@gazi.edu.tr

Abstract

The swallow-dome which is a kind of wooden lantern roof has been used as a covering element in mosques, masjids and houses in Turkish architectural structures. The swallow dome is an architectural element seen not only in large architectural works, but also in ordinary houses in the region from Central Asia to Northeast Anatolia. As a continuation of the living spaces built around the fire dating back to antiquity, the smoke hole at the top provides light entry and air circulation, and it reminds the opening at the top of the Central Asian Turkish tent, both functionally and semantically. Houses with swallow-domes are frequently encountered in the climate zone, where winters are harsh, starting from the south of Siberia to Anatolia. Generally, some parts of houses are located underground until an elevation. In this way, it benefits from the heat and insulation of the earth. In addition, since there was a lot of snow in these regions, the windows that could not be opened on the walls were replaced by roof windows called “tüteklik” (smoke hole) and “pasin örtüşü” (slanted window on the roof). The houses with swallow-dome are significant examples with their formal and semantic features to re-thinking and re-use of traditional elements in up to date for the architects who looking for a way to be original but also based on tradition. Within the scope of this study, the samples found in the villages of Tortum District, where the tradition of building a Swallow-dome houses are common, were examined.

Keywords: Smoke Hole, Swallow-Dome (Kırlangıç Kubbe), Vernacular Architecture, House, Erzurum Houses, Architecture

Erzurum İli, Tortum İlçesi ve Çevresinde Yer Alan Geleneksel Tüteklikli Evler

Özet

“Tüteklikli örtü” ya da “bindirme tavan” olarak da adlandırılabilen kırlangıç kubbe, Türk mimari yapılarında camilerde, cem evlerinde ve evlerde bir örtü elemanı olarak kullanılmıştır. Kırlangıç kubbe, Türk mimarlığında sadece büyük mimari eserlerde değil, tersine Orta Asya’dan Kuzeydoğu Anadolu’ya kadar olan bölge içerisinde sıradan evlerde de görülen bir mimari elemandır. Eskiçağa dayanan ateşin etrafında kurgulanmış yaşam alanlarının bir devamı olarak, tepe noktasında bulunan tütekliği, ışık girişi ve hava dolaşımını sağlayarak hem işlevsel hem de anlamsal olarak Orta Asya Türk çadırının tepe noktasındaki açıklığı anımsatır. Kırlangıç kubbeli evlere, Sibiry’a’nın güneyinden başlayarak Anadolu’ya kadar olan kışların sert geçtiği iklim kuşağında sıkça rastlanmaktadır. Evler, genel olarak belirli bir kota kadar toprağa gömülmüştür. Bu sayede toprağın ısisından ve yalıtımından faydalanır. Ayrıca bu bölgelerde çok fazla kar yağışı olduğundan duvarlar üzerinde açılmayan pencerelerin yerini tüteklikler ve pasin örtüşü denilen tavan pencereleri almıştır. Kırlangıç kubbeli evler, biçimsel ve anlamsal değerleriyle, düşünme tarzının yanında aynı zamanda geleneksel mimari öğelerin çağın gereklerine göre yorumlanarak tekrar kurgulanması ve yorumlanması açısından da özgün ve kendi kültürüne uygun bir mimari anlayış arayışındaki mimarlar için güzel bir örnektir. Bu çalışma kapsamında kırlangıç kubbeli ev yapma geleneğinin yaygın olduğu Tortum İlçesi’nin köylerinde bulunan örnekler incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tüteklik, Kırlangıç Kubbe, Vernaküler Mimari, Ev, Erzurum Evleri, Mimarlık

Cultural Landscape Study within the Scope of Village Development: Belen, Kayadere, Ulupınar Villages-Çanakkale/Turkey

Prof. Dr. Füsün Erduran Nemutlu^a and Batuhan Çizer^b

^aÇanakkale University, Faculty of Architecture and Design, Turkey

fusunerduran@gmail.com

^bÇanakkale University, Faculty of Architecture and Design, Turkey

batuhancizer@gmail.com

Abstract

Cultural tourism includes travels to be done for trying different cultures. The curiosity and desire about learning different cultures for people have also created cultural tourism. Architectural works and artifacts have an important role in the development of the tourism industry. A great deal of the tourism potential of many developed countries in the world is consist of architectural monuments. In Introduction of local culture and history, in forming of turistic trips architectural tours have also great importance. The architectural tours consist of modern and contemporary architecture along with masterpieces which having historical values. The tourism sector in our country has an important position in terms of architectural and cultural sense of preference. Safranbolu which is one of the best preserved places of Turkish urban culture has made progress in the development of cultural tourism. With its mansion houses which were built with wooden, stone, mud-brick materials and also mosques, fountains, cervanserais, bazaars and traditional texture were listed on UNESCO World Heritage Sit in 1994. During this studying by paying attention to regional culture and history with together architectural tours, tourism in Safranbolu has been examined.

Keywords: Atikhisar Castle, Rural development, Landscape design, Tourism-recreation

Köy Geliştirme Kapsamında Kültürel Peyzaj Çalışması: Belen, Kayadere, Ulupınar Köyleri-Çanakkale/Türkiye

Özet

Çanakkale kenti coğrafi konumu açısından çok eski dönemlerden itibaren farklı uygarlıklara ev sahipliği yapmış ve bölgede tarihi olaylar yaşanmıştır. Bu nedenle yerleşimler zengin kültürel kaynaklara sahiptir. Ancak bir çok kırsal yerleşim günümüze kaynaklarını yeterince taşıyamamıştır. Köylerden bir çoğu bu kaynakları yanı sıra görsel peyzajları açısından da zengin olup farklı kullanım potansiyellerine sahiptir. Bu çalışmada, zengin kültürel kaynaklara ve görsel peyzaj değerine sahip olan köylerden üçü ve Atikhisar baraj göleti çevresi ele alınmıştır.

Çanakkale merkeze bağlı olan bu üç köy ve yakın çevresi, kültürel peyzaj açısından değerlendirilmiştir. Kırsal yaşamın sağlayacağı olanaklar ve özellikle kentli açısından günümüzde sağlayacağı faydalar göz önünde bulundurularak çalışma alanları incelenmiştir. Bu doğrultuda köylerin kaynaklarının korunarak kullanılması kapsamında sağlayacağı katkılar tartışılmıştır. Çalışma alanlarının en önemli ortak özelliği turizm ve rekreasyonel potansiyelleri açısından zengin olmalarıdır. Çalışma sonucunda bu doğrultuda alanların karakterine uygun olarak kullanım önerisi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Atikhisar Kalesi, Kırsal kalkınma, Peyzaj tasarımı, Turizm-rekreasyon

The Protection of Architecture-Related Crafts Through Information Technologies

Asst. Miray Gerger^a and Dr. Faruk Can Unal^b

^a*Yeditepe University, Faculty of Architecture, Turkey*

miray.gerger@yeditepe.edu.tr

^b*Yeditepe University, Faculty of Architecture, Turkey*

farukcan.unal@yeditepe.edu.tr

Abstract

While producing in the field of architecture, relationships are established with multiple inputs such as environment, context and culture. Culture is the main source of diversity and productivity in architecture. When culture is desired to be represented by architecture, traditional crafts, which are also a part of culture, can be used as a tool. But nowadays, traditional crafts are under the threat of oblivion and extinction due to the disappearance of the masters who practiced them and the lack of training of new masters. For these reasons, the protection of traditional crafts is important for the protection of diversity in architecture. In this process, where practicing masters are lost and new masters are not being trained, the protection of architectural-related crafts can be ensured by making use of Information Technologies (IT).

Within the scope of this study, a solution is sought for the protection of crafts by using Digital Twin (DT) and Extended Reality (XR) information technologies together. First of all, the knowledge of the protection of architecture-related craft is recorded and a craft archive can be created by collecting this knowledge. Virtual models of physically existing crafts can be created through the digital twin. The following phase of the work is carried out with extended reality (XR), which includes virtual reality (VR), augmented reality (AR) and mixed reality (MR) environments. As a result of these two information technologies working together, the archive of craft models created in the DT environment can be viewed in the XR environment. In this study, it is aimed to present a framework focused on the processes of collecting knowledge from sources on crafts, making the collected knowledge suitable for the DT environment, and providing related visualization in the XR environment.

Keywords: Culture, Traditional Craft, Architecture and Craft, Digital Twin, Extended Reality

Enformasyon Teknolojileri Aracılığı ile Mimarlıkla İlişkili Zanaatların Korunması

Özet

Mimarlık alanında üretim yaparken, çevre, bağlam ve kültür gibi birden fazla girdi ile ilişki kurulmaktadır. Kültür, mimarideki çeşitliliğin ve zenginliğin ana kaynağıdır. Kültür, mimari ile temsil edilmek istendiğinde araç olarak yine kültürün bir parçası olan geleneksel zanaatlar kullanılabilir. Fakat günümüzde geleneksel zanaatlar, onları uygulayan ustaların yitip gitmesi ve yeni ustaların yetiştirilmemesi sebebiyle unutulma ve yok olma tehdi altındadır. Bu nedenlerden dolayı geleneksel zanaatların korunması, mimarideki çeşitliliğin korunması adına önem teşkil etmektedir. Uygulayıcı ustaların yitip gittiği ve yeni ustaların yetiştirilmediği bu süreçte, Enformasyon Teknolojilerinden (IT) faydalanılarak mimarlıkla ilişkili zanaatların korunması sağlanabilir.

Bu çalışma kapsamında, Dijital İkiz (Digital Twin-DT) ve Genişletilmiş Gerçeklik (Extended Reality- XR) enformasyon teknolojileri birlikte kullanılarak, zanaatların korunmasına çözüm aranmaktadır. Öncelikli olarak mimarlıkla ilişkili zanaatların bilgileri kayıt altına alınmakta ve bu bilgiler toplanarak bir zanaat arşivi oluşturulabilmektedir. Dijital ikiz aracılığıyla fiziksel olarak var olan zanaatların sanal modellerinin oluşturulması sağlanmaktadır. Çalışmanın ilerleyen aşaması, sanal gerçeklik (VR), artırılmış gerçeklik (AR) ve karma gerçeklik (MR) ortamlarını içeren genişletilmiş gerçeklik (XR) ile yürütülmektedir. Bu iki enformasyon teknolojisinin beraber çalışması sonucunda, DT ortamında oluşturulan zanaat modelleri arşivinin, XR ortamında görüntülenmesi sağlanmaktadır. Bu çalışmada, zanaatlara dair kaynaklardan bilgi toplanması, toplanan bilgileri DT ortamı için uygun hale getirilmesi ve XR ortamında ilişkili görüntüleme sağlanması süreçlerine odaklı bir çerçeve ortaya konulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Geleneksel Zanaat, Mimarlık ve Zanaat, Digital Twin, Extended Reality

Sustainability in the Hospitality Industry: Glamping and Glamping Architecture

Research Assitant Buğcan Güvenol^a and Assist. Prof. Dr. Simge Kömürçü Sarıbaş^b

^a *İzmir Kâtip University, Turizm Faculty*
bugcan.guvenol@ikcu.edu.tr

^b *İzmir Kâtip University, Turizm Faculty*
simge.komurcu@ikcu.edu.tr

Abstract

Changes in the demands and expectations of today's tourists and the increasing environmental awareness of tourists cause a change in accommodation preferences as well as in all purchasing behaviors of tourists. In this context, tourists have started to prefer conscious facilities that are aware of the environmental negative effects created by tourism and try to eliminate these negative effects, instead of large-scale accommodation enterprises, which are a component of mass tourism. In addition, this change continued after the Covid-19 epidemic, and the demand for more independent and isolated holidays and facilities for these holidays increased. Glamping facilities, which are in direct harmony with the sustainability principles thanks to their architecture, have started to attract more attention as a result of these changes. Glamping facilities, the number of which is increasing day by day in Turkey and the world, are attracting tourists with environmental concerns more and more, with their accommodation areas built using tents or recyclable natural products in their architecture, kitchens that support the production of organic agricultural products, and architectural investments that can be built without damaging the environment, away from reinforced concrete affects. In this context, the study aims to examine the contributions of Glamping facilities and Glamping architecture in İzmir to sustainable accommodation and to reveal the general and architectural works of facilities within the scope of sustainability. The universe of the study is glamping facilities located in İzmir. The data obtained by interview technique, which is one of the qualitative research methods, was interpreted with content analysis. The most important findings obtained in the study are the investors and facility owners have environmental sensitivities individually, that they consider environmental concerns in all processes from the establishment to the operation of the facilities, and that the facilities have different efforts to protect and develop the environment. In future studies, urban or regional differences can be revealed, different sustainability practices can be reached, and the scope of the study can be expanded by choosing a specific region or facilities from Turkey.

Keywords: Accommodation, Sustainability, Sustainable Accommodation, Glamping, Glamping Architecture, İzmir.

Konaklama Sektöründe Sürdürülebilirlik: Glamping ve Glamping Mimarisi

Özet

Günümüz turistlerinin istek ve beklentilerinde ortaya çıkan değişimler ve turistlerin artan çevresel farkındalıkları, turistlerin tüm satın alma davranışlarında olduğu gibi konaklama tercihlerinde de değişim yaşanmasına neden olmaktadır. Bu kapsamda turistler kitle turizminin bir bileşeni olan büyük ölçekli konaklama işletmeleri yerine daha küçük, tahrip edilmemiş doğa içerisinde yer alan ve turizmin yarattığı çevresel olumsuzlukların farkında olup bu olumsuzlukları yok etmeye çalışan bilinçli tesisleri tercih etmeye başlamışlardır. Ayrıca bu değişim Kovid-19 salgını sonrasında da devam etmiş, daha bağımsız ve izole tatiller ve bu tatillere yönelik tesislere talep artmıştır. Mimarisi sayesinde sürdürülebilirlik prensipleri ile doğrudan uyum gösteren Glamping işletmeleri de yaşanan bu değişimler sonucu daha fazla dikkat çekmeye başlamıştır. Türkiye’de ve dünyada günden güne sayısı artan Glamping işletmeleri, mimarisinde çadır ya da geri dönüştürülebilir doğal ürünler kullanılarak yapılan konaklama alanları, organik tarımsal ürün üretimini destekleyen mutfakları ve çevreye zarar vermeden yapılabilen, betonarmeden uzak mimari yatırımları ile çevresel kaygıları olan turistleri günden güne daha fazla etkilemektedir. Bu kapsamda çalışmanın amacı İzmir ilinde bulunan Glamping işletmelerinin ve Glamping mimarisinin sürdürülebilir konaklamaya katkılarının incelenmesi ve sürdürülebilirlik kapsamında işletmelerin yaptıkları genel ve mimari çalışmaların ortaya konmasıdır. İzmir ilinde yer alan Glamping işletmeleri çalışmanın evrenini oluşturmaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden olan görüşme tekniği ile elde edilen veriler içerik analizi ile yorumlanmıştır. Çalışmada elde edilen en önemli bulgular yatırımcıların ve işletme sahiplerinin bireysel olarak da çevresel duyarlılıklara sahip olduğu, tesislerin kurulumundan işletimine kadar tüm süreçlerde çevresel kaygıları gözettiği ve çevrenin korunması ve geliştirilmesi için tesislerin birbirinden farklı çabalarının olduğu bulgularıdır. Gelecek çalışmalarda belirli bir bölge ya da Türkiye’den tesisler seçilerek şehirselleştirilmiş ya da bölgesel farklılıkların ortaya konulabileceği, yapılan farklı sürdürülebilirlik uygulamalarına ulaşılabileceği ve çalışmanın kapsamının genişletilebileceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konaklama, Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilir Konaklama, Glamping, Glamping Mimarisi, İzmir.

Examination the Sustainability of Tangible Cultural Heritage in the Axis of Tourism

Kübra Tüt^a, Prof. Dr. Muharrem Tuna^b and Asst. Res. Funda Aldoğan Şenol^c

^aAnkara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Turkey

kubra.tut@hbv.edu.tr

^bAnkara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Tourism, Turkey

muharrem.tuna@hbv.edu.tr

^cAnkara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Tourism, Turkey

funda.aldogan@hbv.edu.tr

Abstract

Cultural heritage values are the basis of the rapidly developing tourism sector. The problems experienced in the protection of cultural heritage values cause difficulties in transferring these values from generation to generation. It is important to protect tangible cultural heritage and to follow a sustainable approach, especially due to reasons such as unconscious evaluation of tangible cultural heritage elements within the tourism activities, straining the carrying capacity of regions or destinations, physical destructions and uncontrolled regional development. The aim of this research is to take tourism academics, museum directors and tourist guides' opinion and offer suggestions on the sustainability of tangible cultural heritage values within the of tourism. The research was utilized interview technique, one of the qualitative research methods and was used phenomenology design. The study group was used to determine by criterion sampling, which is one of the purposeful sampling methods. In this context, interviews were held with 13 domain experts and six questions were asked to the participants sustainability of tangible cultural heritage values within the of tourism. Descriptive analysis method was used while analyzing the data. Six categories and 39 codes were obtained within the scope of the study. The findings of the research it shows what participants think indicate that the tangible cultural heritage values of the participants are not adequately protected, the society and the local people do not have sufficient awareness of these values, the training given on the subject and the regulations in the legislation are considered insufficient. In addition to this, the participants think that the sufficient budget is not allocated for the protection of tangible cultural values, and the cooperation with the tourism stakeholders is not achieved at a sufficient level. As a result of the data obtained, in order to ensure the protection and sustainability of the tangible cultural heritage; it is seen that it is necessary to cooperate with stakeholders, update the legislation, carry out studies

with experts, provide necessary sources, provide trainings and raise awareness of local people and tourists.

Keywords: Tangible Cultural Heritage, Sustainability, Tourism

Turizm Ekseninde Somut Kültürel Mirasın Sürdürülebilirliğinin İncelenmesi

Özet

Kültürel miras değerleri, hızla gelişmekte olan turizm sektörünün temelini oluşturmaktadır. Kültürel miras değerlerinin korunmasında yaşanan sorunlar, bu değerlerin nesilden nesille aktarılmasında güçlüklerin yaşanmasına neden olmaktadır. Özellikle somut kültürel miras unsurlarının turizm faaliyetleri kapsamında bilinçsiz bir şekilde değerlendirilmesi, bölgelerin ya da destinasyonların taşıma kapasitelerinin zorlanması, fiziki tahribatlar ve denetimsiz şekilde bölgesel gelişim gösterilmesi gibi nedenlerden dolayı somut kültürel mirasın korunması ve sürdürülebilir bir yaklaşımın izlenmesi önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, turizm kapsamında somut kültürel miras değerlerinin sürdürülebilirliğine ilişkin turizm akademisyenlerinin, müze müdürlerinin ve profesyonel turist rehberlerinin görüşlerini almak ve öneriler sunmaktır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniğinden faydalanılmıştır ve fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı örneklem yöntemlerinden biri olan ölçüt örneklem kullanılmıştır. Bu kapsamda 13 alan uzmanı ile görüşme yapılmış ve somut kültürel miras değerlerinin turizm kapsamında sürdürülebilirliğine ilişkin katılımcılara altı soru yöneltilmiştir. Verileri analiz ederken betimsel analiz yönteminden yararlanılmıştır. Çalışma kapsamında altı kategori ve 39 kod belirlenmiştir. Araştırmanın bulguları katılımcıların somut kültürel miras değerlerinin yeterli düzeyde korunmadığını, toplumun ve yerel halkın bu değerlere ilişkin yeterli bilince sahip olmadığını, konuyla ilgili verilen eğitimlerin ve mevzuattaki düzenlemelerin yetersiz görüldüğünü, somut kültürel değerleri koruma çalışmalarını için yeterli bütçenin ayrılmadığını ve turizm paydaşlarıyla iş birliğinin yeterli düzeyde gerçekleşmediğini düşündüklerini göstermektedir. Elde edilen veriler neticesinde somut kültürel mirasın korunmasını ve sürdürülebilirliğini sağlamak için; paydaşlarla iş birliğinin yapılması, mevzuatın güncellenmesi, uzman kişilerle çalışmaların yürütülmesi, bu konuda gerekli kaynakların sağlanması, eğitimlerin verilmesi ve yerel halk ile turistlerin bilinçlendirilmesi gerektiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Somut Kültürel Miras, Sürdürülebilirlik, Turizm

The Effect of Street Floor Coverings on the Aesthetic Appearance of the City: The Example of Mudurnu

Pınar Özayan^a

^a*Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Architecture, Turkey*

pinarozayan@ibu.edu.tr

Abstract

Street floor coverings in urban areas constitute one of the components of the texture they are in. These components have a great place for the general appearance and aesthetic value of the city. Street flooring, especially in historical areas, is one of the dominant factors in the holistic perception of these areas. The streets in the historical texture carry traces from the past to the present, as well as providing circulation today. Street floor coverings in urban protected areas within historical textures change over time and display an appearance that is incompatible with the urban texture with different materials, colors and patterns each time. In this study, the street floor coverings in the historical Ahi city Mudurnu, which is on the Unesco World Heritage Tentative List, and the effect of these coverings on the aesthetic appearance of the city were examined.

Keywords: Historic Texture, Street Floor Coverings, Historical Texture Street Floor Coverings, Mudurnu

Sokak Zemin Kaplamalarının Kentin Estetik Görünümüne Etkisi: Mudurnu Örneği

Özet

Kentsel alanlarda yer alan sokak zemin kaplamaları içine bulunduğu dokunun bileşenlerinden birini oluşturmaktadır. Bu bileşenler kentin genel görünümü ve estetik değeri için büyük bir yere sahiptir. Özellikle tarihi alanlarda yer alan sokak zemin kaplamaları bu alanların bütüncül bir şekilde algılanmasında başat faktörlerdendir. Tarihi dokuda yer alan sokaklar günümüzde sirkülasyonu sağlamanın yanı sıra geçmişten günümüze de izler taşımaktadırlar. Tarihi dokular içerisinde yer alan kentsel sit alanlarında sokak zemin kaplamaları zamanla değişmekte ve her seferinde farklı malzemeler, renkler ve desenler ile kentsel doku ile uyumsuz bir görünüm sergilemektedir. Bu çalışmada Unesco Dünya Mirası Geçici Listesinde yer alan Tarihi Ahi kenti Mudurnu'da yer alan sokak zemin kaplamaları ve bu kaplamaların kentin estetik görünümüne olan etkisi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tarihi Doku, Sokak Zemin Kaplamaları, Tarihi Dokuda Sokak Zemin Kaplamaları, Mudurnu

Opinions of Employees in Food and Beverage Businesses on Gossip and Rumor

Assoc. Prof. Dr. Ayhan Karakaş^a and Research Assistant Ahmet Aslan^b

^a*Bartın University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Türkiye*
akarakas@bartin.edu.tr

^b*Bartın University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Türkiye*
ahmetaslan@bartin..edu.tr

Abstract

The aim of this study is to reveal the opinions of employees in food and beverage businesses about gossip and rumor. Phenomenology, one of the qualitative research methods, was used in the study. The sample of the research consists of employees working in food and beverage businesses in Bartın province, and in this context, semi-structured interviews were conducted with 30 people. As a result of the research, it was concluded that the employees mostly believed in the existence of gossip and rumors, and that gossip was due to reasons such as "suffering, abundance of free time". In addition, it has been determined that employees who are exposed to gossip and rumors feel more "irritable and offended" and think that there is no solution to this.

Keywords: Gossip, Rumor, Food and Beverage Businesses, Bartın

Yiyecek İçecek İşletmelerindeki İşgörenlerin Dedikodu ve Söylentiye İlişkin Görüşleri

Özet

Bu çalışmanın amacı, yiyecek içecek işletmelerindeki işgörenlerin dedikodu ve söylentiye ilişkin görüşlerini ortaya koymaktır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, Bartın ilindeki yiyecek içecek işletmelerinde çalışan işgörenler oluşturmaktadır ve bu kapsamda 30 kişiyle yarı yapılandırılmış görüşme gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda, işgörenlerin çoğunlukla dedikodu ve söylentinin varlığına inandıkları ve dedikodunun "çekememezlik, boş zamanlarının bolluğu" gibi sebeplerden ötürü olduğu sonucuna varılmıştır. Ayrıca, dedikodu ve söylentiye maruz kalan işgörenlerin daha çok "sinirlenme ve kırgınlık" hissettikleri ve buna bir çözüm bulunamayacağını düşündükleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dedikodu, Söylenti, Yiyecek İçecek İşletmeleri, Bartın

Contribution of Urban Transformation Practices to Cultural Tourism: The Case of Bordeaux, France

Assist. Prof. Dr. Seher Kalender Çetinkaya

Fatih Sultan Mehmet Vakıf University, Faculty of Design and Architecture, Turkey

skalender@fsm.edu.tr

Abstract

The decentralization process, which we can define as the withdrawal of industry from cities, forces many industrial cities to transform. With the withdrawal of industry, cities are faced with the problems created by large pieces of land left idle or old industrial structures. Re-functioning these regions and bringing them into cities has become the main goal of many local governments facing decentralization. Local governments have to take into account the economic collapse experienced after the withdrawal of the industry while transforming these remaining areas of industry. Transforming these regions in a way that contributes to the city's economy is another goal of local governments. The culture industry, which is also encountered as a tool that can revive the urban economy in the urban transformation processes, has been the savior of many cities that have gone through crisis after the withdrawal of the industry. Bordeaux, one of these cities, tried to cope with the economic and urban crisis it faced after the decentralization by using the culture industry. The urban transformation project implemented along the riverside, where Bordeaux old city center is located, is an exemplary project both with the spatial quality it creates and its contribution to the city economy. Within the scope of this study, the value created by the transformation of the Bordeaux riverbank will be examined in spatial, social and economic terms.

Keywords: Urban regeneration, Cultural Industry, Cultural Tourism, Bordeaux Tourism

Kentsel Dönüşüm Uygulamalarının Kültür Turizmine Katkısı: Fransa, Bordeaux Örneği

Özet

Sanayinin kentlerden çekilmesi olarak tanımlayabileceğimiz desantralizasyon süreci birçok sanayi kentini dönüşüme zorlamaktadır. Sanayinin çekilmesi ile kentler, âtıl kalmış geniş arazi parçaları ya da eski sanayi yapılarının yarattığı sorunlar ile yüzleşmektedir. Bu bölgelerin yeniden işlevlendirilmesi ve kentlere kazandırılması desantralizasyon ile karşı karşıya kalan birçok yerel yönetimin başlıca amacı haline gelmiştir. Yerel yönetimler sanayiden geriye kalan bu alanları dönüştürürken sanayinin çekilmesi sonrası yaşanan ekonomik çöküntüyü de göz önüne almak durumundadır. Bu bölgelerin kentin ekonomisine katkı sağlayacak

şekilde dönüşebilmesi yerel yönetimlerin bir diğer amacıdır. Kentsel dönüşüm süreçlerinde kent ekonomisini canlandırabilecek bir araç olarak da karşımıza çıkan kültür endüstrisi sanayinin çekilmesi sonrası kriz yaşayan birçok kentin kurtarıcısı olmuştur. Bu kentlerden biri olan Bordeaux yaşadığı desantralizasyon sonrası karşılaştığı ekonomik ve kentsel krizle kültür endüstrisini de kullanarak baş etmeyi denemiştir. Bordeaux eski kent merkezinin de bulunduğu nehir kıyısı boyunca uygulanan kentsel dönüşüm projesi gerek yarattığı mekânsal kalite ile gerek kent ekonomisine katkısı ile örnek bir proje olarak gösterilmektedir. Bu çalışma kapsamında Bordeaux nehir kıyısının dönüşümünün yarattığı değer mekânsal, sosyal ve ekonomik açıdan irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel dönüşüm, Kültür Endüstrisi, Kültürel Turizm, Bordeaux Turizmi

Evaluation of the Restoration Projects in the Historical Ruins of Ayazini (Afyonkarahisar, Turkey) by Local Residents

Şükriye Aktepe^a and Dr. Özgür Cengiz^b

^aAfyon Kocatepe University, Graduate School of Social Sciences, Art and Design Dept.,
Turkey

sukriyeaktepe@gmail.com

^bAfyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Ceramic Dept., Turkey

ocengiz@aku.edu.tr

Abstract

Ayazini historical ruins, which have been preserved to this day, are very important for the tourism sector. Roman and Byzantine cemeteries, Byzantine churches, rock residential areas, fairy chimneys, etc. are located in the Ayazini historical ruins in İhsaniye district of Afyonkarahisar, Turkey. It is an important region that hosting the historical ruins for sustainable tourism. These historical ruins allow us to get acquainted with the way of life, economic and social activities of the period. People are interested in the fact that the region is home to different ancient civilizations. The restoration projects carried out to preserve the historical ruins and bring them to sustainable tourism are becoming important at this point. The historical area is brought to rural tourism with the restoration, conservation and renovation projects carried out. Besides, the opinions of the public and those who came to visit are also important in the restoration projects being done. In this study, the opinions of the local residents about the restoration, conservation and renovation works carried out to protect and bring the Ayazini Ruins to tourism and their satisfaction with the studies carried out were evaluated using an assessment survey methodology.

Keywords: Restoration, Sustainable Tourism, Protection of Historical ruins.

Ayazini (Afyonkarahisar, Türkiye) Tarihi Kalıntıları Restorasyon Çalışmalarının Yöre Halkı Tarafından Değerlendirilmesi

Özet

Geçmişten günümüze dek ulaşan Ayazini Örenyerleri tarihi kalıntıları, turizm sektörü için oldukça önem arz etmektedir. Türkiye’de Afyonkarahisar’ın İhsaniye ilçesinde bulunan Ayazini beldesinde Ayazini Örenyerleri Roma ve Bizans dönemine ait mezarlıklar, Bizans döneminden kalma kiliseler, kaya yerleşim alanları, peri bacaları vb. kalıntılar ile sürdürülebilir turizm için önemli bir alandır. Bu kalıntılar, Dönemindeki yaşam tarzı, ekonomik ve sosyal faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Yörenin farklı medeniyetlere ev sahipliği yapması insanların ilgisini çekmektedir. Tarihi kalıntıların korunması ve

sürdürülebilir turizme kazandırılmaları için yapılan restorasyon çalışmaları bu noktada önem kazanmaktadır. Yapılan restorasyon, koruma ve yenileme çalışmaları ile alan kırsal turizme kazandırılmaktadır. Ayrıca, yapılan restorasyon çalışmalarında halkın ve gezmek için gelenlerin görüşleri de önemlidir. Bu çalışmada, Ayazini Kalıntılarının korunması ve turizme kazandırılması için yapılan restorasyon, koruma ve yenileme çalışmaları hakkındaki yerel yaşayan halkın düşünceleri ve yapılan çalışmalar ile ilgili memnuniyet durumları, anket yöntemi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Restorasyon, Sürdürülebilir Turizm, Tarihi Kalıntıların Korunması.

The Project of Survival of Cultural Natural Values and Development of Tourism in Divriği

Assist. Prof. Dr. Mustafa YEĞİN

Cukurova University, Faculty of Architecture, Turkey

myegin@cu.edu.tr

Abstract

Divriği, which has been preserved in a much better position than its current position in every period of history, is a cute little town that came under Turkish domination after the Battle of Malazgirt in 1071. It is seen that its importance and wealth contributed to the fact that it was the capital of the Mengücek Oğulları Beyliği, as well as having rich iron deposits. The protection of historical and cultural heritage and natural environment embracing this heritage is among the primary national and universal duties of contemporary countries and societies. The importance of preserving cultural heritage cannot be limited only to introduce our past values to future generations. It is a vital necessity to evaluate the past accumulation as the most important resource in the creation of the future. In order to develop as a personality society, it is important for nations to integrate their cultural identities with their new living environment. The city of Divriği has the potential to meet tourism activities due to its natural, historical and archaeological values, cultural assets, rich folklore, local cuisine, handicrafts, and old city texture.

It is thought that the development and diversification of tourism as a result of the preservation of cultures and the evaluation of natural and historical resources will constitute great advantages for Divriği. With this awareness, the 'DIVRİĞİ, CULTURAL NATURAL VALUES, THE PROJECT OF SURVIVING AND DEVELOPING TOURISM' was initiated in Divriği with the contributions of the Divriği municipality, universities and cultural associations. The project was announced in the local press and service programs and the planning steps were started. This project is intended to be prepared as an exemplary project for Divriği or cities larger than Divriği. The project has been developed in order to preserve and sustain the Historical, Cultural, Archaeological and Natural Potential of Divriği by turning it into a tourism product. Within the scope of the project, with the support of different public institutions, private enterprises and local property owners, many artifacts and cultural values have started to be brought to tourism in line with the project goals and objectives.

In this study, the main project aims, objectives, scope of the 'DIVRİĞİ, THE PROJECT OF SURVIVING CULTURAL NATURAL VALUES, AND DEVELOPMENT OF TOURISM' will be discussed by introducing the objectives reached and its contribution to tourism.

Keywords: Architecture and Tourism, Architectural Culture, Cultural Tourism, Divriği Tourism.

Divriği’de Kültürel Doğal Değerlerin Yaşatılması ve Turizmin Geliştirilmesi Projesi

Özet

Tarihin her döneminde günümüzdeki konumundan çok daha iyi konuma sahip olarak korunmuş olan Divriği, 1071 Malazgirt Savaşından sonra tamamen Türk Hâkimiyetine girmiş küçük şirin bir ilçemizdir. Önemi ve zenginliğin de, Mengücek Oğulları Beyliği’ne başkentlik yapmasının yanı sıra, zengin demir yataklarına sahip olmasının da katkısı olduğu görülmektedir. Tarihi ve kültürel mirasın bu mirası kucaklayan doğal çevrelerin korunması, çağdaş ülkelerin ve toplumların öncelikli ulusal ve evrensel görevleri arasındadır. Kültür mirasının korunmasındaki önem sadece geçmiş değerlerimizi gelecek kuşaklara tanıtabilmek amacıyla sınırlandırılmaz. Geçmiş birikimin geleceğin yaratılmasında en önemli kaynak olarak değerlendirilmesi yaşamsal bir zorunluluktur. Kişiliği bir toplum olarak gelişebilmek için ulusların kültürel kimliklerini yeni yaşam çevreleriyle entegre etmeleri önem kazanmaktadır. Divriği kenti, sahip olduğu doğal, tarihi ve arkeolojik değerleri, kültürel varlıkları, zengin folkloru, mahalli yemekleri, el sanatları, eski kent dokusu gibi nitelikleri nedeniyle turizm aktivitelerini karşılayabilecek potansiyellere sahiptir.

Kültürlerin korunması doğal ve tarihi kaynakların değerlendirilmesi sonucunda turizmin geliştirilmesinin ve çeşitlendirilmesinin Divriği için büyük avantajlar teşkil edeceği düşünülmektedir. Bu bilinçle ‘**DİVRİĞİ, KÜLTÜREL DOĞAL DEĞERLERİN, YAŞATILMASI VE TURİZMİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ**’ Divriği belediyesi, üniversiteler ve kültür derneklerinin katkılarıyla Divriği’de başlatılmıştır. Proje, yerel basın ve hizmet programlarında duyurulmuş planlama adımlarına geçilmiştir. Bu projenin, Divriği veya Divriği’den daha büyük kentler için örnek bir proje olarak hazırlanması amaçlanmıştır. Divriği’nin Tarihi, Kültürel, Arkeolojik ve Doğal Potansiyeli’nin bir turizm ürününe dönüştürülerek korunması ve yaşatılması amacıyla proje geliştirilmiştir. Proje kapsamında uygulamaya yönelik farklı kamu kurumları, özel teşebbüsler ve yerel mülkiyet sahiplerinin de desteği ile birçok eser ve kültürel değer proje hedefleri ve amaçları doğrultusunda turizme kazandırılmaya başlanmıştır.

Bu çalışmada ‘**DİVRİĞİ, KÜLTÜREL DOĞAL DEĞERLERİN, YAŞATILMASI VE TURİZMİN GELİŞTİRİLMESİ PROJESİ**’ nin başlıca proje amaçları, hedefleri, kapsamı tanıtılarak ulaşılan hedefler ve turizmine katkısı değerlendirilerek ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık ve Turizm, Mimari Kültür, Kültürel Turizm, Divriği Turizmi.

Effects of Cultural Heritage on Urban Design “The Case of Canakkale Clock Tower”

Hatem Su BAYAR^a and Assoc. Prof. Okan YILMAZ^b

^aCanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey

hatemsubayar@gmail.com

^bCanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey

okanyilmaz@comu.edu.tr

Abstract

Nowadays; urban design decisions are taken to develop the urban identity by highlighting the power of local identity and the details specific to the place. This intricate approach; plays an active role in the formation of urban design components. Cultural heritage, which is one of these components; They are important values that carry important traces from previous generations and ensure the continuity of the city and culture in which they are preserved. The most important factor that leads to the deterioration of a cultural heritage is that it begins to lose its original identity and function.

In this study, the Clock Tower, which is one of the most important cultural heritages of the city of Çanakkale, and its close surroundings are studied. The study area is an important attraction point for the city, both socially and culturally. For this reason, its sustainability is also important for the sustainable development of the city. Study; consists of on-site observation, examination, analysis and evaluation processes; In this sense, in addition to the current photographs of the area, archive photographs from the past to the present were also used for the current situation analysis. In addition, surveys and tradesman interviews were conducted in order to determine the use of users in the area.

In this study; In order to preserve the unique identity of the cultural heritage and to continue its existence, it is aimed to present a holistic approach that spreads around the area. In this study; It has been determined that studies are carried out at macro scales, the whole area is ignored and the heritage has lost its identity.

All the existing uses of the Clock Tower and its surroundings have been tried to be revealed. As a result of all the evaluations, it was determined that the clock tower and its surroundings needed a holistic design in the functional analysis of the area. In this way, it will be possible to ensure that the decisions taken in the urban design made with a holistic approach will be the basis for sustainable urban development.

Keywords: Urban Design, Holistic Approach, Sustainability, Unique Identity, Canakkale tourism

Kültürel Mirasın Kentsel Tasarıma Etkileri “Çanakkale Saat Kulesi Örneği”

Özet

Günümüzde; kentsel tasarım kararları, yerel kimliğin gücünü yere özgü detayları öne çıkararak kent kimliğini geliştirmeye yönelik olarak alınmaktadır. Bu girift yaklaşım; kentsel tasarım bileşenlerinin oluşmasında etkin rol oynamaktadır. Bu bileşenlerden olan kültürel miras; kendinden önceki kuşaklardan önemli izler taşıyan, korunması halinde bulunduğu kent ve kültürün devamlılığını sağlayan önemli değerlerdir. Bir kültürel mirasın bozulmasına yol açan en önemli etken onun özgün kimliğini ve fonksiyonunu yitirmeye başlamasıdır.

Bu çalışmada, Çanakkale kentinin en önemli kültürel miraslarından biri olan Saat Kulesi ve etkileşim halinde olduğu yakın çevresi çalışılmaktadır. Çalışma alanı gerek sosyal gerekse kültürel anlamda kent için önemli bir cazibe noktası görevindedir. Bu nedenle sürdürülebilirliği kentin sürdürülebilir gelişimi için de önem arz etmektedir. Çalışma; yerinde gözlem, inceleme, analiz ve değerlendirme süreçlerinden oluşmuş olup; bu anlamda alana ait güncel fotoğrafların yanında geçmişten günümüze arşiv fotoğrafları da mevcut durum analizi için kullanılmıştır. Ayrıca alanda kullanıcıların kullanımlarının belirlenmesi amacıyla anket çalışması ve esnaf görüşmeleri yapılmıştır.

Bu çalışmada; kültürel mirasın özgün kimliğinin korunması ve varlığına devam etmesi için alanın çevresine de yayılan bütüncül bir yaklaşım ortaya konması hedeflenmektedir. Yapılan bu çalışmada makro ölçeklerde çalışmalar yapıldığı, alanın bütününe göz ardı edildiği ve mirasın kimliğini yitirdiği belirlenmiştir. Saat Kulesi ve çevresi mevcut tüm kullanımları ortaya konulmaya çalışılmıştır. Yapılan tüm değerlendirmeler sonucunda alanla ilgili fonksiyon analizlerinde saat kulesi ve çevresinin bütüncül bir tasarıma ihtiyaç duyduğu belirlenmiştir. Bu sayede bütüncül bir yaklaşım ile yapılan kentsel tasarımda alınan kararların sürdürülebilir kent gelişimine altlık oluşturması sağlanabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Tasarım, Bütüncül Yaklaşım, Sürdürülebilirlik, Özgün Kimlik, Çanakkale Turizmi

Evaluation of Ecotourism Potential in Çanakkale Province

Assoc. Prof. Okan Yılmaz^a Arzu Bulduk^b and A. Samed Doğandemir^c

^aÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
okanyilmaz@comu.edu.tr

^bÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
buldukarzu1@gmail.com

^cÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
samedgndmr@gmail.com

Abstract

In the 21st century, with the increase of the welfare level of the general population, there has been an increased tendency towards tourism. This tendency has led to innovations and changes in the tourism sector at large. Many new and specific types of tourism have emerged, including cultural tourism, nature tourism, garden tourism, geotourism, and especially, ecotourism. The concept of ecotourism is the realization of activities relating to tourism through preservation of the natural, cultural, and historical environment, and the continuation of the sustainability of these activities. The study area was chosen as Çanakkale province. Çanakkale is a city rich in natural (Dardanel Strait, Kaz Mountains, fertile agricultural lands), cultural and historical (Assos Ancient City, Troy Ancient City, Çanakkale Wars Gallipoli Historical Site, etc.). With these features, Çanakkale city has an important potential in terms of ecotourism. In the study, literature review, on-site observation, SWOT analysis and evaluation stages were used. As a result of all the researches, areas where ecotourism activities can be done in the city were determined. In order for the city of Çanakkale to develop in terms of tourism, it is necessary to carry out extensive studies. For this reason, in this study, the ecotourism potential of Çanakkale city was examined by considering different aspects of ecotourism and more innovative suggestions were presented.

Keywords: Ecotourism, Çanakkale Tourism, Ecotourism Potential

Çanakkale İlinin Ekoturizm Potansiyelinin Değerlendirilmesi

Özet

21 yy' da popülasyonun refah seviyesinin artmasıyla beraber insanlar turizm faaliyetlerine daha fazla yönelme göstermiştir. Bu yönelim , turizm sektöründe yenilik ve değişikliklere yol açmıştır. Ekoturizm başta olmak üzere kültürel turizm, doğa turizmi, bahçe turizmi, jeoturizm gibi birçok turizm çeşiti ortaya çıkmıştır. Ekoturizm kavramı; doğal çevre, kültürel ve tarihi çevrenin korunarak turizm faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi ve bununla birlikte bu faaliyetlerin sürdürülebilirliğinin devam ettirilmesidir. Çalışma alanı Çanakkale ili olarak

seçilmiştir. Çanakkale kenti doğal (Dardanel Boğazı, Kaz Dağları, verimli tarım arazileri), kültürel ve tarihi (Assos Antik Kenti, Truva Antik Kenti, Çanakkale Savaşları Gelibolu Tarihi Alanı vb.) açıdan zengin bir kenttir. Çanakkale kenti bu özellikleriyle ekoturizm açısından önemli bir potansiyele sahiptir. Çalışmada literatür taraması, yerinde gözlem, swot analizi ve değerlendirme aşamalarından yararlanılmıştır. Bütün araştırmalar sonucunda kentte ekoturizm faaliyetleri yapılabilecek alanlar tespit edilmiştir. Çanakkale kentinin turizm açısından gelişim gösterebilmesi için kapsamlı çalışmalar yapılması gerekmektedir. Bu nedenle bu çalışmada ekoturizmin farklı yönlerini ele alarak Çanakkale kentinin ekoturizm potansiyeli irdelenmiş ve daha yenilikçi öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ekoturizm, Çanakkale Turizmi, Ekoturizm Potansiyeli

A Study on Landscape and Recreation Value of Değirmen Boğazı (Balıkesir) Nature Park

Beyza Kesebir^a and Okan Yılmaz^b

^aÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture, Turkey

beyzakesebir10@gmail.com

^b Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture, Turkey

17okanyilmaz@gmail.com

Abstract

Today, recreation plays a very important role for people to spend productive time in their spare time. Due to the increase in housing in cities, people cannot adequately meet their recreational needs in existing urban open green spaces. If there is not enough open green space in the urban area, the area in the periphery of the city gains more importance. Balıkesir Değirmen Boğazı Nature Park is preferred for its proximity to the city center and for the accessibility of people. Nature parks within protected areas are natural areas that meet the recreational needs of people. The most effective reason for choosing Balıkesir Değirmen Boğazı Nature Park as the study area is that it is 27.4 kilometers from the center. Değirmen Boğazı Nature Park is a part of Balıkesir Province Merkez Karesi district. It is 249 decares in size and is located in the northeast of the city center. The determined work area is for the protection of natural life, the development of tourism. In addition, it makes a significant contribution to the revival of the economy. The method of the research consists of observation, examination, analysis and evaluation stages. It was evaluated by using on-site observation, taking the opinions of experts and experts in the field, photography, and SWOT analysis methods. With the data obtained, it has been determined that the landscape and recreation value of the area is extremely important in terms of potential. The determined landscape and recreation values were revealed and interpreted.

Keywords: Protected Area, Nature Park, Landscape Recreation

Değirmen Boğazı (Balıkesir) Tabiat Parkının Peyzaj ve Rekreasyon Değeri Üzerine Bir Araştırma

Özet

Günümüzde rekreasyon insanların boş vakitlerinde verimli zaman geçirebilmesi için çok önemli rol oynamaktadır. Kentlerde konut artışları sebebi ile insanlar rekreasyon ihtiyaçlarını var olan kentsel açık yeşil alanlarda yeterli düzeyde karşılayamamaktadırlar. Kentsel alan içerisinde yeterli açık yeşil alan bulunmaması durumunda kent periferisinde bulunan alan daha büyük önem kazanmaktadır. Balıkesir Değirmen Boğazı Tabiat Parkı şehir merkezine yakınlığı ile insanların ulaşılabilirliği açısından tercih edilmektedir. Korunan alanlar bünyesindeki tabiat

parkları insanların rekreasyon ihtiyaçlarına cevap veren doğal alanlardır. Çalışma alanı olarak Balıkesir Değirmen Boğazı Tabiat parkının seçilmesinin etkili sebebi merkeze uzaklığının 27,4 kilometre olmasıdır. Değirmen Boğazı Tabiat Parkı Balıkesir ili Merkez Karesi ilçesine bağlıdır. 249 dekar büyüklüğünde olup şehir merkezinin kuzey doğusunda konumlanmaktadır. Belirlenen çalışma alanı doğal yaşamın korunmasına, turizmin gelişmesine bunun ile birlikte ekonominin canlanmasına önemli katkı sağlamaktadır. Araştırmanın yöntemi gözlem, inceleme, analiz ve değerlendirme aşamalarından oluşmaktadır. Yerde gözlem, alanda görevli ve uzman görüşleri alınması, fotoğraflama, SWOT analizi yöntemleri kullanılarak değerlendirmeye alınmıştır. Elde edilen veriler ile alanın peyzaj ve rekreasyon değeri potansiyel açıdan son derece önemli olduğu saptanmıştır. Tespit edilen peyzaj ve rekreasyon değerleri ortaya konularak yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Korunan Alan, Tabiat Parkı, Peyzaj Rekreasyonu

Evaluation of Çanakkale Troy Museum in terms of Sustainable Landscape Design

Kardelen ATİK^a ve Assoc. Prof. Dr. Okan YILMAZ^b

^aÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture, Turkey

kardelen.atik39@gmail.com

^bÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture, Turkey

17okanyilmaz@gmail.com

Abstract

In addition to being important points that deal with the history of the city, bringing together the past and the future, museums are also exemplary areas in terms of social, cultural, and economic aspects. Museums, where different cultures, ethnic and social structures come together, are also seen as sustainable activity areas. These areas, which are the reflection of history and past societies, are also important parts of the urban landscape. The preservation of history, ensuring cultural continuity, and transferring it to future generations come to the fore with the sustainability principle of landscape design. The importance of designing museums, where the historical texture is preserved and continuity is ensured, in line with ecological approaches, taking into account the principles of landscape design, increases day by day. Evaluation of Çanakkale Troy Museum, which has hosted many histories, with the approach of landscape design principles is extremely important in terms of ecological and sustainability. The study area has been chosen for this scope, as it has been seen in the literature research and reviews that the examination of museums in terms of landscape design principles has a positive effect on the solution of the insufficient open green space problem. Çanakkale Troy Museum, which is the study area, offers many alternatives to the user in terms of hosting Çanakkale city history and many different cultures and enabling recreational activities. The method of the research consists of on-site observation, examination, analysis, and evaluation stages. In addition, the data of the Çanakkale Troy Museum were obtained from the necessary institutions. In line with the data obtained, the deficiencies of the landscape design of the study area were examined. As a result, in the study aiming to develop the landscape design of the area, the necessary points have been mentioned in terms of gaining a qualification that will contribute to sustainability and ecological balance. Within the scope of the study, suggestions were made to ensure continuity in terms of ecological balance. In addition, the study examines the damage to the environment in terms of users and the environment and offers suggestions that will help reduce environmental problems and increase the number of visitors to the area.

Keywords: Landscape design, museum, ecological balance, Sustainable

Çanakkale Troya Müzesi Sürdürülebilir Peyzaj Tasarımı Açısından Değerlendirilmesi

Özet

Müzeler, kentin tarihini ele alan geçmiş ile geleceği buluşturan önemli noktalar olmasının yanı sıra aynı zamanda sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan da örnek alanlardır. Farklı kültür, etnik ve sosyal yapıların bir araya geldiği müzeler aynı zamanda sürdürülebilir etkinlik alanları olarak görülmektedir. Tarihin ve geçmiş toplumların yansıması olan bu alanlar, kentsel peyzajın da önemli parçalarıdır. Tarihin korunması, kültürel sürekliliğin sağlanması ve gelecek kuşaklara aktarılması peyzaj tasarımının sürdürülebilirlik ilkesi ile ön plana çıkmaktadır. Tarihi dokunun korunduğu ve devamlılığının sağlandığı müzelerin ekolojik yaklaşımlar doğrultusunda peyzaj tasarım ilkeleri göz önünde bulundurularak tasarlanması önemini gün geçtikçe arttırmaktadır. Çalışma birçok tarihe ev sahipliği yapmış Çanakkale Troya Müzesi'nin peyzaj tasarım ilkeleri yaklaşımıyla değerlendirilmesi ekolojik ve sürdürülebilirlik açısından son derece önemlidir. Yapılan literatür araştırmaları ve incelemelerinde müzelerin peyzaj tasarım ilkeleri açısından irdelenmesi yetersiz açık yeşil alan sorununun çözümünde olumlu etki yarattığı görüldüğünden çalışma alanı bu kapsama yönelik seçilmiştir. Çalışma alanı olan Çanakkale Troya Müzesi Çanakkale kent tarihine ve birçok farklı kültüre ev sahipliği yapması ve rekreatif faaliyetlere olanak sağlaması yönünden kullanıcıya birçok alternatif sunmaktadır. Araştırmanın yöntemini yerinde gözlem, inceleme, analiz ve değerlendirme aşamaları oluşturmaktadır. Bununla birlikte Çanakkale Troya Müzesi'ne ait veriler gerekli kurumlardan temin edilmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda çalışma alanına ait peyzaj tasarımının eksiklikleri incelenmiştir. Sonuç olarak alana ait peyzaj tasarımının geliştirilmesi amaçlanan çalışmada sürdürülebilirliğe ve ekolojik dengeye katkı sağlayacak nitelik kazandırılması açısından gerekli noktalara değinilmiştir. Çalışma kapsamında ekolojik denge açısından devamlılığın sağlanmasına yönelik öneriler getirilmiştir. Ayrıca çalışma çevreye verilen zararı kullanıcı ve çevre açısından irdeleyerek çevre sorunlarını azaltmaya ve alanın ziyaretçi sayısını arttırmaya yardımcı olacak öneriler getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Peyzaj tasarımı, müze, ekolojik denge, sürdürülebilirlik

Village Design Guide as a Tool to determine the Village Landscape Character: A Case Study of Troy Historic National Park (Çanakkale)

Assoc. Prof. Dr. Ayşe Esra Cengiz^a and Deniz Puyan^b

^a*Faculty of Architecture and Design, Çanakkale Onsekiz Mart University, Turkey*
aesraozel@hotmail.com

^b*Faculty of Architecture and Design, Çanakkale Onsekiz Mart University, Turkey*
denizpuyan1@gmail.com

Abstract

The village design guide, attracting attention as an important arrangement tool to preserve and develop rural identity, can also be defined as the determination of the village landscape character of villages by assessing them together with rural area in which they are included. First put into practice in England and being widely used in Europe as well today, 'the Village Design Guide' is striking as one of the solution methods for the spatial planning of rural areas. Besides, it makes detailed spatial proposals to reveal the difference of villages from other rural settlements by strengthening their rural and local identities. In the spatial planning system of our country, however, the legal regulations on the planning of rural areas are rather restricted and extremely distant from preserving the rural settlement identity. Although the issue of preservation and development of rural identity is not sufficiently present in the relevant legislation, "the village design guide" included in Article 8 of Zoning Law No. 3194 in 2013 is an important development in this context.

The main purpose of the study is, first of all, to determine, preserve, and develop the village landscape characters of the six village settlements (Çıplak, Halileli, Kalafat, Kumkale, Tefikiye, and Yeniköy) located within the borders of Troy Historic National Park (THNP). In this context, in the study, a village design guide was created for the THNP villages with significant landscape potential with respect to their region by considering the relevant literature, along with their natural and cultural landscape characteristics, and the six villages were assessed within this scope. As a result of the study, proposals were made within the framework of preserving and developing rural identity concerning the villages in question. This study, which is important in that it is a first for the creation of a village design guide concerning the THNP villages, has a guiding quality to preserve the rural identity of the villages in the region.

Key Words: Troy Historic National Park (THNP), Rural Identity, Rural Settlement, Village Landscape Character, Village Design Guide.

Köy Peyzaj Karakterini Belirlemede Bir Araç Olarak Köy Tasarım Rehberi: Troya Tarihi Milli Parkı (Çanakkale) Örneği

Özet

Kırsal kimliğin korunması ve geliştirilmesinde önemli bir düzenleme aracı olarak dikkati çeken köy tasarım rehberi; köylerin, dahil oldukları kırsal alanla birlikte değerlendirilerek köy peyzaj karakterinin belirlenmesi olarak da tanımlanabilir. İlk olarak İngiltere’de uygulamaya konulan ve bugün Avrupa’da da yaygın olarak kullanılan ‘Köy Tasarım Rehberi’ kırsal alanların mekânsal planlamasına dair çözüm yöntemlerinden biri olarak dikkati çekmektedir. Bunun yanı sıra, köylerin kırsal ve yerel kimliğinin güçlendirilmesi ile diğer kırsal yerleşimlerden farkının ortaya konması noktasında detaylı mekânsal öneriler getirir. Ülkemiz mekânsal planlama sisteminde ise kırsal alanların planlamasına ilişkin yasal düzenlemeler oldukça kısıtlı ve kırsal yerleşim kimliğini korumaktan son derece uzaktır. Kırsal kimliğin korunması ve geliştirilmesi konusu, ilgili mevzuatta yeterince yer almamakla beraber 2013 yılında 3194 sayılı İmar Kanunu’nun 8. Maddesi’ne eklenen “köy tasarım rehberi” bu bağlamda önemli bir gelişmedir.

Çalışmanın temel amacı öncelikle; Troya Tarihi Milli Parkı (TTMP) sınırları içinde yer alan altı adet köy yerleşimine (Çıplak, Halileli, Kalafat, Kumkale, Tevfikiye, Yeniköy) ait köy peyzaj karakterinin belirlenmesi, korunması ve geliştirilmesidir. Çalışmada bu bağlamda; bulunduğu bölge itibariyle önemli bir peyzaj potansiyeli barındıran TTMP köyleri için doğal ve kültürel peyzaj özellikleri ile birlikte ilgili literatür de dikkate alınarak köy tasarım rehberi oluşturulmuş ve altı köy bu kapsamda değerlendirilmiştir. Çalışma sonucunda ise söz konusu köylere ilişkin kırsal kimliğin korunması ve geliştirilmesi çerçevesinde öneriler sunulmuştur. TTMP köylerine ilişkin köy tasarım rehberi oluşturulması adına bir ilk olması bakımından önemli olan bu çalışma; bölge köylerinin kırsal kimliğinin korunmasında, yol gösterici bir nitelik taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Troya Tarihi Milli Parkı (TTMP), Kırsal Kimlik, Kırsal Yerleşim, Köy Peyzaj Karakteri, Köy Tasarım Rehberi.

Reuse of Traditional Divriği Houses for Cultural Tourism

Assist. Prof. Dr. Mustafa YEĞİN

Cukurova University, Faculty of Architecture, Turkey

myegin@cu.edu.tr

Abstract

The Divriği settlement has a very rich potential in terms of both the integrity of the urban texture and the examples of civil architecture it contains. Examples of civil architecture that have survived until today are unique in terms of plan, building materials and space organization. These examples have the characteristics of Seljuk living house typology and can be seen in the traditional texture of Divriği. The devotion to the land and nature, which originates from the countryside, has also manifested itself in the Divriği settlement, and the sensitivities transferred from the previous generations are still being used effectively. The houses that make up the Residential Areas generally consist of two-storey houses, separated from the street by a wall in the front, a courtyard and a large garden at the back where fruit growing and planting are also carried out.

Street improvement projects were prepared within the scope of the efforts to transform the existing built up areas and historical texture into "livable urban areas" with "rehabilitation projects", and they were put into practice in stages by the local government. It is aimed to increase the quality of the resources in Divriği and direct them to use for tourism purposes, and to preserve the potential values in line with the sustainability principles. Divriği Municipality and District Governorate have organized joint summer schools and workshops with universities within the scope of tourism development activities and have prepared re-functional and utilization projects for selected mansions and houses.

Restoration and Reconstruction projects have been prepared and put into practice after being approved by the relevant Cultural Heritage Conservation Regional Board. The Sancaktar Mansion Restoration Project, which is owned by the Divriği Village Service Presidency, has been organized as a 'Children's Library'. Ayanağa Mansion Restoration Project, which is owned by the Divriği Municipality, has been organized as a 'Culture House'. It is planned to be used as a 'Social Center where Accommodation and Divriği Meals are Served' in the Restoration Project of the registered Tevruzlü Mansion, which belongs to the Private Property. The Restoration Project of Ercokluzade Yusuf Mansion, registered as Private Property, has been organized as a 'Guest House'. Edegiller House Restoration and Reconstruction Project belonging to Private Property has been organized as 'Iron and Steel Museum'. In addition to these projects, applications such as Mühürdarzade Mansion, Şeyhoğlu House, Abdullah Paşa Mansion are examples

that have been re-functionalized in the historical texture. These structures have been brought into cultural tourism. In this study, traditional houses that have been re-functionalized for cultural tourism will be introduced and their use, capacities and contributions to tourism will be evaluated separately.

Keywords: Cultural Tourism, Re-functioning, Traditional Houses, Divriği

Geleneksel Divriği Evlerinin Kültür Turizmi Amaçlı Yeniden İşlevlendirilmesi

Özet

Divriği yerleşmesi, gerek şehrsel doku bütünlüğü gerekse içerisinde bulundurduğu sivil mimarlık örnekleri açısından oldukça zengin bir potansiyele sahiptir. Günümüze kadar ulaşmış olan sivil mimarlık örnekleri plan, yapı malzemesi ve mekân organizasyonu bakımından özgündür. Bu örnekler Selçuklu hayatlı ev tipolojisine ait özelliklere sahip olup Divriği geleneksel dokusunda görülebilmektedir. Kökeni kıra dayanan toprağa ve doğaya bağlılık, Divriği yerleşmesinde de kendini göstermiş, önceki kuşaklardan aktarılmış olan duyarlılıklar, halen etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Konut Alanlarını oluşturan evler genelde iki katlı, ön tarafında sokaktan bir duvar ile ayrılmış, bir avlu ve arka tarafında meyvecilik ve ekim dikimin de yapıldığı geniş bir bahçesi bulunan evlerden oluşmaktadır.

Mevcut yapılaşmış alanların ve tarihi dokunun “sağlıklaştırma projeleri” ile “yaşanabilir kentsel alanlar” haline dönüştürülmesi çalışmaları kapsamında sokak ıslah projeleri hazırlanmış yerel yönetim tarafından etaplar halinde uygulamaya konulmuştur. Divriği’de bulunan kaynakların niteliğinin artırılarak turizm amaçlı kullanıma yönlendirilmesi, sürdürülebilirlik ilkeleri doğrultusunda potansiyel değerlerin korunarak yaşatılması hedeflenmiştir. Divriği Belediyesi ve Kaymakamlığı turizmin geliştirilmesi çalışmaları kapsamında üniversiteler ile ortak yaz okulları ve çalıştaylar düzenleyerek seçilen özellikli konaklar ve evler için yeniden işlevlendirme ve kullanım projeleri hazırlanmıştır.

Restorasyon ve Rekonstrüksiyon projeleri hazırlanarak ilgili Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulundan onaylatılarak uygulamaya sunulmuştur. Mülkiyeti Divriği Köylere Hizmet Götürme Başkanlığına ait olan Sancaktar Konağı Restorasyon Projesi ‘Çocuk Kütüphanesi’ olarak düzenlenmiştir. Mülkiyeti Divriği Belediye Başkanlığına ait olan Ayağa Konağı Restorasyon Projesi ‘Kültür Evi’ olarak düzenlenmiştir. Özel Mülkiyete ait tescilli Tevrüzlü Konağı Restorasyon Projesi ‘Konaklama ve Sosyal Merkez’ olarak kullanılması planlanmıştır. Özel Mülkiyete ait tescilli Erçokluzade Yusuf Konağı Restorasyon Projesi ‘Konukevi’ olarak düzenlenmiştir. Özel Mülkiyete ait tescilli Edegiller Evi Restorasyon ve

Rekonstrüksiyon Projesi 'Demirçelik Müzesi' olarak düzenlenmiştir. Mühürdar zade Konağı, Şeyhoğlu Evi, Abdullah Paşa Konağı gibi uygulamalarda bu projelere ilave olarak tarihi dokuda yeniden işlevlendirilmiş örneklerdir. Söz konusu yapılar kültür turizmine kazandırılmıştır. Bu çalışmada kültür turizmi amaçlı yeniden işlevlendirilen geleneksel konutlar tanıtılarak kullanımları kapasiteleri turizme katkıları ayrı ayrı değerlendirilerek ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültür Turizmi, Yeniden İşlevlendirme, Geleneksel Konut, Divriği.

Marketing Problems Faced By Accommodation Businesses In Unesco World Heritage Regions: The Case Of Safranbolu Summary

Assist. Prof. Dr. İrfan Yurt

^aKarabük University, Safranbolu Faculty of Tourism, Türkiye

irfanyurt@karabuk.edu.tr

Abstract

It is seen that a benefit area of tourism, which we feel that our world, which is in a rapid change, has diversified quite by bringing its historical values to light, also emerges as cultural heritages and local promotion. Safranbolu, which is on the world heritage list of UNESCO, is a district with historical, natural and cultural universal values, which is accepted as the common heritage of humanity, but cannot host domestic and foreign tourists at the desired level.

With this study, it is aimed to reveal the marketing problems seen in accommodation businesses in Safranbolu district from the perspective of business managers. Another goal of the study is to collect the identified problems under certain criteria. In this context, contributing to local administrators in developing awareness and solution suggestions about marketing problems will enable businesses to manage the existing potential more effectively.

For this purpose, a questionnaire was applied to the managers of accommodation establishments in Safranbolu. In line with the findings, there are various problems faced by accommodation businesses in Safranbolu. It has been determined that national and international economic fluctuations and political reasons are at the forefront of these problems. Apart from these problems, the lack of adequate advertising and the perception that the unfair competition environment between historical mansions and star hotels is increasing day by day has been seen as a marketing problem.

Keywords; Tourism, Tourism Marketing, Hospitality Management, UNESCO, World Heritage, Safranbolu

Unesco Dünya Mirası Listesi Bölgelerindeki Konaklama İşletmelerinin Karşılaşmış Oldukları Pazarlama Sorunları: Safranbolu Örneği

Özet

Hızlı bir değişim içinde olan dünyamızın var olan ve tarihsel değerlerinin de gün yüzüne çıkartılarak oldukça çeşitlendiğini hissettiğimiz turizmin bir faydalanma alanının da kültürel miraslar ve yöresel tanıtım olarak ortaya çıktığı görülmektedir. UNESCO'nun dünya miras listesinde bulunan Safranbolu, beşeriyetin ortak mirası kabul edilen tarihi, doğal ve kültürel evrensel değerlere sahip bir ilçe olmasına rağmen arzu edilen seviyede yerli ve yabancı turist ağırlayamamaktadır. Bu çalışma ile Safranbolu ilçesindeki konaklama işletmelerinde görülen pazarlama sorunlarının işletme idarecilerinin bakış açısıyla ortaya konulması amaçlanmıştır. Tespit edilen sorunların belirli kriterler altında toplanmasını sağlamak çalışmanın bir diğer hedefidir. Bu kapsamda yerel idarecilere pazarlama problemleri hakkında farkındalık ve çözüm önerileri geliştirmelerinde katkıda bulunmak var olan potansiyelin işletmeler tarafından daha etkin yönetilmesini sağlayacaktır. Bu amaç doğrultusunda Safranbolu'daki konaklama işletmeleri yöneticilerine anket uygulanmıştır. Bulgular doğrultusunda Safranbolu'da konaklama işletmelerinin karşılaştığı çeşitli sorunlar mevcuttur. Bu sorunların başında ulusal, uluslararası ekonomik dalgalanmalar ve siyasal nedenlerin geldiği tespit edilmiştir. Bu sorunların dışında yeterli reklam çalışmalarının yapılmaması ve tarihi konaklar ile yıldızlı oteller arasında haksız rekabet ortamının gün geçtikçe artmış olduğu algısı pazarlama sorunu olarak görülmüştür.

Anahtar Kelimeler; Turizm, Turizm Pazarlaması, Konaklama İşletmesi, UNESCO, Dünya Mirası, Safranbolu

Analysis of the Adaptive Reuse of Historical Industrial Buildings on a Public Scale

Research Assistant Lütfiye YILMAZ ^a

^a *Yeni Yüzyıl University, Faculty of Architecture, Türkiye*

lutfiye.yilmaz@yeniyyuzuyil.edu.tr

Abstract

Change is a part of our life we live in. Social dynamics mainly affect urban areas and the daily lives constructed within these areas. In changing cities, the existing structures and the functions of these structures affect and transform each other in this constantly cycle. In this adaptive reuse process, each piece of the past creates a base for what comes after it. In addition to the physical characteristics of these historical places such as construction techniques, use of materials, and spatial arrangement, the functional schemes of these structures and the way they exist in urban memory also contain new potentials for the adaptive reuse process. Industrial areas within the growing and developing regions, especially with the cities whose physical borders have expanded after modernity, become dysfunctional over time and remain ruined. The concept of adaptive reuse, which is examined in the context of reuniting a space that has lost its current function, gives a new meaning to industrial areas in the context of a historical heritage. The aim of this study, the spatial and functional analysis of industrial buildings with changing usage cycles and the areas and to examine the overlapping of the typological requirements of these new spaces built on old spatial planes. In terms of the adaption creating a new usage cycle, the spatial size of transformed buildings, the functional potentials of the areas and the importance of the social images left by the old function scheme to the urban memory; It has guided the evaluation of the examples discussed under large, medium and small scale and accordingly public, semi-public and subjective titles. In this context, Beloit Student Center, which was transformed from an old power plant, The Wave, which was transformed into a performing arts center, and Botin Foundation offices, which were transformed from a textile factory, were examined.

Keywords: Industrial Heritage, New Building Design in Historic Environment, Adaptive Reuse

Tarihi Endüstriyel Binaların Geçirdikleri Kullanım Dönüşümlerinin Kamusal Ölçekte Çözülmesi

Özet

Değişim, içerisinde bulunduğumuz çağda, gündelik yaşamımızın kaçınılmaz bir parçasıdır. Sürekli olarak bir değişim süreci içerisinde olan toplumsal dinamikler, başlıca olarak kentsel alanları ve bu alanlar içerisinde kurgulanan gündelik yaşamları etkilemektedir. Değişim içerisindeki kentlerde mevcut yapılar ve bu yapılar için tanımlanan işlevler birbirlerini etkilemekte ve sürekli akan bu döngü içerisinde birbirlerini dönüştürmektedir. Bu dönüşüm sürecinde, geçmişten kalan her bir parça, kendinden sonra gelene bir altlık oluşturmaktadır. Söz konusu tarihi mekânlara ait yapımların teknikleri, malzeme kullanımları, mekân dizilimleri gibi fiziksel özelliklerinin yanı sıra; bu yapılara ait işlevsel kullanım şemaları ve kentsel bellek içerisinde var olma biçimleri de dönüşüm sürecinde tasarlanan yeni yapı üzerinde potansiyel anlamlar barındırmaktadır. Özellikle modernite sonrası fiziksel sınırları genişleyen kent çeperleriyle birlikte büyüyen ve gelişen kent mekânları içerisinde kalan endüstriyel alanlar, değişen yeni toplum normlarının dayattığı yeni yaşam kurguları arasında sıkışmış ve zamanla işlevsiz hale gelerek atıl durumda kalmaktadır. Mevcut işlevini yitiren bir mekânın, kaybettiği kullanıcıya yeniden kavuşması bağlamında incelenen kullanım dönüşümü kavramı, özellikle artık kenara itilmiş ve unutulmuş endüstriyel alanlara, bir tarihi mirası bağlamında yeni bir anlam kazandırmaktadır. Bu çalışmanın amacı; kullanım döngüleri değişen endüstriyel binaların ve içerisinde buldukları alanların mekânsal ve işlevsel açıdan çözümlenmesi ile eski mekânsal düzlemler üzerinde kurgulanan yeni mekânlara ait tipolojik gereksinimlerin birbiri ile örtüşmesini incelemektedir. Dönüşümün yeni bir kullanım döngüsü yaratması bakımından, dönüştürülen binaların mekânsal büyüklükleri, bu binaların içerisinde buldukları alanların işlevsel potansiyelleri ve eski işlev şemasının kentsel hafızaya bıraktığı sosyal imgelerin önemi; ele alınan örneklerin büyük, orta ve küçük ölçekli ve bu doğrultuda da kamusal, yarı kamusal ve öznel başlıklar altında değerlendirilmesine yön vermiştir. Büyük ölçekli kamusal dönüşümler bağlamında eski bir elektrik santralinden dönüştürülen Bu bağlamda bu çalışma kapsamında, Beloit Öğrenci Merkezi, orta ölçekli yarı kamusal dönüşümler bağlamında performans sanatları merkezine dönüşen The Wave ve küçük ölçekli öznel dönüşümler bağlamında ise bir tekstil fabrikasından dönüştürülen Botin Vakfının ofisleri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Endüstriyel Miras, Tarihi Çevrede Yeni Tapı Tasarımı, Kullanım Dönüşümü

Spatial Perception Evaluation in Urban Memory Areas; Çanakkale City Center Example

Prof. Dr. Tülay Cengiz Taşlı^a, Dr. Aylin Çelik Turan^b, Berivan Eren^c,
Selvinaz Dinç^d

^aÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
cengiztulay@comu.edu.tr

^bÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
aylin.celikturan@comu.edu.tr

^cÇanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Turkey
erenberivan@yahoo.com

^dÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
selvinazdnc@gmail.com

Abstract

One of the most important factors that make the urban space culturally, socially and physically sustainable as an experience area is the formation and development of urban memory. Societies that form a memory of the city they live in, bring together their cultural diversity and contribute to the development of the interaction between space and people. Urban memory, despite the many changes and transformations experienced over time, leaves a place-specific effect and trace on those who experience the city. In addition to many cultural, historical and local factors, some perception parameters such as urban texture, architectural styles of buildings, city images, landscape value play a role in the formation of this effect. Urban elements, which are recorded, perceived and experienced with a meaningful and harmonious connection with each other, contribute to the dynamic and sustainability of urban life by improving the sense of belonging to the city. In this context, it is aimed to evaluate the acquisitions of spatial perception values in urban memory by examining the physical/spatial characteristics of urban memory areas. Within the scope of the research, 7 sample areas were selected from the memory spaces in the city center of Çanakkale (1.Kordon, 2.Gestaş pier, 3.Kilitbahir motor pier and Şakir's Place, 4.Sea Museum, 5.Clock Tower, 6.Cumhuriyet Square, 7. Sarıçay Bridge). For the evaluation of these selected areas, the parameters of order, openness, well-being, diversity, naturalness, historical importance, vitality / mobility, scenic beauty were used. As a result of the research, it is seen that the quality of the physical environment and spatial perception are in a strong interaction with urban memory.

Keywords: Urban Memory, Spatial Perception, Çanakkale City Center

Kentsel Bellek Alanlarında Mekânsal Algı Değerlendirmesi; Çanakkale Kent Merkezi Örneği

Özet

Bir deneyim alanı olarak kentsel mekânı kültürel, sosyal ve fiziksel olarak sürdürülebilir kılan en önemli etkenlerden biri kentsel belleğin oluşumu ve gelişimidir. Yaşadığı kente dair bir bellek oluşturan toplumlar kültürel çeşitliliklerini bir araya getirerek mekân ve insan arasındaki etkileşimin gelişmesine katkıda bulunurlar. Kent belleği, zamanla yaşanan birçok değişim ve dönüşüme rağmen kenti deneyimleyenler üzerinde o yere özgü bir etki ve iz bırakmaktadır. Bu etkinin oluşumunda kültürel, tarihi, yerel birçok faktörün yanı sıra kent dokusu, yapıların mimari üslupları, kent imajları, peyzaj değeri gibi birtakım algı parametreleri rol oynamaktadır. Birbiri ile anlamlı ve uyumlu bir bağlantı ile belleğe kaydedilen, algılanan ve deneyimlenen kentsel öğeler, kente dair aidiyet duygusunu geliştirerek kent yaşamının dinamik ve sürdürülebilir olmasına katkı sağlamaktadır. Bu bağlamda araştırmada, kentsel bellek alanlarının fiziksel/mekânsal özelliklerini inceleyerek, mekânsal algı değerlerinin kent hafızasındaki kazanımlarını değerlendirmek amaçlanmıştır. Araştırma kapsamında, Çanakkale kent merkezindeki bellek mekanlarından 7 örneklem alan seçilmiştir (1.Kordon, 2.Gestaş iskelesi, 3.Kilitbahir motor iskelesi ve Şakir'in Yeri, 4.Deniz Müzesi, 5.Saat Kulesi, 6.Cumhuriyet Meydanı, 7.Sarıçay Köprüsü). Seçilen bu alanların değerlendirilmesi için düzen, açıklık, bakımlılık, çeşitlilik, doğallık, tarihi önem, canlılık/hareketlilik, manzara güzelliği parametreleri kullanılmıştır. Araştırma sonucunda fiziksel çevrenin kalitesinin ve mekânsal algının kentsel bellek ile güçlü bir etkileşimde olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Bellek, Mekânsal Algı, Çanakkale Kent Merkezi

Evaluation of Çanakkale Ayvacık District in the Context of Ecosystem Services

Prof. Dr. Tülay Cengiz Taşlı^a, Dr. Aylin Çelik Turan^b, Berivan Eren^c,
Deniz Puyan^d

^aCanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
cengiztulay@comu.edu.tr^d

^bÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
aylin.celikturan@comu.edu.tr

^cCanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Turkey
erenberivan@yahoo.com

^dCanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Turkey
denizpuyan1@gmail.com

Abstract

While ecosystems emphasize the protection and sustainable use of nature, they also ensure the diversity of natural and cultural resources. In this context, ecosystem services emerge in many different ways such as food, water, clean air, medicinal raw materials, recreation and cultural heritage values, and these benefits of nature are vital for humans as well as other living things on earth. In this research, it is aimed to reveal the ecosystem services provided by Ayvacık District by examining them according to the classification in the United Nations Millennium Ecosystem Assessment Report (MEA). Among the parameters used in the classification of ecosystem services provided by the district, resource (food, decorative resources, biological raw materials, biochemical and medicinal products), regulator (air quality regulation, climate regulation, water flow and erosion control, pollination), supportive (photosynthesis, nutrients and water) cycle) and cultural ecosystem services (education, information system, inspiration, aesthetic values, social relations, cultural heritage values, recreation-ecotourism, health, economy, connection with nature, sensory experiences). In line with these parameters, the current potential of the district and the positive/negative aspects of the changes in the district have been revealed. As a result, it has been determined that the district provides a wide variety of ecosystem services. In the context of these ecosystem services, some suggestions regarding the deficiencies seen in the district are given.

Keywords: Ecosystem Services, Cultural Ecosystem Services, Cultural Heritage, Ayvacık.

Çanakkale Ayvacık İlçesinin Ekosistem Hizmetleri Bağlamında Değerlendirilmesi

Özet

Ekosistemler, doğanın korunmasını ve sürdürülebilir kullanımını ön plana çıkartırken aynı zamanda doğal ve kültürel kaynakların çeşitliliğini sağlamaktadır. Bu bağlamda ekosistem hizmetleri gıda, su, temiz hava, tıbbi hammadde, rekreasyon ve kültürel miras değerleri gibi pek çok farklı şekilde ortaya çıkmakta, doğanın bu faydaları yeryüzündeki diğer canlılar gibi insanlar için de hayati önem taşımaktadır. Bu araştırmada Ayvacık İlçesinin sağladığı ekosistem hizmetlerinin, Birleşmiş Milletler Binyıl Ekosistem Değerlendirmesi Raporu (Millennium Ecosystem Assessment–MEA)’nda yer alan sınıflandırma göre incelenerek ortaya konulması amaçlanmıştır. İlçenin sağladığı ekosistem hizmetlerinin sınıflandırılmasında kullanılan parametrelerden, kaynak sağlayan (gıda, dekoratif kaynaklar, biyolojik hammadde, biyokimyasal ve tıbbi ürünler), düzenleyici (hava kalitesini düzenleme, iklim düzenleme, su akışı ve erozyon kontrolü, polenleme), destekleyici (fotosentez, besin ve su döngüsünü destekleme) ve kültürel ekosistem hizmetleri (eğitim, bilgi sistemi, ilham, estetik değerler, sosyal ilişkiler, kültürel miras değerleri, rekreasyon-ekoturizm, sağlık, ekonomi, doğayla bağlantı, duyuusal deneyimler) değerlendirilmiştir. Bu parametreler doğrultusunda ilçenin mevcut potansiyeli ve ilçedeki değişimlerin olumlu/olumsuz yönleri ortaya konulmuştur. Sonuç olarak ilçenin oldukça geniş bir çeşitlilikte ekosistem hizmetlerini sağladığı tespit edilmiştir. Bu ekosistem hizmetleri bağlamında ilçede görülen eksikliklere ilişkin bazı önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ekosistem Hizmetleri, Kültürel Ekosistem, Kültürel Miras, Ayvacık İlçesi

Review Effect on the Urban Green System of Cultural Landscape in the Example of Amasya II Bayezid Complex

Dr. Aylin Çelik Turan^a, Prof. Dr. Tülay Cengiz Taşlı^b, Yasin Şahin^c,
Berivan Eren^d

^aÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
aylin.celikturan@comu.edu.tr

^bÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
cengiztulay@comu.edu.tr

^cÇanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
yasinsahib353@gmail.com

^dÇanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Turkey
erenberivan@yahoo.com

Abstract

The changing urban phenomenon with the industrial revolution has brought with it new public space concepts. Among the density settlements, people had to live in ecosystems far from nature. Large recreational areas have been created in cities in order to increase the quality of life and ensure the integrity of the urban ecosystem. However, there has been intense construction pressure on green areas both in the city boundary and in the city. While the city was trying to increase the amount of green space per capita in order to be livable, on the other hand, it was caught between two paradoxes by increasing the construction. By bringing the historical buildings to the use of the city, it has allowed the historical gardens to come to life again. These gardens not only shed light on history with the monumental trees they contain, but also contribute greatly to the ecosystem of the city in terms of their spatial size and green texture density.

The II Bayezid Complex, which was an important educational place in the Ottoman Period of the city of Amasya, known as the city of princes, was built between 1485-1486 during the reign of Ottoman Sultan Bayezid II. The complex consists of a mosque, madrasah, charety and school units within an area of 16.200 m². In the garden of the complex, there are two 500-year-old plane trees that form the cultural landscape of the city. The complex is located on the edge of the Green River, combined with the recreational areas of the city. In this study, the historical and ecological effect of the II Bayezid Complex on the green area system of Amasya City will be examined.

Keywords: Cultural Landscape, Urban Green Area System, II. Bayezid Complex, Monumental Tree, Ottoman Period Garden Art.

Kültürel Peyzajın Kentsel Yeşil Sisteme Etkisinin Amasya- II Bayezid Külliyesi Örneğinde İncelenmesi

Özet

Sanayi devrimiyle birlikte değişen kent olgusu yeni kamusal alan kavramlarını da beraberinde getirmiştir. Yoğun yapılaşmalar arasında insanlar, doğadan uzak ekosistemlerde yaşamak zorunda kalmışlardır. Yaşam kalitesinin arttırılması ve kentsel ekosistem bütünlüğünün sağlanması için kentlerde geniş rekreatif alanlar oluşturulmuştur. Ancak hem kent çeperinde hem de kent içerisinde yeşil alanlara yoğun yapılaşma baskısı oluşmuştur. Kent, bir taraftan yaşanabilir olmak için kişi başına düşen yeşil alan miktarını arttırmaya çalışırken diğer taraftan yapılaşmayı arttırarak, iki paradoks arasında kalmıştır. Tarihi yapıların kentin kullanımına kazandırılmasıyla tarihi bahçelerin tekrar hayat bulmasına olanak sağlamıştır. Bu bahçeler, içlerinde bulundurdukları anıt ağaçlarla tarihe ışık tuttukları gibi, alansal büyüklükleri ve yeşil doku yoğunluğu açısından kentin ekosistemine büyük katkılar sağlamaktadır.

Şehzadeler şehri olarak bilinen Amasya Kentinin Osmanlı Döneminde önemli bir eğitim yeri olan II Bayezid Külliyesi 1485-1486 yılları arasında Osmanlı Sultanı II Bayezid zamanında yaptırılmıştır. Külliye 16.200 m² lik alan içerisinde cami, medrese, imaret ve mektep birimlerinden oluşmaktadır. Külliye bahçesinde kentin kültürel peyzajını oluşturan 500 yıllık iki adet çınar ağacı bulunmaktadır. Külliye, kentin rekreatif alanlarına birleşik, Yeşil Irmak'ın kenarında bulunmaktadır. Bu çalışmada, II Bayezid Külliyesinin Amasya Kentinin yeşil alan sistemine tarihi ve ekolojik olarak etkisi incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Peyzaj, Kentsel Yeşil Alan Sistemi, II. Bayezid Külliyesi, Anıt Ağaç, Osmanlı Dönemi Bahçe Sanatı.

The Place of Local Architecture in Tourism That Keeps Cultural Heritage Alive -Ayvalık Historical City Center Squares-

Assoc. Prof. Dr. Olcay Çetiner Özdemir^a, Arch. Çisem Kaçmaz^b

^a*Istanbul Health and Technology University, Faculty of Eng. And Nature Sciences, Turkey*

cetiner.ozdemir@istun.edu.tr

^b*Izmir Institute of Technology, Conservation and Restoration Cultural Heritage Master Student, Turkey kacmazcisem@gmail.com*

Abstract

Cultural heritage is a consociate heritage of all humanity. It is important to carry out conservation studies as long as humanity exists and to transfer it to the future generations. As the country and region where the cultural heritage is located gains importance, more tourists come and thus economic gain for the region increases with tourism. It is necessary to realize the importance of historical city areas, which are in the position of a bridge between the past and the future and to ensure their continuity. To maintain the historical city areas alive and to keep alive is important for the continuation of the link with the past in terms of architecture. It is also an important factor in determining the positive values in the region and shedding light on new designs.

Balıkesir province has very rich historical resources in terms of ancient cities and historical buildings. It has been a home for many civilizations until today. The civilizations that lived and developed in this environment have left many artifacts that have survived to the present day. Ayvalık district is one of the regions with these values.

Ayvalık Historical city center is an important center in terms of cultural heritage tourism. In the study, the relationship between architectural determinations and tourism as a Cultural Heritage value will be examined and conveyed in the selected square in the historical city center of Ayvalık.

Keywords: Heritage Culture, Cultural Tourism, Ayvalık, Local Identity, Architecture

Kültürel Mirası Yaşatan Yerel Mimarinin Turizmde Yeri -Ayvalık Tarihi Kent Merkezi Meydanları -

Özet

Kültürel miras tüm insanlığa ait ortak bir mirastır. Korumanın insanların varlığı süresince yapılması, gelecek nesillere aktarılması önemli bir yer tutmaktadır. Kültürel Mirasın bulunduğu ülke ve yöre önem kazandığı için daha fazla turist

gelmektedir. Böylelikle turizm ile buluşarak yöreye ekonomik kazanç artmaktadır. Geçmişle gelecek arasında köprü konumunda olan tarihi kent alanlarının önemine varmak ve sürekliliklerini sağlamak gereklidir. Tarihi kent alanlarını yaşatmak ve canlı tutmak, geçmişle bağın mimarlık açısından devamı için önemlidir. Bölgedeki pozitif değerlerin saptanıp yeni tasarımlara ışık tutması açısından da önemli bir etmendir.

Balıkesir ili antik kentler ve tarihi yapılar açısından oldukça zengin bir kaynağa sahiptir. Günümüze kadar birçok uygarlığa mekân olmuştur. Bu çevrede yaşayan ve gelişen uygarlıklar günümüze kadar ayakta kalabilen birçok yapıtı bırakmışlardır. Ayvalık ilçesi de bu değerlere sahip bölgelerden biridir.

Ayvalık Tarihi kent merkezi, kültürel miras turizmi açısından önemli bir merkezdir. Çalışmada, Ayvalık Tarihi kent merkezinde seçilen meydana, mimari tespitler ile Kültürel Miras değeri olarak turizm ilişkisi incelenerek aktarılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Kültürel Turizm, Ayvalık, Yerel, Mimarlık

Heritage Experience in Brand Museums on the Consumer–Brand Relationship

Assist. Prof. Dr. Bilge ÇAVUŞGİL KÖSE

Çanakkale Onsekiz Mart University, Ezine Vocational School

bilgecavusgilkose@comu.edu.tr

Abstract

The corporate museum has been gaining popularity among big enterprises in recent decades, but they are the most frequently overlooked areas of the museum World. The definition of corporate museum is “a corporate facility with tangible objects and/or exhibits, displayed in a museum-like setting that communicates the company history, operations, and/or interests of a company to employees, guests, customers, and/or the public”. As a part of corporate identity, corporate museums offer a functional space not only for the preservation of historical heritage, for the transfer of collective identity, for the cultural richness, but also for the recognition of the companies they belong to with respectable features such as social sensitivity, artistic charity, and charity. Similarly, corporate museums can strengthen the relationship between consumers and the brand through the development of affinity with the brand and can also provide the emergence of supportive behaviours for the brand in the form of commercial support, ambassadorship, and volunteering. In other words, corporate museums can be considered as a relational tool in the marketing strategy of the brand. Accordingly, this study aims to investigate the consequences of heritage experience in corporate museums on the consumer-brand relationship. The research was prepared based on ethnographic case study pattern. As part of the case study, “Asmadan Viticulture History Museum” located in Eceabat district of Çanakkale province was selected. The data in the research were obtained through direct observation and semi-structured interviews. The data analysed with the descriptive analysis approach show that the brand is based on “eno-gastronomy tourism” in the physical environment of its corporate museum to create a meaningful experience and therefore a deep relationship for visitors.

Keywords: *Corporate Museum, Heritage Experience, Qualitative Techniques*

Kurumsal Müzelerde Miras Deneyiminin Tüketici- Marka İlişkisine Etkisi

Özet

Kurumsal müzeler, son yıllarda büyük işletmeler arasında popülerlik kazanmakla birlikte, müzecilik dünyasının en sık gözden kaçan alanları arasında yer almaktadırlar. Kurumsal müze; “bir şirketin geçmişini, faaliyetlerini ve/veya çıkarlarını çalışanlara, misafirlere, müşterilere ve/veya halka ileten, müze benzeri bir ortamda sergilenen, somut nesnelere ve/veya sergiler içeren kurumsal bir tesis” şeklinde tanımlanmaktadır. Kurumsal kimliğin bir parçası olarak kurumsal müzeler sadece tarihsel mirasın korunduğu, kolektif kimliğin aktarıldığı, kültürel zenginliğin sunulduğu yapılar olmanın ötesinde, ait oldukları şirketlerin toplumsal duyarlılık, sanatseverlik, hayırseverlik gibi saygın özelliklerle anılması için de fonksiyonel bir alan sunmaktadırlar. Benzer biçimde kurumsal müzeler, marka ile yakınlığın geliştirilmesi yoluyla tüketiciler ve marka arasındaki ilişkiyi güçlendirebilmekte ve markaya yönelik ticari destek, elçilik ve gönüllülük şeklinde destekleyici davranışların ortaya çıkmasını da sağlayabilmektedir. Başka bir deyişle kurumsal müzeler markanın pazarlama stratejisinde ilişkisel bir araç olarak değerlendirilebilir. Bu doğrultuda bu çalışmada, kurumsal müzelerdeki miras deneyiminin tüketici-marka ilişkisi üzerindeki sonuçlarını araştırmayı amaçlamaktadır. Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden kültür analizi vaka çalışması desenine dayanarak hazırlanmıştır. Vaka çalışması kapsamında Çanakkale ilinin Eceabat ilçesinde yer alan “Asmadan Bağcılık Tarihi Müzesi” seçilmiştir. Araştırmada veriler doğrudan gözlem ve yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla elde edilmiştir. Betimsel analiz yaklaşımı ile analiz edilen veriler ziyaretçiler için anlamlı bir deneyim ve dolayısıyla derin bir ilişki yaratmak için markanın kurumsal müzesinin fiziksel ortamında “eno-gastronomi turizmini” temel aldığı göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kurumsal Müze, Miras Deneyimi, Nitel Analiz

Using Intangible Cultural Heritage Elements as Touristic Products in Safranbolu; Hayat Ocaklığı Example

Assist. Prof. Dr. Sibel Ayyıldız^a, Research Assistant Ayşe Nur Uslu^b and
Research Assistant İbrahim Yılmaz^c

^aKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty
sibelayyildiz@karabuk.edu.tr

^bKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty
aysenuruslu@karabuk.edu.tr

^cKarabük University, Safranbolu Tourism Faculty
ibrahimyilmaz@karabuk.edu.tr

Abstract

Cultural legacy is the richness that humanity has brought thousands of years of life experience, developed, transferred from generation to generation and brought to the present day. Safranbolu is one of the tourism regions that is quite extensive both with forms containing material elements such as architectural structures or historical ruins, and with elements of customs, traditions, customs and oral culture. Within this scope, the kitchen structures located in the tourist residences of the region are one of the elements that should be examined in particular. Based on this, the purpose of the study is to determine the gastronomic activities carried out in the "hayat bölümü" in residences that are an element of cultural heritage in the Safranbolu district. Moreover with this research, it is aimed to reintroduce of the "kara ocaklar" located in the "hayat bölümü" to the food and beverage businesses. This research, which was carried out with a qualitative study, was evaluated using a situation pattern. The data of the study were obtained in the form of face-to-face interviews with operators of the residences. The findings of the research were created by using descriptive analysis. In the study, it was determined that the "hayat ocakları", which are an important cultural heritage in Safranbolu district, are not used in daily life and for touristic purposes in the region. Within the scope of this study, it was interpreted how these "kara ocakları" will be brought to gastronomic tourism by interviewing the residences operators and the local people.

Keywords: Cultural Heritage, Safranbolu, Cooking Equipment Stoves

Safranbolu'da Somut Olmayan Kültürel Miras Unsurlarının Turistik Ürün Olarak Kullanılması; Hayat Ocaklığı Örneği

Özet

Kültürel miras, insanlığın binlerce yıllık yaşam tecrübesi kazandırdığı, geliştirdiği, nesilden nesile aktararak günümüze ulaştırdığı zenginliklerdir. Safranbolu hem mimari yapı ya da tarihi kalıntılar gibi somut unsurları içeren formlarla; hem de örf, gelenek, görenek ve sözlü kültür yapıları konusunda oldukça kapsamlı turizm bölgelerinden biridir. Bu kapsamda bölgenin turistik konaklarında yer alan mutfak yapıları özellikle incelenmesi gereken unsurlardan biridir. Buna istinaden çalışmanın amacı, Safranbolu ilçesindeki kültürel miras unsuru olan konaklarda "hayat bölümü"nde gerçekleştirilen gastronomik uğraşların tespit edilmesidir. Ayrıca bu araştırma ile "hayat bölümü"nde bulunan "kara ocaklar" ın yiyecek içecek işletmelerine yeniden kazandırılabilmesi hedeflenmektedir. Nitel çalışma ile gerçekleştirilen bu araştırma durum deseni kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırmanın verileri konak işletmecileri ile yüz yüze görüşme şeklinde elde edilmiştir. Betimsel analiz kullanılarak araştırmanın bulguları oluşturulmuştur. Yapılan araştırmada Safranbolu ilçesinde önemli bir kültürel miras olan "hayat ocakları" nın bölgede günlük yaşamda ve turistik amaçlı kullanılmadığı belirlenmiştir. Bu çalışma kapsamında bu "kara ocakları"nın gastronomi turizmine nasıl kazandırılacağı konak işletmecileri ve yerel halk ile görüşülerek yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Safranbolu, Pişirme Ekipmanı Ocaklar

Evaluation of the Cell Planned Buildings of Çayönü Tepesi from the Perspective of Vernacular Architecture

Dr. Savaş SARIALTUN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Çanakkale Applied Sciences, , Turkey

savas.sarialtun@comu.edu.tr

Abstract

About six kilometres southwest of the Ergani district in Diyarbakır province sits Çayönü Tepesi, a rare settlement, similar to those identified in Anatolia, Levant, Mesopotamia, and Zagros, with an uninterrupted stratigraphy from the beginning to the first half of the Pottery Neolithic Period.

Owing to successive cultural layers and an architectural tradition that has been studied in great detail, Çayönü Tepesi crucially demarcates the beginning of contemporary vernacular architecture. The first examples of mudbrick architectural structures with stone foundations, which are the main feature of vernacular architecture in the context of transferring architectural tradition and social memory, were found in the Neolithic settlements of Çayönü Tepesi, Cafer Höyük, Akarçaytepe, and Mezraa Teleilat in Anatolia. Cell Planned Buildings unearthed in these settlements are prime examples of vernacular architecture. Yet, Cell Planned Buildings at Çayönü Tepesi were built with mudbrick walls upon stone foundations that surrounded basement floors, which is common for vernacular architecture, and the remains of stairs were found inside most of these structures.

At the same time, memory is the most important link between individuals and social structures, and memories that are formed from individual and social production affect or are affected by socio-economic conditions. The subject finds its meaning in the object, and the object finds its meaning in the subject. In other words, the subject of this study is the architecture of Çayönü Tepesi and its continuity in vernacular architecture, and its object is Cell Planned Buildings from the Neolithic Period.

Keywords: Çayönü Tepesi, Neolithic, Architecture, Vernacular architecture, Cultural Heritage

Çayönü Tepesi Hücre Planlı Yapıları'nın Yöresel Mimari Bağlamında Değerlendirilmesi

Özet

Diyarbakır ili Ergani ilçesinin yaklaşık 6 km güneybatısında, Anadolu'nun seçkin Neolitik yerleşim yerlerinden biri olan Çayönü Tepesi yer almaktadır. Çayönü Tepesi, Çanak Çömlek Neolitik Dönemi'nin başlangıcından Çanak Çömlek Neolitik Dönemi'nin ilk yarısına kadar kesintisiz bir stratigrafi ile Anadolu, Levant, Mezopotamya ve Zagros bölgelerinde tespit edilen ender yerleşim yerlerinden

biridir.

Diğer arkeolojik yerleşmelerde göremediğimiz art arda gelen kültürel evreleri ve tüm ayrıntılarıyla tanımlanabilen mimari geleneği sayesinde Çayönü Tepesi'nin bilimsel açıdan taşıdığı önemin yanı sıra günümüz yerel mimarinin başlangıç noktası olması açısından da önemlidir. Mimari gelenek ve toplumsal belleğin aktarımı bağlamında günümüze yerel mimarisin ana hattı olan taş temelli kerpiç yapıların ilk örnekleri Anadolu'da Çayönü Tepesi, Cafer Höyük, Akarçaytepe ve Mezraa Teleilat Neolitik yerleşmelerinde saptanmıştır. Bu yerleşmelerde açığa çıkarılan Hücre Planlı Yapılar yerel mimarinin ilksel örnekleridir. Bununla birlikte özellikle Çayönü Tepesi'ndeki Hücre Planlı Yapılar yerel kırsal mimaride devam ettiği üzere bodrum katları çevreleyen taş temeller üzerine kerpiç duvarlarla inşa edilmiş ve bu yapıların çoğunda merdiven kalıntıları da saptanmıştır

Birey ve toplumsal yapı arasındaki en önemli bağ bellektir. Bireysel ve toplumsal üretim sonucunda oluşan bellek sosyo-ekonomik koşulları etkiler veya bu koşullardan etkilenir. Özne anlamını nesnede, nesne ise anlamını öznedeki bulur. Bu çalışmanın öznesi Çayönü Tepesi mimarisi ve kırsal mimarideki devamlılığı nesnesi Neolitik dönem Hücre Planlı Yapılardır.

Anahtar Kelimeler: Sumaki Höyük, Neolitik, Mimari, Toplumsal değişim, Kültürel Miras

Re-evaluating the Sumaki Höyük Neolithic settlement from the perspective of cultural heritage

Assist. Prof.Dr. Savaş SARIALTUN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Çanakkale Applied Sciences, Turkey

savas.sarialtun@comu.edu.tr

Abstract

Archaeological settlements can contain references to a former community's life model through its social organization, architecture, and/or material culture. To reveal the cultural background of a former settlement and it is essential to examine the pattern and spatial organisation of the settlement. For example, aside from the shape, layout, direction, and dimensions of an architectural structure, the activities carried out in open and daily production areas – like quarries, workshops, or other spatial arrangements where tools may have been located – form an inseparable part of the community's life model. The aim of this study reveals social memory and cultural continuity in Sumaki Höyük, a neolithic settlement located in northern Mesopotamia.

Recent excavations and studies focused on Neolithic settlements in Upper Mesopotamia have provided different information. They have painted a new picture of Mesopotamia's socio-economic and material culture during the Neolithic era. These recent findings force us to reconsider the existing conceptualization of prehistoric archaeology of the Near East in general and Upper Mesopotamia in particular. This study aims to reveal causalities and variations in the periodical architecture and settlement patterns of Sumaki Höyük. At the Sumaki Höyük Neolithic settlement, the life models of semi-nomadic or settled communities and processes of change within these communities offer exciting new details. These processes of change can be traced in architecture, settlement layout and land use, everyday utensils, and changes caused by environmental conditions that influenced different lifestyles and forms of subsistence.

It also illustrates the 8,000-year-old history of the mobile communities that inhabited the Lower Garzan Basin, where the Sumaki Höyük settlement is located. As such, this study seeks to emphasize the relationship between cultural heritage and the continuity of social memory.

Keywords: Sumaki Höyük, Neolithic, Architecture, Social change, Cultural Heritage

Sumaki Höyük Neolitik Yerleşmesinin Kültürel Miras Bağlamında Yeniden Değerlendirilmesi

Özet

Arkeolojik yerleşimler, sostal organizasyonunu, mimari yapı geleneğini ya da materyal kültür nesnelere barındırdığı kadar toplulukların yaşam modeline dair izleri de yansıtabilmektedir. Bu bağlamda yerleşmenin kültürel arka planını ortaya koymak için yerleşim düzeni ve mekânsal organizasyonu ekseninde konuyu ele almak öncelikli bir unsurdur. Mimari yapıların şekli, düzeni, yönleri, boyutları yanı sıra açık alanlarda yürütülen faaliyetler ile ocaklar, işlik yerleri gibi günlük üretim alanları ya da donatıların yer aldığı mekân düzenlemeleri topluluğun yaşam modelinin ayrılmaz bir bütünü oluşturan birer parçalarıdır. Bu çalışma, kuzey Mezopotamya'da yer alan neolitik bir yerleşim olan Sumaki Höyük'te toplumsal hafızayı ve kültürel sürekliliği ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.

Yukarı Mezopotamya bölgesindeki Neolitik yerleşmelerde sürdürülen yeni kazı ve araştırmalar farklı bilgiler sunmuştur. Bu farklı bilgiler, mevcut bilgilerin eksik yanlarını tamamlamakla birlikte çok farklı bir tabloyu da göstermektedir. Böylece, Yakınoğu tarihöncesi arkeolojisinde ve özellikle Yukarı Mezopotamya'da, uzun süre kabul gören kavramlarda bazı değişikliklerin yapılması gerektiği açığa çıkmıştır. Bu çalışma, Yukarı Mezopotamya dağ-ova geçiş bölgesinde yer alan Neolitik bir yerleşim/konak yeri olan Sumaki Höyük'ün dönemsel mimarisi ve yerleşim düzenindeki değişkenlikler ile farklılaşmanın nedenselliklerini ortaya koymaya yöneliktir. Sumaki Höyük Neolitik yerleşmesinde, yarı göçebe veya yerleşik toplulukların yaşam modelleri ve kendi içindeki değişim süreçleri bütün ayrıntılarıyla saptanabilmektedir. Bu süreç mimaride, yerleşme düzeni/arazi kullanımında, çeşitli günlük kullanım eşyalarında ve iki farklı yaşam biçimini etkileyen fiziki çevre koşullarının neden olduğu değişimlerde izlenebilmektedir. Bu çalışma tüm bu süreçleri anlatmakla birlikte özellikle mimari geleneğin devamlılığı bağlamında Neolitik dönem ile günümüz mimarisinin kültürel miras ekseninde anlatımına yöneliktir.

Bu çalışma aynı zamanda; kültürel miras bağlamında ve toplumsal belleğin devamlılığı kapsamında Sumaki Höyük yerleşmesinin de içinde bulunduğu Aşağı Garzan Havzası'nı iskan eden mobil grupların 8000 yıllık tarihi hikayesini de anlatmaya yöneliktir. Bu nedenle, bu çalışma kültürel miras ile toplumsal belleğin sürekliliği arasındaki ilişkiyi vurgulamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sumaki Höyük, Neolitik, Mimari, Toplumsal değişim, Kültürel Miras

The Documentary Film on the Protection of Spatial Cultural Heritage and Tourism: “Space in Safranbolu”

Dr. Yavuz ÖZER

Afyon Kocatepe University, Fine Arts Faculty, Turkey

yavuzozerphotography@hotmail.com

Abstract

Owing to its settlement history of thousands of years, the Turkish geography as an architectural space is rich with the works of the ancient Anatolian civilizations, Byzantine, Seljukian and Ottoman architecture that have reached the present day. This spatial richness is under threat due to reasons especially such as increase in population and urbanization, unconscious and unplanned structuring. Safranbolu where the traditional Turkish houses are intensely located in only one area is one of the rare spaces in Turkey which has been able to protect its traditional and authentic texture despite the spatial change that has been experienced especially in the past 50 years.

The film entitled ‘Time in Safranbolu’ which was made in 1976 and is among the first films documenting the architecture of a specific space in Turkey and life habits brought by this architecture and is accepted to be one of the most important building stones of the Turkish documentary cinema handled the effort of the traditional architecture to survive against the urbanization which was experienced during that period in Turkey, specific to Safranbolu. During the intervening time, Safranbolu has become one of the noteworthy points of the architectural tourism in Turkey by protecting its traditional Turkish architecture houses. However, outside the area where traditional houses are protected, Safranbolu has gained two different spatial appearances due to urbanization which is dominated by reinforced concrete. The area where the traditional architecture is protected has difficulty meeting the demands of the increasing tourism oppression today.

The documentary film entitled ‘*Space in Safranbolu*’ which won the ‘Best Documentary Film Project’ award at the 19th International Safranbolu Documentary Film Festival in 2019 and was completed in 2020 handles the subjects of urbanization, increasing tourism oppression and sustainment of cultural heritage in Turkey by following the documentary film ‘*Time in Safranbolu*’ 44 years later, specific to Safranbolu. The documentary film visualizes the traditional/modern architectural spaces of Safranbolu and gives places to the views of experts and thoughts of locals on architecture and tourism subjects. The documentary film seeks an answer to the question regarding how to protect architectural spaces with cultural heritage characteristics in line with tourism and urbanization needs, specific to Safranbolu.

Keywords: Architectural Culture, Cultural Tourism, Safranbolu, Tourism, Documentary Film

Mekânsal Kültürel Mirasın Korunması ve Turizm Hakkında Bir Belgesel Film:

“Safranbolu’da Mekân”

Özet

Türkiye coğrafyası binlerce yıllık yerleşim geçmişi nedeniyle; eski Anadolu uygarlıkları, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı mimarisinin günümüze kadar gelen eserleri ile mimari mekân olarak zengindir. Bu mekânsal zenginlik, özellikle nüfus ve şehirleşmenin artması, bilinçsiz ve çarpık yapılaşma gibi nedenlerle tehdit altındadır. Geleneksel Türk evlerinin tek bir bölgede ve yoğun olarak bulunduğu Safranbolu, Türkiye’de özellikle son 50 yılda yaşanan mekânsal değişime rağmen, geleneksel ve kendine özgü dokusunu koruyabilmiş ender mekanlardan biridir.

Türkiye’de belirli bir mekânın mimarisi ve bu mimarinin getirdiği yaşam alışkanlıklarını belgeleyen ilk filmlerden olan, Türk belgesel sinemasının önemli yapıtaşlarından kabul edilen 1976 yılı yapımı ‘Safranbolu’da Zaman’ filmi, o tarihlerde Türkiye’de yaşanan şehirleşmeye karşı geleneksel mimarinin ayakta kalma çabasını Safranbolu özelinde ele alıyordu. Aradan geçen süre içerisinde Safranbolu; geleneksel Türk mimarisi evlerini koruyarak, Türkiye’de mimari turizmin önemli noktalarından birine dönüştü. Ancak geleneksel evlerin korunduğu bölge dışında, betonarmenin hâkim olduğu şehirleşme ile Safranbolu’da iki ayrı mekânsal görünüm ortaya çıktı. Geleneksel mimarinin korunduğu bölge ise, günümüzde artan turizm baskısının taleplerine yanıt vermekte zorlanmaktadır.

2019 yılında 19. Safranbolu Uluslararası Belgesel Film Festivali’nde ‘En İyi Belgesel Film Projesi’ ödülü alan ve 2020 yılında çekimleri tamamlanan ‘Safranbolu’da Mekân’ isimli belgesel film, 44 yıl sonra ‘Safranbolu’da Zaman’ belgesel filminin izinden giderek, Türkiye’de şehirleşme, artan turizm baskısı ve kültürel mirasın sürdürülebilmesi konularını Safranbolu özelinde ele almaktadır. Belgesel film, Safranbolu’nun geleneksel/modern mimari mekanlarını görselleştirerek, mimari, turizm konularında uzmanların görüşlerine, yerel halkın düşüncelerine yer vermektedir. Belgesel film; kültürel miras özelliğine sahip mimari mekanların, turizm ve şehirleşme ihtiyaçları ile uyumlu şekilde nasıl korunabileceği sorusuna Safranbolu özelinde yanıt aramaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mimari Kültür, Kültürel Turizm, Safranbolu, Turizm, Belgesel Film

Investigation of Natural Areas in the Context of Ecotourism: Şahinkaya Canyon

Assoc.Prof. Abdurrahman Dinç^a and Serap Arı^b

^a*Necmettin Erbakan University, Faculty of Tourism, Turkey*

a.dinc@erbakan.edu.tr

^b*Necmettin Erbakan University, Faculty of Tourism, Turkey*

ariserap.84@gmail.com

Abstract

Nowadays, the modern life brought about by urbanization and the stress of intense work pace with the trend natural beauty and Natural Resources, interest and curiosity, the desire to escape from city life betonlaşan, air and noise pollution, factors such as the attractiveness of nature, quiet places where people can relax away from city life caused me to travel to. Especially since 2019, the Covid-19 pandemic that has been occurring worldwide has started to direct people to nature and natural areas. The fact that people prefer natural areas has led to ecotourism. Ecotourism is a kind of responsible tourism that keeps people away from the crowds and stress of the city, protects nature, the environment and culture, and takes care of the well-being of local people. Turkey has rich and diverse resource values in ecotourism compared to many countries in the world. Among these values, the Şahinkaya Canyon and its surroundings located in the Vezirköprü district of Samsun Province are also worth Dec. In this study, Şahinkaya Canyon and its surroundings located in Vezirköprü district of Samsun Province were examined. The aim of the study is to reveal the natural and cultural ecotourism resource values of Şahinkaya Canyon and its surroundings, to determine how these values can be used with an ecotourism approach and thus to present the area as an ecotourism target. The research was conducted according to the screening model in qualitative approaches. Conclusions and recommendations were made in the light of the data obtained. As a result of the research, it was concluded that Şahinkaya Canyon and its surroundings have a very rich area in terms of ecotourism, and these areas will be brought to ecotourism with the work and projects that will be carried out.

Keywords: Ecotourism, Şahinkaya Canyon, Vezirköprü district, Samsun

Doğal Alanların Ekoturizm Bağlamında İncelenmesi:Şahinkaya Kanyonu

Özet

Günümüzde modern yaşamın ve kentleşmenin beraberinde getirdiği stres, yoğun çalışma temposu, doğal güzelliklere ve doğal kaynaklara olan eğilim, ilgi ve merak, betonlaşan kent yaşamından uzaklaşma isteği, hava ve gürültü kirliliği, doğanın çekiciliği gibi faktörler insanların rahatlayabileceği kent yaşamından uzak sakin

yerlere seyahat etmesine neden olmuştur. Özellikle 2019 yılından bu yana dünya genelinde yaşanan Covid-19 salgını insanların doğaya ve doğal alanlara yönlendirmeye başlamıştır. İnsanların doğal alanları tercih etmesi ekoturizmi ortaya çıkarmıştır. Ekoturizm insanları şehrin kalabalığından ve stresinden uzak, doğayı, çevreyi ve kültürü koruyan, yerel halkın refahını gözeten sorumlu bir turizm çeşididir. Türkiye ekoturizm konusunda dünyanın birçok ülkesine kıyasla zengin ve çeşitli kaynak değerlerine sahiptir. Bu değerler arasında Samsun ilinin Vezirköprü ilçesinde bulunan Şahinkaya Kanyonu ve çevresi de dikkati çekmektedir. Bu araştırmada Samsun ili Vezirköprü ilçesinde bulunan Şahinkaya Kanyonu ve çevresi ele alınmıştır. Çalışmanın amacı Şahinkaya Kanyonu ve çevresinin doğal ve kültürel ekoturizm kaynak değerlerini ortaya koymak, bu değerlerin ekoturizm yaklaşımıyla nasıl kullanılabileceğini belirlemek ve böylece alanı bir ekoturizm hedefi olarak sunmaktır. Araştırma nitel yaklaşımlarda tarama modeline göre yapılmıştır. Elde edilen veriler ışığında sonuç ve önerilerde bulunulmuştur. Araştırma sonucunda, Şahinkaya Kanyonu ve çevresinin ekoturizm bakımından oldukça zengin alana sahip olduğu, yapılacak olan çalışma ve projelerle bu alanların ekoturizme kazandırılacağı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ekoturizm, Şahinkaya Kanyonu, Vezirköprü ilçesi, Samsun

Diagnosis of Narcissism In An Occupational Context, A Detailed Review on Tour Guides

Dr. A. Özdal Değirmencioglu^a, Dr. Tolga Gül^b, Merve Çelik^c

^aGazi University

ozdald@gazi.edu.tr

^bAlanya Alaaddinkeykubat University

tolga.gul@alanya.edu.tr

^cAlanya Alaaddinkeykubat University

taflanmerve@gmail.com

Abstract

The purpose of this study is to examine tour guides in terms of narcissistic personality traits. In order to collect data, the Five Factor Narcissism scale developed by Glove et al. (2012) and adapted into Turkish by Ekşi (2016) was used. According to the findings obtained from the research, it was seen that the average of the neuroticism dimension of the tour guides was quite low. It was observed that the average of perception in the dimension of mediated extraversion behaviour was moderate. However, in this dimension, it can be said that the average of Leadership, Exhibitionism and Approval-Seeking is quite high. It has been observed that the data in the Antagonist behavior dimension in tourist guides is below the average, but the perception of distrust towards society is above the average in this dimension. Finally, in the examination conducted in the context of gender, it was calculated that women had a higher perception average than men in the dimension of Neurotic and Mediated Extraversion. In the antagonistic behaviour dimension, it was observed that the average perception of men was higher than that of women.

Keywords: Tour Guide, Narcissism, Recreation

Mesleki Bağlamda Narsisizm Tanısı, Turist Rehberleri Üzerine Betimsel Bir İnceleme

Özet

Bu araştırmanın amacı turist rehberlerini narsist kişilik özellikleri bakımından incelemektir. Veri toplamak üzere Glover ve arkadaşlarının (2012) ortaya koyduğu Ekşi (2016) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Beş Faktörlü Narsisizm ölçeğinden yararlanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre turist rehberlerinin Nevrotiklik boyutu ortalamasının oldukça düşük olduğu görülmüştür. Aracılı Dışa Dönüklük davranış boyutunda algı ortalamasının orta düzeyde olduğu gözlenmiştir. Ancak bu boyut içerisinde özellikle Liderlik, Teşhircilik ve Onay Arayıcılık ortalamasının oldukça yüksek olduğu söylenebilir. Turist rehberlerinde Antagonist davranış boyutunda verilerin ortalamasının altında olduğu ancak bu boyut içerisinde topluma karşı güvensizlik algısının ortalamasının üzerinde olduğu gözlenmiştir. Son olarak cinsiyet bağlamında yapılan incelemede Nevrotik ve Aracılı Dışa Dönüklük davranış boyutunda kadınların erkeklere göre daha yüksek ortalamaya sahip olduğu, Antagonist davranış boyutunda ise erkeklerin ortalamasının kadınlara göre daha fazla olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Turist Rehberi, Narsisizm, Rekreasyon